Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►B **UREDBA (EU) št. 1307/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 17. december 2013

o pravilih za neposredna plačila kmetom na podlagi shem podpore v okviru skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 637/2008 in Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009

(UL L 347, 20.12.2013, str. 608)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Uredba (EU) št. 1310/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013	L 347	865	20.12.2013
►M2	Delegirana uredba Komisije (EU) št. 639/2014 z dne 11. marca 2014	L 181	1	20.6.2014
►M3	Delegirana uredba Komisije (EU) št. 994/2014 z dne 13. maja 2014	L 280	1	24.9.2014
►M4	Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1001/2014 z dne 18. julija 2014	L 281	1	25.9.2014
►M5	Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1378/2014 z dne 17. oktobra 2014	L 367	16	23.12.2014

▼B

UREDBA (EU) št. 1307/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 17. december 2013

o pravilih za neposredna plačila kmetom na podlagi shem podpore v okviru skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 637/2008 in Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 42 in člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Akta o pristopu iz leta 1979 in zlasti odstavka 6 Protokola št. 4 o bombažu, priloženega Aktu,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Računskega sodišča ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ([3]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([4]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V Sporočilu Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom „Skupna kmetijska politika proti letu 2020:„ odziv na prihodnje izzive, povezane s hrano, naravnimi viri in ozemljem“ so opredeljeni morebitni izzivi, cilji in usmeritve skupne kmetijske politike (SKP) po letu 2013. Na podlagi razprave o Sporočilu bi bilo treba SKP s 1. januarjem 2014 reformirati. Reforma bi morala obsegati vse glavne instrumente SKP, vključno z Uredbo Sveta (ES) št. 73/2009 ([5]). Zaradi obsega reforme je primerno razveljaviti Uredbo (ES) št. 73/2009 in jo nadomestiti z novim besedilom. Z reformo bi bilo treba tudi racionalizirati in poenostaviti ustrezne določbe.

([1]) Mnenje z dne 8. marca 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu).
([2]) UL C 191, 29.6.2012, str. 116 in UL C 44, 15.2.2013, str. 159.
([3]) UL C 225, 27.7.2012, str. 174.
([4]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 20. novembra 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu).
([5]) Uredba Sveta (ES) št. 73/2009 z dne 19. januarja 2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete, spremembi uredb (ES) št. 1290/2005, (ES) št. 247/2006, (ES) št. 378/2007 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1782/2003 (UL L 30, 31.1.2009, str. 16).

▼B

(2) Eden od temeljnih ciljev in ključnih zahtev reforme SKP je zmanjšanje upravnega bremena. To bi bilo treba dosledno upoštevati pri oblikovanju ustreznih določb za shemo neposredne podpore.

(3) Vse temeljne elemente v zvezi s plačilom podpore Unije kmetom bi bilo treba vključiti v to uredbo, ki bi morala določati tudi pogoje dostopa do teh plačil, ki so neločljivo povezani s temi temeljnimi elementi.

(4) Pojasniti bi bilo treba, da se za ukrepe iz te uredbe uporabljajo Uredba (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta [1] (EU) in določbe, sprejete na njeni podlagi. Zaradi skladnosti z drugimi pravnimi instrumenti SKP so nekatera pravila iz Uredbe (ES) št. 73/2009 sedaj določena v Uredbi (EU) št. 1306/2013, zlasti pravila za zagotavljanje upoštevanja obveznosti, zajetih v določbah o neposrednih plačilih, vključno s pregledi ter uporabo upravnih ukrepov in upravnih kazni v primeru neupoštevanja, pravila v zvezi z navzkrižno skladnostjo, kot so predpisane zahteve ravnanja ter dobro kmetijsko in okoljsko stanje zemljišč, spremljanje in vrednotenje ustreznih ukrepov ter pravila v zvezi s plačilom predplačil in izterjavo neupravičenih izplačil.

(5) Da se dopolnijo ali spremenijo nekatere nebistvene določbe te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

(6) Ta uredba bi morala vsebovati seznam shem podpore za neposredna plačila, na katera se nanaša. Zaradi nove zakonodaje o shemah podpore, ki se lahko sprejme po začetku veljavnosti te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje nekaterih aktov v povezavi s spremembo tega seznama.

(7) Za zagotovitev pravne varnosti bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje nekaterih aktov v povezavi z vzpostavitvijo okvira, znotraj katerega morajo države članice določiti merila, ki jih morajo kmetje izpolnjevati, da bi izpolnili obveznost vzdrževanja kmetijske površine v stanju, primernem za pašo

[1] Uredba (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. december 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (EC) No 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008 (Glej stran 549 tega Uradnega lista).

▼B

ali pridelavo, in minimalne aktivnosti, ki jih je treba izvesti na površinah, ki se naravno vzdržujejo v stanju, primernem za pašo ali pridelavo, kot tudi merila za ugotavljanje prevladovanja trav in drugih zelenih krmnih rastlin ter za določitev uveljavljenih lokalnih praks v zvezi trajnim travinjem in trajnimi pašniki (v nadaljnjem besedilu: trajno travinje).

(8) Da bi zagotovili skladnost zneskov za financiranje SKP z letnimi zgornjimi mejami iz člena 16(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013, bi bilo treba ohraniti možnost prilagoditve ravni neposredne podpore v vsakem koledarskem letu, kot je določeno v členu 25 navedene uredbe. Da bi prilagoditev neposrednih plačil pripomogla k bolj uravnoteženi porazdelitvi plačil med malimi in velikimi upravičenci, se ta uporablja le za plačila, ki se odobrijo kmetom v višini več kot 2 000 EUR v ustreznem koledarskem letu. Ob upoštevanju ravni neposrednih plačil za kmete v Bolgariji, na Hrvaškem in v Romuniji v okviru uporabe mehanizma postopnega uvajanja za vsa neposredna plačila, odobrena v navedenih državah članicah, bi bilo treba ta instrument finančne discipline v Bolgariji in Romuniji uporabljati šele od 1. januarja 2016 ter na Hrvaškem od 1. januarja 2022. Predvideti bi bilo treba posebna pravila v zvezi z navedenim instrumentom finančne discipline in nekaterih drugih določb v primeru pravne osebe ali skupine fizičnih ali pravnih oseb, kadar nacionalna zakonodaja za posamezne člane predvideva individualne pravice in obveznosti, primerljive s pravicami posameznih kmetov, ki imajo status nosilca kmetijskega gospodarstva, da bi okrepili kmetijske strukture ter spodbujali ustanavljanje zadevnih pravnih oseb ali skupin.

(9) Da bi zagotovili pravilno uporabo prilagoditve neposrednih plačil, kar zadeva finančno disciplino, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje nekaterih aktov v povezavi s pravili o osnovi za izračun znižanj, ki jih države članice uporabljajo za kmete, v skladu z uporabo finančne discipline.

(10) Izkušnje pridobljene z uporabo različnih shem podpore za kmete so pokazale, da je bila podpora v več primerih dodeljena fizičnim ali pravnim osebam, katerih poslovni namen ni imel ali je imel le v zanemarljivi meri za cilj opravljanje kmetijske dejavnosti. Za zagotovitev boljše ciljne usmerjenosti podpore države članice neposrednih plačil ne bi smele dodeljevati določenim fizičnim in pravnim osebam, razen če lahko take osebe dokažejo, da se s kmetijsko dejavnostjo ne ukvarjajo le obrobno. Države članice bi morale tudi imeti možnost, da ne odobrijo neposrednih plačil drugim fizičnim ali pravnim osebam, ki se s kmetijsko dejavnostjo ukvarjajo le obrobno. Vendar bi bilo treba državam članicam omogočiti, da dodelijo neposredna plačila malim kmetom, ki se s to dejavnostjo ukvarjajo občasno, saj ti kmetje neposredno prispevajo k vitalnosti podeželskih območij. Poleg tega države članice ne bi smele dodeljevati neposrednih plačil fizičnim ali pravnim osebam, katerih kmetijske površine se večinoma naravno vzdržujejo v stanju, primernem za pašo ali pridelavo, in ki ne opravljajo določene minimalne aktivnosti.

▼B

(11) Da bi zagotovili varstvo pravic kmetov, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje nekaterih aktov v povezavi z merili za določitev primerov, v katerih je treba upoštevati kmetijsko površino kmeta predvsem kot površino, ki se naravno vzdržuje v stanju, primernem za pašo ali pridelavo, merili za določitev razlikovanja med prejemki, ki izhajajo iz kmetijskih in nekmetijskih dejavnosti ter zneskom neposrednih plačil, ki so pomembni za uporabo preizkusa obrobnosti, in merili, ki jih morajo izpolnjevati kmetje, da bi dokazali, da se s kmetijsko dejavnostjo ne ukvarjajo le obrobno.

(12) Da bi preprečili pretirano upravno obremenitev zaradi upravljanja plačil majhnih zneskov, države članice na splošno ne bi smele odobriti neposrednih plačil, kadar bi bil znesek nižji od 100 EUR oziroma kadar bi upravičena površina kmetijskega gospodarstva, za katero se uveljavlja podpora, znašala manj kot en hektar. Ker pa so kmetijske strukture držav članic zelo različne in lahko precej odstopajo od povprečja v Uniji, bi bilo treba državam članicam dovoliti uporabo najnižjih pragov, ki bi odražali njihov poseben položaj. Zaradi zelo specifične kmetijske strukture v najbolj oddaljenih regijah in na manjših Egejskih otokih bi moralo biti državam članicam omogočeno, da odločijo o uporabi najnižjih pragov v navedenih regijah. Poleg tega bi se morale države članice odločiti za uporabo ene od obeh vrst najnižjih pragov ob upoštevanju posebnosti strukture svojega kmetijskega sektorja. Ker se lahko plačilne pravice odobrijo kmetom s kmetijskimi gospodarstvi „brez zemljišča“, bi bila uporaba praga na podlagi hektara neučinkovita. Za takšne kmete bi moral zato veljati minimalni znesek, povezan s podporo. Zaradi enake obravnave kmetov v Bolgariji, na Hrvaškem in v Romuniji, katerih neposredna plačila so v postopku postopnega uvajanja, bi moral najnižji prag v navedenih državah članicah temeljiti na končnih zneskih, ki se odobrijo ob koncu postopka postopnega uvajanja.

(13) Za razdelitev neposredne dohodkovne podpore med kmete je značilno dodeljevanje nesorazmernih zneskov plačil razmeroma majhnemu številu velikih upravičencev. Veliki upravičenci zaradi njihove sposobnosti izkoristiti ekonomije obsega, ne potrebujejo enake ravni enotne podpore, da bi bil cilj dohodkovne podpore učinkovito dosežen. Poleg tega so se veliki upravičenci sposobni prilagajati in zato lažje poslujejo tudi ob nižjih ravneh enotne podpore. Države članice bi morale zato za vsaj 5 % zmanjšati del osnovnega plačila, ki se dodeli kmetom in presega 150 000 EUR. Da bi preprečili nesorazmerne učinke na velike kmetije z visokim številom zaposlenih, se lahko države članice odločijo, da se pri uporabi tega mehanizma upošteva intenzivnost plačanega dela. Da bi bilo tako zmanjšanje ravni podpore učinkovito, ugodnosti ne bi smeli odobriti kmetom, ki umetno ustvarjajo pogoje za izogibanje učinkom tega zmanjševanja. Iztržek zmanjšanja plačil velikim upravičencem bi moral ostati v državah

▼B

članicah, v katerih je bil ustvarjen, in bi moral biti na voljo kot podpora Unije za ukrepe, ki se financirajo v okviru evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP).

(14) Za vsako državo članico bi bilo treba določiti neto zgornje meje, da bi se omejila plačila kmetom po uporabi zmanjšanja plačila. Za upoštevanje posebnosti podpore SKP, odobrene v skladu z Uredbo (EU) št. 228/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) in Uredbo (EU) št. 229/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]) ter dejstva, da za ta neposredna plačila zmanjšanje plačila ne velja, neto zgornja meja za zadevne države članice ne bi smela vključevati teh neposrednih plačil.

(15) Da bi se upoštevale spremembe v zvezi s skupnimi najvišjimi zneski neposrednih plačil, ki se lahko dodelijo, vključno s tistimi, ki izhajajo iz sklepov, ki jih morajo sprejeti države članice v zvezi s prenosi med prvim in drugim stebrom in uporabo zmanjševanja ter, kadar je ustrezno, omejevanja plačila, kot tudi tiste, ki izhajajo iz uradnih obvestil, ki jih mora poslati Hrvaška v zvezi z razminiranimi zemljišči, ki se ponovno uporabljajo za kmetijske dejavnosti, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje nekaterih aktov v povezavi s prilagoditvijo nacionalnih in neto zgornjih mej iz te uredbe.

(16) Pojasniti bi bilo treba, da se tiste določbe te uredbe, ki bi lahko povzročile ravnanje države članice, ki bi se štelo kot državna pomoč, izključijo iz uporabe pravil o državni pomoči, saj zadevne določbe vključujejo ustrezne pogoje za odobritev podpore ali predvidevajo, da Komisija sprejme takšne pogoje, da se prepreči neupravičeno izkrivljanje konkurence.

(17) Državam članicam bi bilo treba zaradi okrepitve njihove politike razvoja podeželja dati možnost, da sredstva v okviru svoje zgornje meje neposrednih plačil prenesejo v podporo, ki jim je bila dodeljena za razvoj podeželja. Državam članicam bi bilo treba dati tudi možnost, da prenesejo sredstva iz dodeljene podpore za razvoj podeželja v zgornjo mejo neposrednih plačil. Da bi zagotovili učinkovitost tega orodja, bi bilo treba državam članicam dati možnost, da enkrat pregledajo svojo prvotno odločitev, in sicer z učinkom od leta predložitve vlog 2018, če odločitev, ki temelji na tem pregledu, ne povzroči zmanjšanja zneskov, dodeljenih za razvoj podeželja.

([1]) Uredba (EU) št. 228/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. marca 2013 o posebnih ukrepih za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 247/2006 (UL L 78, 20.3.2013, str. 23).

([2]) Uredbo (EU) št. 229/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. marca 2013 o posebnih ukrepih za kmetijstvo v korist manjših egejskih otokov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1405/2006 (UL L 78, 20.3.2013, str. 41).

▼B

(18) Da bi lahko dosegli cilje SKP, bi bilo sheme podpore morda treba prilagoditi razvoju, po potrebi v kratkih rokih. Zato bi bilo treba predvideti morebiten pregled shem podpor, zlasti glede na gospodarski razvoj ali proračunski položaj, zaradi česar se upravičenci ne morejo zanašati, da bodo pogoji za podporo ostali nespremenjeni.

(19) Kmetje v državah članicah, ki so pristopile k Uniji 1. maja 2004 ali pozneje, so prejemali neposredna plačila na podlagi mehanizma za postopno uvajanje, določenega v njihovih aktih o pristopu. Za Bolgarijo in Romunijo bo takšen mehanizem veljal še leta 2015, za Hrvaško pa bo veljal do leta 2021. Poleg tega je bilo tem državam članicam dovoljeno dodeljevanje dopolnilnih nacionalnih neposrednih plačil. Možnost dodeljevanja teh plačil bi bilo treba ohraniti za Hrvaško in, kot dopolnilo shemi osnovnega plačila, Bolgarijo in Romunijo, dokler njihovo postopno uvajanje ne bo končano. Kar zadeva odobritev dopolnilnih nacionalnih neposrednih plačil Hrvaški, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila za sprejemanje izvedbenih aktov brez uporabe Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

(20) Uredba (ES) št. 73/2009, kot je bila spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2011, za Hrvaško določa posebno nacionalno rezervo za razminiranje, iz katere se v desetletnem obdobju po pristopu k Uniji financira dodeljevanje plačilnih pravic za zemljišča, ki bodo vsako leto razminirana in se bodo ponovno uporabljala za kmetijske dejavnosti. Primerno je določiti pravila za izračun zneskov, namenjenih financiranju pomoči za ta zemljišča iz shem podpore, ki so določene v tej uredbi, in pravila za upravljanje te rezerve. Da bi se upoštevali zneski, ki izhajajo iz uradnih obvestil, ki jih mora poslati Hrvaška v zvezi z razminiranjem zemljišč, ki se ponovno uporabljajo za kmetijske dejavnosti, bi bilo treba pooblastilo za sprejemanje nekaterih aktov prenesti na Komisijo, kar zadeva pregled nekaterih finančnih določb, ki veljajo na Hrvaškem.

(21) Zaradi boljšega razdeljevanja podpore med kmetijska zemljišča v Uniji, tudi v državah članicah, ki so uporabljale shemo enotnega plačila na površino, uvedeno z Uredbo (ES) št. 73/2009, bi bilo treba shemo osnovnega plačila iz Uredbe Sveta (ES) št. 1782/2003 ([2]), ki se je nadaljevala na podlagi Uredbe (ES) št. 73/2009 in s katero so bili prej obstoječi mehanizmi podpore

([1]) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

([2]) Uredba Sveta (ES) št. 1782/2003 z dne 29. septembra 2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete ter o spremembi uredb (EGS) št. 2019/93, (ES) št. 1452/2001, (ES) št. 1453/2001, (ES) št. 1454/2001, (ES) 1868/94, (ES) št. 1251/1999, (ES) št. 1254/1999, (ES) št. 1673/2000, (EGS) št. 2358/71 in (ES) št. 2529/2001 (UL L 270, 21.10.2003, str. 1).

▼B

združeni v enotno shemo nevezanih neposrednih plačil, nadomestiti z novo shemo osnovnega plačila. S takšnim ukrepom bi morale načeloma prenehati veljati plačilne pravice, ki so bile pridobljene na podlagi navedenih uredb, in se ne bi več smele dodeljevati nove. Dodelitev novih plačilnih pravic bi morala temeljiti na številu upravičenih hektarov, ki jih imajo kmetje na voljo v prvem letu izvajanja sheme. Vendar pa imajo države članice, ki zdaj uporabljajo shemo enotnega plačila na regionalni ali regionalni mešani podlagi, možnost, da obdržijo svoje obstoječe plačilne pravice. Da bi se izognili primeru, ko bi povečanje upravičene površine v neki državi članici nesorazmerno zmanjšalo znesek neposrednih plačil na hektar in s tem vplivalo na notranji proces konvergence, bi bilo treba državam članicam omogočiti, da pri prvi dodelitvi plačilnih pravic uporabijo nekatere omejitve z namenom določitve števila plačilnih pravic.

(22) Zaradi zaporednih vključitev različnih sektorjev v shemo enotnega plačila in posledičnega prilagoditvenega obdobja, ki je na voljo kmetom, postaja vse teže upravičiti obstoj znatnih individualnih razlik v ravni podpore na hektar, ki izhajajo iz uporabe zgodovinskih referenčnih podatkov. Zato bi bilo treba z zmanjšanjem povezav z zgodovinskimi referenčnimi podatki in ob upoštevanju splošnega okvira proračuna Unije neposredno dohodkovno podporo med države članice razdeliti pravičneje. Da bi zagotovili enakomernejšo porazdelitev neposredne podpore in upoštevali še vedno obstoječe razlike v ravni plač in stroških vložka, bi bilo treba raven neposredne podpore na hektar postopno prilagoditi. Države članice, v katerih neposredna plačila znašajo manj kot 90 % povprečja Unije, bi morale odpraviti tretjino razlike med njihovo sedanjo ravnjo in povprečno ravnjo, pri čemer bi vse države članice prešle na minimalno raven do proračunskega leta 2020. To konvergenco bi morale sorazmerno financirati vse države članice, v katerih so ravni neposrednih plačil nad povprečno ravnijo v Uniji.

(23) Poleg tega bi morale praviloma imeti vse plačilne pravice, aktivirane v državi članici ali določeni regiji v letu 2019, enotno vrednost na enoto. Da pa bi se izognili negativnim finančnim posledicam za kmete, bi bilo treba državam članicam omogočiti, da pri izračunu vrednosti plačilnih pravic, ki bi jih morali imeti kmetje v letu 2019, upoštevajo zgodovinske dejavnike, pod pogojem, da vrednost nobene plačilne pravice v letu 2019 ne bo nižja od 60 % povprečne vrednosti. Države članice bi morale na podlagi objektivnih in nediskriminatornih meril, ki jih same določijo, to zbliževanje financirati z zmanjšanjem vrednosti plačilnih pravic, ki presega povprečje za leto 2019. V zvezi s tem in da bi se izognili nesprejemljivo težavnim izgubam za nekatere kmete, lahko države članice to zmanjšanje omejijo na 30 % začetne vrednosti zadevnih pravic, tudi če ta omejitev ne omogoča, da bi vse plačilne pravice dosegle 60 % povprečne vrednosti v letu 2019. To zbliževanje bi bilo treba izvajati v enakomernih korakih, razen za države članice, ki se odločijo za enotno vrednost na enoto od prvega leta izvajanja sheme. Pri zbliževanju plačilnih pravic, katerih vrednost presega povprečje, bi bilo treba upoštevati tudi ocenjena sredstva, ki so na voljo za plačilne pravice.

▼B

Vendar pa bi morale države članice, ki obdržijo obstoječe plačilne pravice in ki so se že odločile za ukrepe konvergence v skladu s členom 63(3) Uredbe (ES) št. 1782/2003, izvajati te ukrepe konvergence, kadar je to ustrezno, pa bi se morala vrednost vseh plačilnih pravic prilagoditi, da se upošteva ocenjena sredstva plačilnih pravic, ki so na voljo.

(24) Izkušnje, pridobljene pri uporabi sheme enotnega plačila, kažejo, da bi bilo treba nekatere njene najpomembnejše elemente ohraniti, vključno z določitvijo nacionalnih zgornjih mej, da skupna raven podpore ne bi presegla sedanjih proračunskih omejitev. Države članice bi morale še naprej upravljati nacionalno rezervo ali pa bi morale imeti možnost, da oblikujejo regionalne rezerve. Take nacionalne ali regionalne rezerve bi se morale prednostno uporabljati za spodbujanje udeležbe mladih kmetov in kmetov, ki začenjajo opravljati kmetijsko dejavnost v shemi, in imeti možnost, da to rezervo uporabljajo ob upoštevanju nekaterih drugih posebnih situacij. Pravila za prenos in uporabo plačilnih pravic bi bilo treba ohraniti.

(25) Pridobljene izkušnje v zvezi z uporabo Uredbe (ES) št. 73/2009 kažejo, da države članice niso uporabile celotnega zneska sredstev, ki so na voljo v okviru nacionalnih zgornjih mej, določenih v navedeni uredbi. Čeprav ta uredba v primerjavi s sistemom iz navedene uredbe zmanjšuje tveganje, da sredstva ne bi bila uporabljena, bi morale imeti države članice kljub temu možnost, da razdelijo plačilne pravice za vrednost, višjo od zneska, ki je na voljo za njihovo shemo osnovnega plačila, da bi bila sredstva učinkoviteje uporabljena. Državam članicam bi bilo torej treba omogočiti, da v okviru določenih skupnih omejitev in v zvezi z neto zgornjimi mejami za neposredna plačila, izračunajo potrebni znesek, s katerim se lahko poveča njihova osnovna zgornja meja.

(26) Do osnovnega plačila je praviloma upravičena katera koli kmetijska površina kmetijskega gospodarstva, vključno s površinami, ki 30. junija 2003 niso bila v dobrem kmetijskem stanju, v državah članicah, ki so k Uniji pristopile 1. maja 2004 in so se odločile za uporabo sheme enotnega plačila na površino, ki se uporablja za kmetijsko dejavnost. Glede na to, da lahko nekmetijske dejavnosti prispevajo k diverzifikaciji dohodka kmetijskih gospodarstev in k vitalnosti podeželskih območij, se kmetijska površina kmetijskega gospodarstva, ki se uporablja tudi za nekmetijske dejavnosti, šteje za upravičeno pod pogojem, da se uporablja prednostno za kmetijske dejavnosti. Da bi ocenili njeno prednostno uporabo, bi bilo treba določiti skupna merila za vse države članice. V zvezi s tem in za boljše usmerjanje neposrednih plačil, bi lahko države članice zaradi pravne varnosti in jasnosti oblikovale seznam površin, ki se prednostno uporabljajo za nekmetijske dejavnosti in zato niso upravičene. Da se ohrani upravičenost zemljišča, ki je bilo upravičeno do aktiviranja pravic do prahe pred ukinitvijo obveznosti prahe, pa je treba predvideti,

▼B

da so nekatere pogozdene površine, vključno s tistimi, ki se pogozdujejo v okviru nacionalnih shem, ki izpolnjujejo ustrezna pravila iz Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 ([1]) ali Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]), ali površine, za katere veljajo nekatere okoljske obveznosti, upravičene do osnovnega plačila.

(27) Da bi se izognili primeru, ko bi povečanje upravičene površine v neki državi članici nesorazmerno zmanjšalo znesek neposrednih plačil na hektar in s tem vplivalo na notranji proces konvergence, bi bilo treba državam članicam dovoliti, da pri določitvi upravičenih površin trajnega travinja, kadar trave in druge zelene krmne rastline tradicionalno ne prevladujejo na površinah za pašo, pač pa so del uveljavljenih lokalnih praks.

(28) Za konopljo bi bilo treba ohraniti posebne ukrepe, s katerimi se zagotovi, da se nezakonite kmetijske rastline ne morejo skriti med kmetijske rastline, upravičene do osnovnega plačila, kar bi lahko škodljivo vplivalo na trg konoplje. Zato bi bilo treba plačila še naprej dodeljevati le za površine, posajene s sortami konoplje, pri katerih obstajajo določena zagotovila glede vsebnosti psihotropnih snovi.

(29) Da bi zagotovili pravno varnost in razjasnili specifične primere, ki se lahko pojavijo pri uporabi sheme osnovnega plačila, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje nekaterih aktov v povezavi s pravili o upravičenosti in dostopu kmetov do sheme osnovnega plačila, v primeru dedovanja in pričakovanega dedovanja, dedovanja v okviru zakupa, spremembe pravnega statusa ali poimenovanja, prenosom plačilnih pravic in v primeru združitve ali razdružitve kmetijskega gospodarstva in v primeru pogodbene klavzule glede pravice do prejemanja plačilnih pravic v prvem letu dodelitve plačilnih pravic. Prenos pooblastila bi moral zajemati tudi pravila o izračunu vrednosti in števila ali spremembi vrednosti plačilnih pravic v zvezi z dodelitvijo plačilnih pravic, vključno s pravili o možnosti začasne vrednosti in števila ali začasnega povečanja plačilnih pravic, dodeljenih na podlagi vloge kmeta, pogojih za določitev začasne in dokončne vrednosti in števila plačilnih pravic ter o primerih, ko bi pogodba o prodaji ali zakupu lahko vplivala na dodelitev plačilnih pravic. Poleg tega bi prenos pooblastila moral zajemati tudi pravila o določitvi in izračunu vrednosti in števila plačilnih pravic, prejetih iz nacionalne rezerve ali regionalnih rezerv; pravila o spremembi vrednosti na enoto plačilnih pravic v primeru delov plačilnih pravic in prenosa plačilnih pravic brez zemljišča. Dodatno bi moral prenos pooblastila zajemati tudi merila za dodelitev plačilnih pravic kmetom, ki niso prejeli neposrednih plačil v letu 2013 ali v skladu z uporabo nacionalnih ali regionalnih

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 1698/2005 z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) (UL L 277, 21.10.2005, str. 1).

([2]) Uredba (EU) št. 1305/2013 z dne 17. december 2013 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 (EKSRP) (Glej stran 487 tega Uradnega lista).

▼B

rezerv; merila za uporabo omejitev na število plačilnih pravic, ki se dodelijo, in merila za določanje koeficienta znižanja za pretvorbo nekaterih površin trajnega travinja v upravičene hektare.

(30) Da bi zagotovili ustrezno upravljanje plačilnih pravic, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje nekaterih aktov v povezavi z vsebino izjave in zahtevami za aktiviranje plačilnih pravic.

(31) Zaradi ohranjanja javnega zdravja bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje nekaterih aktov v povezavi s pravili, ki dodelitev plačil pogojujejo z uporabo certificiranih semen nekaterih sort konoplje in opredeljujejo postopek za določitev sort konoplje in preverjanje njihove vsebnosti tetrahidrokanabinola.

(32) Zaradi precejšnjih upravnih, tehničnih in logističnih težav, ki jih prehod na shemo osnovnega plačila pomeni za države članice, ki uporabljajo shemo enotnega plačila na površino v skladu z Uredbo (ES) št. 73/2009, bi jim bilo treba dovoliti, da uporabljajo shemo enotnega plačila na površino z namenom odobritve osnovnega plačila v dodatnem prehodnem obdobju najpozneje do konca leta 2020. Če država članica sklene, da bo do leta 2018 uvedla shemo osnovnega plačila, se lahko odloči za diferenciranje plačil v okviru sheme enotnega plačila na površino glede na stopnjo določenih plačil, odobrenih v letu 2014 v okviru režimov posebne podpore in ločenih plačil iz Uredbe (ES) št. 73/2009, oziroma v primeru Cipra v okviru sektorskih finančnih ovojnic za prehodno nacionalno pomoč.

(33) Da bi zagotovili varstvo pravic upravičencev in razjasnili specifične primere, ki lahko nastanejo pri uporabi sheme enotnega plačila na površino, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje nekaterih aktov v povezavi s pravili o upravičenosti in dostopu kmetov do sheme enotnega plačila na površino.

(34) V državah članicah, ki uporabljajo shemo enotnega plačila na površino in jim je bilo dovoljeno, da odobrijo prehodno nacionalno pomoč, je imela taka pomoč pomembno vlogo pri podpiranju prihodka kmetov v posameznih sektorjih. Zaradi tega in da bi se izognili nenadnemu in znatnemu zmanjšanju podpore od leta 2015 v sektorjih, ki so do leta 2014 prejemali prehodno nacionalno pomoč, je primerno, da se v teh državah članicah zagotovi možnost dodelitve te pomoči kot dopolnitev sheme enotnega plačila na površino. Da bi zagotovili kontinuiteto podpore z že odobreno prehodno nacionalno pomočjo, je primerno omejiti pogoje, ki za to pomoč veljajo v letu 2013, oziroma v primeru Bolgarije in Romunije za dopolnilna nacionalna neposredna plačila, kot jih odobri Komisija na podlagi prošenj držav članic.

▼B

Prav tako je primerno, da se najvišji zneski pomoči po posameznih sektorjih omejijo v primerjavi z ravnjo iz leta 2013, da se zagotovi enakomerno zmanjšanje ravni pomoči in njihova združljivost z mehanizmom konvergence.

(35) Predvideti bi bilo treba specifična pravila za prvo dodelitev in izračun vrednosti plačilnih pravic, če države članice, ki v skladu s to uredbo uporabljajo shemo enotnega plačila na površino, uvedejo shemo osnovnega plačila. Da bi zagotovili nemoten prehod z ene sheme na drugo, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje nekaterih aktov v povezavi z nadaljnjimi pravili o uvedbi sheme osnovnega plačila v državah članicah, ki uporabljajo shemo enotnega plačila na površino.

(36) Ob upoštevanju potrebe, da mora biti enotna podpora kmetom z manjšimi kmetijskimi gospodarstvi zadostna, če želimo učinkovito doseči cilj dohodkovne podpore, bi moralo biti državam članicam dovoljeno, da neposredno podporo ponovno razdelijo med kmete, tako da jim odobrijo dodatno plačilo za prve hektare.

(37) Eden od ciljev nove SKP je izboljšanje okoljske učinkovitosti z obvezno „zeleno“ komponento neposrednih plačil, ki bo v vsej Uniji podprla uporabo kmetijskih praks, ki ugodno vplivajo na podnebje in okolje. V ta namen bi morale države članice uporabiti del sredstev v okviru svojih nacionalnih zgornjih mej za neposredna plačila, da bi poleg osnovnega plačila, pri katerem se lahko upošteva notranja konvergenca v državi članici ali regiji, odobrile letno plačilo za obvezne prakse, ki jih morajo izvajati kmetje in so prednostno namenjene izpolnjevanju ciljev podnebne in okoljske politike. Te prakse bi se morale izvajati v obliki enostavnih, splošnih, nepogodbenih in letnih ukrepov, ki presegajo navzkrižno skladnost in so povezani s kmetijstvom, kot so diverzifikacija kmetijskih rastlin, ohranjanje trajnega travinja, ki vključuje tradicionalne sadovnjake, v katerih se sadno drevje goji v nizki gostoti na travinju, in vzpostavitev površin z ekološkim pomenom. Da bi lažje dosegli cilje zelene komponente in omogočili njeno učinkovito upravljanje in kontrolo, bi se morale te prakse uporabljati na celotni upravičeni površini kmetijskega gospodarstva. Te prakse bi morale biti obvezne tudi za kmete, katerih gospodarstva so v celoti ali delno na območjih „Natura 2000“, na katera se nanaša Direktiva Sveta 92/43/EGS ([1]) ter Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([2]), ali na območjih, na katera se nanaša Direktiva 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([3]), če so te prakse združljive s cilji navedenih direktiv.

([1]) Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, 22.7.1992, str. 7).

([2]) Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L 20, 26.1.2010, str. 7).

([3]) Direktiva 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).

▼B

(38) Ob upoštevanju priznanih ugodnih vplivov sistemov ekološkega kmetovanja na okolje, bi morali kmetje za tiste površine njihovega kmetijskega gospodarstva, za katere izpolnjujejo pogoje iz Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 ([1]), biti upravičeni do „zelene“ komponente, ne da bi izpolnjevali kakršne koli dodatne obveznosti.

(39) Neupoštevanje „zelene“ komponente bi bilo treba kaznovati na podlagi Uredbe (EU) št. 1306/2013.

(40) Da bi se prilagodili raznovrstnosti kmetijskih sistemov in različnim okoljskim razmeram po vsej Uniji, je upravičeno, da se poleg treh praks zelene komponente, določenih v tej uredbi, priznajo prakse, zajete v kmetijsko-okoljsko-podnebnih ukrepih ali shemah certificiranja, ki so podobne zeleni komponenti in imajo enake ali celo boljše učinke na podnebje in okolje. Zaradi pravne jasnosti bi bilo treba te prakse določiti v prilogi k tej uredbi. Države članice bi se morale odločiti, ali bodo kmetom omogočile uporabe enakovrednih praks in praks zelene komponente iz te uredbe, da bi od njih zahtevale uporabo najprimernejših praks za izpolnjevanje ciljev tega ukrepa, in Komisijo obvestiti o svojih odločitvah. Zaradi pravne varnosti bi morala Komisija oceniti, ali so prakse, zajete v uradno sporočenih enakovrednih ukrepih, zajete v prilogi. Če Komisija meni, da temu ni tako, bi morala ustrezno obvestiti države članice z izvedbenim aktom, sprejetim brez uporabe Uredbe (EU) št. 182/2011. Da bi omogočili enostavnejše izvajanje enakovrednosti in zaradi možnosti kontrole bi bilo treba določiti pravila glede območja, ki jih enakovredni ukrepi pokrivajo, pri čemer bi bilo treba upoštevati značilnosti kmetijsko-okoljsko-podnebnih ukrepov in shem certificiranja. Da bi zagotovili pravilno uporabo enakovrednih praks in se izognili dvojnemu financiranju, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje nekaterih aktov, da bi seznamu enakovrednih praks dodali nove prakse, določili zahteve za nacionalne ali regionalne sheme certificiranja in, kadar je to potrebno, določili podrobna pravila za izračun zadevnih zneskov.

(41) Obveznosti v zvezi z diverzifikacijo kmetijskih rastlin bi bilo treba izvajati tako, da bi upoštevali težave majhnih kmetij pri diverzifikaciji in hkrati še naprej spodbujali večje koristi za okolje, zlasti izboljšanje kakovosti tal. Določiti bi bilo treba izjeme za kmetije, ki že izpolnjujejo cilje diverzifikacije kmetijskih rastlin, tako da v veliki meri zajemajo travinje ali praho, za specializirane kmetije, ki vsako leto izvedejo kolobarjenje svojih parcel, ali za kmetije, ki bi imele zaradi svoje geografske lege prevelike težave pri uvajanju tretje kmetijske rastline. Da bi bile

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 834/2007 z dne 28. junija 2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 2092/91 (UL L 189, 20.7.2007, str. 1).

▼B

obveznosti v okviru ukrepa diverzifikacije kmetijskih rastlin izpolnjene sorazmerno in nediskriminatorno in da bi hkrati spodbudili večje varstvo okolja, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje nekaterih aktov v povezavi s priznavanjem novih rodov in vrst in določanjem pravil v zvezi z natančnim izračunavanjem deležev različnih kmetijskih rastlin.

(42) Zaradi okoljskih koristi, ki jih prinašajo trajne travinje in zlasti sekvestracija ogljika, bi bilo treba sprejeti določbe za ohranjanje trajnega travinja. To varstvo bi moralo zajemati prepoved oranja in prestrukturiranja okoljsko najbolj občutljivih območij „Nature 2000“, zajetih v direktivah 92/43/EGS in 2009/147/ES in bolj splošno zaščito, ki bi temeljila na razmerju trajnega travinja v primerjavi s prestrukturiranjem v druge uporabe. Države članice bi morale imeti pristojnost za razmejitev nadaljnjih okoljsko občutljivih območij, ki niso zajeta v navedenih direktivah. Poleg tega bi morale določiti, na kateri teritorialni ravni bi se moral ta delež uporabljati. Da bi zagotovili učinkovito varstvo trajnega travinja, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje nekaterih aktov za določitev okvira za določitev, s strani držav članic, trajnega travinja, ki ni zajeto v direktivah 92/43/EGS ali 2009/147/ES.

(43) Da bi se razmerje trajnega travinja v okviru skupnih kmetijskih površin pravilno določilo in ohranjalo, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje nekaterih aktov v povezavi z vzpostavitvijo podrobnih metod za določanje tega razmerja, podrobnimi pravili glede ohranjanja trajnega travinja in ustreznega časovnega okvira, ki ga imajo posamezni kmetje za izpolnitev obveznosti preusmeritve zemljišč.

(44) Določiti bi bilo treba površine z ekološkim pomenom, predvsem z namenom ohranitve in izboljšanja biotske raznovrstnosti na kmetijah. Površine z ekološkim pomenom bi zato morale zajemati površine, ki neposredno vplivajo na biotsko raznovrstnost, kot so zemljišče v prahi, krajinske značilnosti, terase, varovalni pasovi, pogozdene površine in kmetijsko-gozdarska območja, oziroma površine, ki posredno vplivajo na biotsko raznovrstnost prek zmanjšane uporabe vložkov na kmetiji, kot so površine z naknadnimi posevki in zimsko ozelenitvijo. Obveznosti, določene v zvezi z ukrepom površine z ekološkim pomenom, bi bilo treba izvesti tako, da breme za male kmete ne bi bilo nesorazmerno v primerjavi z večjimi okoljskimi koristmi. Določiti bi bilo treba izjeme za kmetije, ki že izpolnjujejo cilje površin z ekološkim pomenom in v veliki meri zajemajo travinje ali praho. V primeru pretežno gozdnatih držav članic bi bilo treba določiti izjeme tudi za kmete, ki opravljajo kmetijsko dejavnost na površinah z naravnimi omejitvami v nekaterih pretežno gozdnatih območjih, kjer je

▼B

velika nevarnost opuščanja zemljišč. Poleg tega bi bilo treba predvideti možnost, da države članice in kmetije izpolnjujejo to obveznost na regionalni ali kolektivni ravni, da bi se pridobile sosednje površine z ekološkim pomenom, ki so bolj koristne za okolje. Zaradi poenostavitve bi morale države članice imeti možnost, da poenotijo merjenje površin z ekološkim pomenom.

(45) Da bi zagotovili, da se vzpostavijo površine z ekološkim pomenom ob upoštevanju posebnosti držav članic, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje nekaterih aktov v povezavi z določanjem nadaljnjih meril za uvrščanje površin med površine z ekološkim pomenom; priznavanjem drugih vrst površin z ekološkim pomenom; določanjem konverzijskih in utežnih faktorjev za nekatere vrste površine z ekološkim pomenom; določanjem pravil za izvajanje dela površine z ekološkim pomenom na regionalni ravni s strani držav članic; določanjem pravil za kolektivno izpolnjevanje obveznosti, da površine z ekološkim pomenom upravljajo kmetijska gospodarstva v neposredni bližini, vzpostavitvijo okvira za merila take neposredne bližine, ki jih morajo določiti države članice, ter oblikovanjem metod za določanje razmerja med gozdnim in kmetijskim zemljiščem. Komisija bi morala pri dodajanju drugih vrst površin z ekološkim pomenom zagotoviti, da so te površine namenjene izboljšanju splošne okoljske uspešnosti kmetijskega gospodarstva, predvsem kar zadeva biotsko raznovrstnost, izboljšanje kakovosti tal in vode, ohranitev krajine in doseganje ciljev za blažitev podnebnih sprememb in prilagajanju nanje.

(46) Da bi spodbudili trajnostni razvoj kmetijstva na območjih s posebnimi naravnimi omejitvami, bi bilo treba državam članicam omogočiti uporabo dela sredstev v okviru svojih zgornjih mej za neposredna plačila, da bi poleg osnovnega plačila odobrile letno plačilo na površino vsem kmetom, ki opravljajo dejavnost na teh površinah ali na nekaterih izmed teh površin, kadar se za to odloči država članica. To plačilo ne bi smelo nadomestiti podpore v okviru programov razvoja podeželja in ne bi smelo biti odobreno kmetom na območjih, ki so bila določena v skladu z Uredbo (ES) št. 1698/2005, vendar niso bila določena v skladu z Uredbo (EU) št. 1305/2013.

(47) Vzpostavitev in razvoj novih gospodarskih dejavnosti v kmetijskem sektorju s strani mladih kmetov sta finančno zahtevna, kar bi bilo treba upoštevati pri dodeljevanju in usmerjanju neposrednih plačil. Ta razvoj je bistvenega pomena za konkurenčnost kmetijskega sektorja v Uniji in zaradi tega bi bilo treba vzpostaviti dohodkovno podporo za mlade kmete, ki začenjajo svoje kmetijske dejavnosti, da jim bi olajšali zagon njihove dejavnosti in strukturno prilagoditev njihovih kmetijskih gospodarstev po začetni vzpostavitvi. Za ta namen bi morale imeti države članice

▼B

uporabiti dela svojih nacionalnih zgornjih mej za neposredna plačila za odobritev letnega plačila mladim kmetom, in sicer poleg osnovnega plačila. Države članice bi morale imeti možnost, da sprejmejo metodo izračunavanja tega plačila in če ta metoda vključuje obveznost določitve omejitve plačila na kmeta, se taka omejitev določi na podlagi splošnih načel prava Unije. To plačilo bi moralo biti odobreno za obdobje največ petih let, saj bi moralo zajemati le začetno obdobje izvajanja dejavnosti in ne bi smelo postati pomoč za tekoče poslovanje. Na voljo bi moralo biti mladim kmetom, ki začenjajo opravljati kmetijsko dejavnost in v letu prve predložitve vloge v okviru sheme osnovnega plačila ali v okviru sheme enotnega plačila na površino niso starejši od 40 let.

(48) Da bi zagotovili varstvo pravic upravičencev in se izognili diskriminaciji med njimi, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje nekaterih aktov v povezavi z določitvijo pogojev, pod katerimi se pravna oseba lahko šteje za upravičeno do prejema plačila za mlade kmete.

(49) Državam članicam bi bilo treba dovoliti, da del sredstev v okviru svojih nacionalnih zgornjih mej za neposredna plačila uporabijo za vezano podporo v nekaterih sektorjih ali regijah v jasno opredeljenih primerih. Sredstva, ki se lahko uporabijo za katero koli vezano podporo, bi bilo treba omejiti na ustrezno raven, hkrati pa dovoliti, da se takšna podpora odobri v posameznih sektorjih ali regijah držav članic, za katere so značilne posebne razmere in v katerih so zaradi gospodarskih, okoljskih in/ali socialnih razlogov zlasti pomembne določene vrste kmetovanja ali določeni kmetijski sektorji. Državam članicam bi bilo treba dovoliti, da za to podporo uporabijo do 8 % svojih nacionalnih zgornjih mej ali 13 %, kadar njihova raven vezane podpore preseže 5 % v vsaj enem od let v obdobju 2010–2014 ali kadar uporabijo shemo enotnega plačila na površino do 31. decembra 2014. Poleg tega, da se ohrani samooskrba živinoreje, ki temelji na beljakovinah, bi moralo biti državam članicam, ki se odločijo za uporabo vsaj 2 % svojih nacionalnih zgornjih mej za podporo proizvodnje stročnic, dovoljeno, da te deleže povečajo za največ dve odstotni točki. V ustrezno utemeljenih primerih, ko se v določeni sektorju ali regiji pokažejo določene pereče potrebe, in na podlagi odobritve Komisije bi bilo treba državam članicam dovoliti, da uporabijo več kot 13 % svojih nacionalnih zgornjih mej. Kot alternativa tem odstotkom se lahko države članice odločijo za uporabo do treh milijonov EUR na leto za financiranje vezane podpore. Vezano podporo bi bilo treba odobriti le v obsegu, ki je potreben za spodbujanje ohranitve sedanje ravni proizvodnje v zadevnih sektorjih ali regijah. Ta podpora bi morala biti na voljo tudi kmetom, ki imajo 31. decembra 2013 posebne plačilne pravice, dodeljene v skladu z Uredbo (ES) št. 1782/2003 in Uredbo (ES) št. 73/2009, in ne razpolagajo z upravičenimi hektari za aktiviranje plačilnih pravic. V zvezi z odobritvijo prostovoljne vezane podpore, ki presega 13 % letne nacionalne zgornje meje, določene za državo članico, bi bilo treba Komisijo nadalje pooblastiti za sprejetje izvedbenih aktov brez uporabe Uredbe (EU) št. 182/2011.

▼B

(50) Da bi zagotovili učinkovito in namensko porabo sredstev Unije in da bi se izognili dvojnemu financiranju na podlagi drugih podobnih podpornih instrumentov, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje nekaterih aktov v povezavi z uvedbo pogojev za odobritev prostovoljne vezane podpore, kot tudi pravil za njihovo skladnost z drugimi ukrepi Unije in o kopičenju podpore.

(51) Da se zavaruje pred kakršnimi koli tveganji motenj proizvodnje v regijah, del podpore sektorju bombaža v skladu z Uredbo (ES) št. 73/2009 ostaja s posebnim plačilom na upravičeni hektar še naprej vezan na pridelavo bombaža, ki proizvajajo bombaž, pri tem pa se upoštevajo vsi ustrezni dejavniki. To odločitev bi bilo treba ohraniti v skladu s cilji iz Protokola št. 4 o bombažu, ki je priložen Aktu o pristopu iz leta 1979.

(52) Da bi zagotovili učinkovito uporabo in upravljanje posebnega plačila za bombaž, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje nekaterih aktov v povezavi z določitvijo pravil in pogojev za odobritev zemljišč in sort za namene posebnega plačila za bombaž; pravili o pogojih za odobritev tega plačila, zahtevami glede upravičenosti in agronomskimi praksami; merili za odobritev medpanožnih organizacij; obveznostmi za proizvajalce in pravili, ki urejajo razmere, v katerih odobrena medpanožna organizacija ne izpolnjuje teh meril.

(53) V poglavju 2 Uredbe Sveta (ES) št. 637/2008 ([1]) je določeno, da mora vsaka država članica, ki proizvaja bombaž, Komisiji vsaka štiri leta in prvič do 1. januarja 2009 predložiti osnutek štiriletnega programa prestrukturiranja ali do 31. decembra 2009 en sam osnutek spremenjenega osemletnega programa prestrukturiranja. Izkušnje so pokazale, da bi bilo prestrukturiranje sektorja bombaža bolje urediti z drugimi ukrepi, vključno s tistimi v okviru programiranja razvoja podeželja, ki se financirajo na podlagi Uredbe (EU) št. 1305/2013. Taki ukrepi bi omogočili tudi boljše usklajevanje z ukrepi v drugih sektorjih. Vendar bi bilo treba spoštovati pridobljene pravice in legitimna pričakovanja podjetij, ki že sodelujejo v programih prestrukturiranja. Zato bi bilo treba omogočiti, da se štiri- ali osemletni programi, ki se že izvajajo, izvedejo do konca, in to brez možnosti podaljšanja. Sredstva, ki bi bila na voljo v okviru štiriletnih programov, bi bila lahko potem od leta 2014 vključena v razpoložljiva sredstva Unije za ukrepe v okviru razvoja podeželja. Sredstev, ki bi bila na voljo po izteku osemletnih programov, leta 2018 zaradi programskega obdobja ne bi bilo smiselno vključiti v programe razvoja podeželja in bi jih bilo zato bolje prenesti v sheme podpore v okviru te uredbe, kot je to že določeno v Uredbi

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 637/2008 z dne 23. junija 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 1782/2003 in o uvedbi nacionalnih programov prestrukturiranja za sektor bombaža (UL L 178, 5.7.2008, str. 1).

▼B

(ES) št. 637/2008. Uredba (ES) št. 637/2008 bo zato od 1. januarja 2014 za države članice s štiriletnimi programi oziroma od 1. januarja 2018 za države članice z osemletnimi programi postala brezpredmetna, in bi jo bilo zato treba razveljaviti.

(54) Za zmanjšanje upravnih stroškov v zvezi z upravljanjem in kontrolo neposredne podpore bi morale države članice imeti možnost, da uvedejo preprosto in specifično shemo za male kmete. V ta namen bi morale imeti države članice možnost, da določijo, da se vsa neposredna plačila nadomestijo s pavšalnim plačilom ali plačilom na podlagi zneska, ki se vsako leto odobri kmetom. Uvesti bi bilo treba pravila, s katerimi bi poenostavili formalnosti, med drugim z zmanjšanjem obveznosti za male kmete v zvezi z vlogami za podporo, kmetijskimi praksami, ki ugodno vplivajo na podnebje in okolje, navzkrižno skladnostjo in kontrolami iz Uredbe (EU) št. 1306/2013, ne da bi se s tem ogrozilo izpolnjevanje splošnih ciljev reforme in ob razumevanju, da se zakonodaja Unije, kakor je navedeno v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 1306/2013, uporablja za male kmete. Cilj sheme bi moral biti podpora obstoječi kmetijski strukturi majhnih kmetij v Uniji, ne da bi se preprečeval razvoj v smeri konkurenčnejših struktur. Zato bi bilo treba dostop do sheme načeloma omejiti na obstoječa kmetijska gospodarstva. Sodelovanje kmetov v tej shemi bi moralo biti prostovoljno. Vendar bi bilo treba za povečanje njenega učinka, kar zadeva poenostavitev, državam članicam omogočiti, da nekatere kmete vanjo vključijo samodejno, pri čemer imajo ti možnost, da iz nje izstopijo.

(55) Da bi zagotovili pravno varnost, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje nekaterih aktov v povezavi z določitvijo pogojev za udeležbo v shemi za male kmete, v okviru katere se položaj udeleženih kmetov spremeni.

(56) Zaradi poenostavitve in upoštevanja posebnega položaja najbolj oddaljenih regij bi bilo treba neposredna plačila v teh regijah upravljati v okviru programov podpor, vzpostavljenih z Uredbo (EU) št. 228/2013. Zato se določbe iz te uredbe v zvezi z osnovnim plačilom in povezanimi plačili ter vezano podporo v teh regijah in za shemo za male kmete ne bi smele uporabljati.

(57) Za uporabo te uredbe ter za spremljanje, analiziranje in upravljanje neposrednih plačil je potrebno obveščanje s strani držav članic. Da bi zagotovili pravilno uporabo pravil, določenih v tej uredbi, in poskrbeli, da bi bila taka uradna obvestila hitra, učinkovita, natančna, stroškovno učinkovita in v skladu z varstvom osebnih podatkov, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje nekaterih aktov v povezavi z določitvijo potrebnih ukrepov glede uradnih obvestil, ki jih morajo države članice poslati Komisiji ali za namene preverjanja, nadzorovanja, spremljanja, vrednotenja in revidiranja neposrednih plačil in v skladu z zahtevami, določenimi v mednarodnih sporazumih, vključno z zahtevami po uradnem obveščanju na podlagi teh sporazumov

▼B

ter v povezavi z nadaljnjimi pravili glede narave in vrste informacij, ki jih je treba sporočiti, kategorijami podatkov, ki jih je treba obdelati, in najdaljšim obdobjem hrambe, pravic do dostopa do informacij ali informacijskih sistemov in pogojev objave teh podatkov.

(58) Osebne podatke, zbrane za namene uporabe neposrednih plačil, bi bilo treba obdelovati v skladu s temi nameni. Zagotoviti bi bilo treba tudi njihovo anonimnost in jih zbrati pri obdelovanju za namene spremljanja in vrednotenja ter zaščititi v skladu s pravom Unije o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov, zlasti Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) ter Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]). Oseba, na katero se podatki nanašajo, bi morala biti obveščena o tej obdelavi podatkov in o svojih pravicah do varstva podatkov.

(59) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje dal 14. decembra 2011 ([3]).

(60) Da bi zagotovili nemoten prehod z ureditev, določenih v Uredbi (ES) št. 73/2009, na ureditve, določene v tej uredbi, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje nekaterih aktov v povezavi z uvedbo ukrepov, ki so potrebni za zaščito vseh pridobljenih pravic in legitimnih pričakovanj kmetov.

(61) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe in za preprečitev nepoštene konkurence ali diskriminacije med kmeti, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z: določitvijo zneska, ki se vključi v posebno nacionalno rezervo za razminiranje na Hrvaškem, določanjem letne nacionalne zgornje meje za shemo osnovnega plačila, sprejemanjem pravil v zvezi z vlogami za dodelitev plačilnih pravic, sprejemanjem ukrepov v zvezi z vračilom neaktiviranih plačilnih pravic v nacionalno rezervo, sprejetjem načinov, v skladu s katerimi morajo kmetje nacionalne organe uradno obvestiti o prenosu plačilnih pravic, in rokov za ta obvestila; določanjem letne nacionalne zgornje meje za shemo enotnega plačila na površino; sprejetjem pravil glede prošenj za dodelitev plačilnih pravic, predloženih v letu dodelitve plačilnih pravic, kadar se države članice preusmerijo v shemo osnovnega plačila; določanjem letne zgornje meje ali prerazporeditvenega plačila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011.

(62) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe in v izogib nepošteni konkurenci ali diskriminaciji med kmeti, bi bilo treba

([1]) Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

([2]) Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

([3]) UL C 35, 9.2.2012, str. 1.

▼B

na Komisijo prenesti tudi izvedbena pooblastila v zvezi s: sprejemanjem pravil glede postopka, vključno s časovnim razporedom za njihovo predložitev, uradnega obveščanja s strani držav članic in ocenjevanja s strani Komisije, kar zadeva enakovredne prakse; sprejemanjem določenih omejitev, v okviru katerih se obveznost vzdrževanja trajnega travinja šteje za izpolnjeno; določanjem letne zgornje meje plačil za kmetijske prakse, ki ugodno vplivajo na podnebje in okolje; določanjem letne zgornje meje plačil za območja z naravnimi omejitvami, določanjem letne zgornje meje plačil za mlade kmete. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011.

(63) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe in v izogib nepošteni konkurenci ali diskriminaciji med kmeti, bi bilo treba na Komisijo prenesti tudi izvedbena pooblastila v zvezi z: določitvijo prostovoljno vezane podpore; sprejemanjem pravil o postopku ocene in odobritve odločitev v okviru prostovoljne vezane podpore; sprejemanjem pravil o postopku odobritve zemljišča in sort za namene posebnega plačila za bombaž in uradnem obveščanju pridelovalcev v zvezi s to odobritvijo; sprejemanjem pravil o izračunu zmanjšanja zneska posebnega plačila za bombaž; sprejemanjem pravil glede in metodami uradnega obveščanja in sprejemanjem potrebnih in upravičenih ukrepov za reševanje specifičnih problemov v nujnih primerih. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011.

(64) Da bi rešili nujne težave, ki se pojavijo v eni ali več državah članicah, ter obenem zagotovili neprekinjeno delovanje sistema neposrednih plačil, bi morala Komisija sprejeti izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj, v ustrezno utemeljenih primerih izjemne okoliščine vplivajo na odobritev podpore in ogrožajo učinkovito izvajanje plačil v okviru shem podpore iz te uredbe.

(65) Ker ciljev te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi povezanosti te uredbe z drugimi instrumenti skupne kmetijske politike, razlik med posameznimi podeželskimi območji in omejenih finančnih sredstev držav članic v razširjeni Uniji lažje dosežejo na ravni Unije prek večletnega jamstva financiranja Unije in z osredotočanjem na jasno opredeljene prednostne naloge, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(66) Ker se Uredba (ES) št. 73/2009 v letu 2014 še vedno uporablja, bi se morala ta uredba splošno uporabljati od 1. januarja 2015. Vendar določbe te uredbe o fleksibilnosti med stebri predvidevajo možnost za države članice, da sprejemajo odločitve in o njih obveščajo Komisijo do 31. decembra 2013. Poleg tega nekatere

▼B

druge določbe te uredbe zahtevajo ukrepanje v letu 2014. Te določbe bi bilo zato treba uporabljati od začetka veljavnosti te uredbe.

(67) Zaradi nujnosti zagotoviti nemoteno izvajanje predvidenih ukrepov bi morala ta uredba začeti veljati na dan objave v Uradnem listu Evropske unije –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Področje uporabe

Ta uredba določa:

(a) skupna pravila o plačilih, ki se odobrijo neposredno kmetom v okviru shem podpore iz Priloge I (v nadaljnjem besedilu: neposredna plačila);

(b) posebna pravila v zvezi z:

(i) osnovnim plačilom za kmete (v nadaljnjem besedilu: shema osnovnega plačila in prehodno poenostavljeno shemo, v nadaljnjem besedilu: shema enotnega plačila na površino);

(ii) prostovoljno prehodno nacionalno pomočjo za kmete;

(iii) prostovoljnim prerazporeditvenim plačilom;

(iv) plačilom za kmete, ki izvajajo kmetijske prakse, ki ugodno vplivajo na podnebje in okolje;

(v) prostovoljnim plačilom za kmete na območjih z naravnimi omejitvami;

(vi) plačilom za mlade kmete, ki začnejo opravljati kmetijsko dejavnost;

(vii) prostovoljno shemo vezane podpore;

(viii) posebnim plačilom za bombaž;

(ix) prostovoljno poenostavljeno shemo za male kmete;

(x) okvirom, v okviru katerega lahko Bolgarija, Hrvaška in Romunija dopolnijo neposredna plačila.

Člen 2

Sprememba Priloge I

Da bi zagotovili pravno varnost, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70, ki spreminjajo seznam shem podpore iz Priloge I, kolikor je potrebno za upoštevanje vseh novih zakonodajnih aktov o shemah podpore, ki bi lahko bili sprejeti po sprejetju te uredbe.

▼B

Člen 3

Uporaba za najbolj oddaljene regije in manjše Egejske otoke

Člen 11 se ne uporablja za regije Unije iz člena 349 PDEU (v nadaljnjem besedilu: najbolj oddaljene regije) in za neposredna plačila, odobrena na manjših Egejskih otokih v skladu z Uredbo (EU) št. 229/2013.

Naslovi III, IV in V te uredbe se ne uporabljajo za najbolj oddaljene regije.

Člen 4

Opredelitev pojmov in z njimi povezane določbe

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „kmet“ pomeni fizično ali pravno osebo oziroma združenje fizičnih ali pravnih oseb, ne glede na pravni status, ki je takemu združenju in njegovim članom dodeljen z nacionalno zakonodajo, katerih kmetijsko gospodarstvo je na ozemlju uporabe Pogodb, opredeljenem v členu 52 PEU v povezavi s členoma 349 in 355 PDEU, in ki opravlja kmetijsko dejavnost;

(b) „kmetijsko gospodarstvo“ pomeni vse enote, ki se uporabljajo za kmetijske dejavnosti in s katerimi upravlja kmet ter se nahajajo na ozemlju iste države članice;

(c) „kmetijska dejavnost“ pomeni:

(i) proizvodnjo, rejo ali gojenje kmetijskih proizvodov, vključno z žetvijo, molžo, vzrejo živali in kmetijsko rejo živali,

(ii) vzdrževanje kmetijske površine v stanju, primernem za pašo ali pridelavo brez pripravljalnih ukrepov, ki presegajo uporabo običajnih kmetijskih metod in strojev, na podlagi meril, ki jih določijo države članice v skladu z okvirom, ki ga vzpostavi Komisija, ali

(iii) izvajanje minimalne aktivnosti, ki jo opredeli država članica, na kmetijskih površinah, ki se naravno vzdržujejo v stanju, primernem za pašo ali pridelavo;

(d) „kmetijski proizvodi“ pomenijo proizvode iz Priloge I k Pogodbama, z izjemo ribiških proizvodov, ter bombaž;

(e) „kmetijska površina“ pomeni katero koli površino, ki se uporablja kot orno zemljišče, trajno travinje in trajni pašnik ali trajni nasad;

▼B

(f) „orno zemljišče“ pomeni zemljišče, ki se obdeluje za namene pridelave kmetijskih rastlin, ali območja, ki so na voljo za pridelavo kmetijskih rastlin, pa so neobdelana, vključno s površinami pod praho v skladu s členi 22, 23 in 24 Uredbe (ES) št. 1257/1999, členom 39 Uredbe (ES) št. 1698/2005 ter členom 28 Uredbe (EU) št. 1305/2013, ne glede na to, ali gre za zemljišče pod rastlinjaki ali s pritrjeno ali premično zaščito;

(g) „trajni nasad“ pomeni nasad rastlin, ki niso vključene v kolobar in niso trajno travinje in trajni pašnik, ki je na istem zemljišču najmanj pet let in daje večkratne pridelke, vključno z drevesnicami in hitro rastočimi panjevci;

(h) „trajno travinje in trajni pašniki“ (v nadaljnjem besedilu s skupnim izrazom „trajno travinje“) pomeni zemljišče, ki se uporablja za gojenje trave ali drugih zelenih krmnih rastlin naravno (samozasejane) ali s setvijo (posejane) in ki najmanj pet let ni bilo vključeno v kolobarjenje kmetijskega gospodarstva; vključuje lahko tudi druge vrste, kot so grmičevje in/ali drevesa, ki se lahko uporabljajo za pašo pod pogojem, da so trave in druge zelene krmne rastline prevladujoče, ter, kadar se tako odločijo države članice, zemljišča, ki se lahko uporabljajo za pašo in so del uveljavljenih lokalnih praks, pri katerih trave in druge zelene krmne rastline tradicionalno ne prevladujejo na površinah za pašo;

(i) „trave ali druge zelene krmne rastline“ pomenijo vse zelene rastline, ki tradicionalno rastejo na naravnih pašnikih ali so običajno vsebovane v mešanicah semen za pašnike ali travnike v državi članici, ne glede na to, ali se uporabljajo za pašo ali ne;

(j) „drevesnice“ pomenijo naslednje površine mladih olesenelih (lesnatih) rastlin na prostem, ki se gojijo za razsaditev:

— trsnice in matičnjaki,

— sadne drevesnice in jagodičevje,

— drevesnice okrasnega drevja,

— gozdne drevesnice za prodajo sadik brez gozdnih drevesnic v gozdu za lastne potrebe kmetijskega gospodarstva,

— sadike drevja in grmovja za zasaditev v vrtovih, parkih, ob cestah in na brežinah (na primer živa meja, vrtnice in drugo okrasno grmičevje, okrasni iglavci), vedno vključno z njihovimi podlagami in sadikami;

(k) „hitro rastoči panjevec“ pomeni površine, zasajene z drevesnimi vrstami z oznako KN 0602 90 41, ki jih določijo države članice in vključujejo olesenele rastline trajnice, pri katerih korenike ali ostanki stebel po žetvi ostanejo v tleh, s poganjki, ki se pojavijo naslednjo sezono, in z najdaljšimi obhodnjami, ki jih določijo države članice;

▼B

(l) „prodaja“ pomeni prodajo ali vsak drug dokončni prenos lastništva zemljišča ali plačilnih pravic; ne vključuje prodaje zemljišča, če je zemljišče preneseno na javne organe ali za uporabo v javnem interesu ter je prenos izveden za nekmetijske namene;

(m) “zakup” pomeni najemno pogodbo ali podobno začasno transakcijo;

(n) „prenos“ pomeni zakup oziroma prodajo ali dejansko oziroma pričakovano dedovanje zemljišča ali plačilnih pravic ali kakršen koli drug dokončni prenos zemljišča ali plačilnih pravic; ne zajema pa vračila pravic po preteku zakupa.

2. Države članice:

(a) določijo merila, ki jih morajo kmetje upoštevati, da bi izpolnili obveznost vzdrževanja kmetijske površine v stanju, primernem za pašo ali pridelavo, kot je navedeno v točki (c)(ii) odstavka 1;

(b) kadar je ustrezno v državi članici, določijo minimalne aktivnosti, ki jih je treba izvesti na kmetijskih površinah, ki se naravno vzdržujejo v stanju, primernem za pašo ali pridelavo, kot je navedeno v točki (c)(iii) odstavka 1;

(c) določijo drevesne vrste, ki se štejejo za hitro rastoče panjevce, in določijo najdaljše obhodnje glede teh drevesnih vrst, kot je navedeno v točki (k) odstavka 1.

Države članice se lahko odločijo, da se zemljišča, ki se lahko uporabljajo za pašo, in so del uveljavljenih lokalnih praks, pri katerih trave in druga zelnata krma tradicionalno ne prevladujejo v pašnih območjih, štejejo za trajno travinje, kot je navedeno v točki (h) odstavka 1.

3. Da bi zagotovili pravno varnost, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70, ki določajo:

(a) okvir, v katerem naj države članice določijo merila, ki jih morajo kmetje upoštevati, da bi izpolnili obveznost vzdrževanja kmetijske površine v stanju, primernem za pašo ali pridelavo, kot je navedeno v točki (c)(ii) odstavka 1;

(b) okvir, v katerem države članice določijo minimalno dejavnost, ki jo je treba izvesti na kmetijskih površinah, ki se naravno vzdržujejo v stanju, primernem za pašo ali pridelavo, kot je navedeno v točki (c)(iii) odstavka 1;

(c) merila za ugotavljanje prevladovanja trav in drugih zelenih krmnih rastlin ter merila za določanje uveljavljenih lokalnih praks iz točke (h) odstavka 1.

▼B

NASLOV II

SPLOŠNE DOLOČBE O NEPOSREDNIH PLAČILIH

POGLAVJE 1

Splošna pravila o neposrednih plačilih

Člen 5

Splošne določbe skupne kmetijske politike

Za sheme iz te uredbe se uporabljajo Uredba (EU) št. 1306/2013 in določbe, sprejete na njeni podlagi.

Člen 6

Nacionalne zgornje meje

1. Za vsako državo članico in za vsako leto nacionalna zgornja meja, ki zajema skupno vrednost vseh dodeljenih plačilnih pravic, nacionalne rezerve ali regionalnih rezerv in zgornjih mej, določenih v skladu s členi 42, 47, 49, 51 in 53, ustreza tisti iz Priloge II.

Kadar država članica uporabi možnost iz člena 22(2), se nacionalna zgornja meja iz Priloge II, določena za ustrezno leto za to državo članico, lahko prekorači, in sicer za znesek, izračunan v skladu s tem odstavkom.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 za vsako državo članico, ki uporablja shemo enotnega plačila na površino, in za vsako leto nacionalna zgornja meja, ki zajema zgornje meje, določene v skladu s členi 36, 42, 47, 49, 51 in 53, ustreza tisti iz Priloge II.

▼M1

3. Za upoštevanje sprememb v zvezi s skupnimi najvišjimi zneski neposrednih plačil, ki se lahko odobrijo, vključno s tistimi, ki izhajajo iz odločitev držav članic v skladu s členom 136a Uredbe (ES) št. 73/2009 in členom 14 te uredbe ter iz uporabe drugega odstavka člena 20(2) te uredbe, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70 te uredbe, s katerimi se prilagodijo nacionalne zgornje meje iz Priloge II k tej uredbi.

▼B

Člen 7

Neto zgornje meje

1. Brez poseganja v člen 8 skupni znesek neposrednih plačil, ki se lahko v državi članici odobri za koledarsko leto v skladu z naslovi III, IV in V, potem ko se uporabi člen 11, ne preseže ustrezajoče zgornje meje iz Priloge III.

▼B

Kadar bi skupni znesek neposrednih plačil, ki naj bi bila odobrena v državi članici, presegel zgornje meje iz Priloge III, ta država članica linearno zmanjša zneske vseh neposrednih plačil, z izjemo neposrednih plačil, odobrenih na podlagi Uredbe (EU) št. 228/2013 in Uredbe (EU) št. 229/2013.

2. Za vsako državo članico in za vsako leto se ocenjeni rezultat zmanjšanja plačil iz člena 11 (ki se odraža z razliko med nacionalno zgornjo mejo iz Priloge II, kateri se doda znesek, ki je na voljo v skladu s členom 58, in neto zgornjo mejo iz Priloge III) da na voljo kot podpora Unije za ukrepe v okviru načrtovanja programov razvoja podeželja, ki se financirajo v okviru Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), kot določa Uredba (EU) št. 1305/2013

3. Zaradi upoštevanja razvoja v zvezi s skupnimi najvišjimi zneski neposrednih plačil, ki se lahko odobrijo, vključno s tistimi, ki so rezultat odločitev, ki jih sprejmejo države članice v skladu s členom 14, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70, s katerimi se prilagodijo zgornje meje iz Priloge III.

Člen 8

Finančna disciplina

1. Prilagoditvena stopnja, določena v skladu s členom 26 Uredbe (EU) št. 1306/2013, se uporablja samo za neposredna plačila, višja od 2 000 EUR, ki se odobrijo kmetom v ustreznem koledarskem letu.

2. Zaradi postopnega uvajanja neposrednih plačil iz člena 16, se od 1. januarja 2016 za Bolgarijo in Romunijo uporablja odstavek 1 tega člena.

Zaradi postopnega uvajanja neposrednih plačil iz člena 17, se od 1. januarja 2022 za Hrvaško uporablja odstavek 1 tega člena.

3. Da bi zagotovili pravilno izvajanje prilagoditev neposrednih plačil glede finančne discipline, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70, ki določajo pravila o osnovi za izračun zmanjšanj, ki jih države članice uporabijo za kmete v skladu z odstavkom 1 tega člena.

4. V primeru pravne osebe ali skupine fizičnih ali pravnih oseb lahko države članice uporabljajo prilagoditveno stopnjo iz odstavka 1 na ravni članov teh pravnih oseb ali skupin, kadar nacionalno pravo predvideva, da posamezni člani prevzamejo pravice in obveznosti, primerljive s tistimi posameznih kmetov, ki imajo status vodje kmetijskega gospodarstva, zlasti kar zadeva njihov gospodarski, socialni in davčni status, pod pogojem, da so prispevali h krepitvi kmetijskih struktur zadevnih pravnih oseb ali skupin.

▼B

Člen 9

Aktivni kmet

1. Neposredna plačila se ne odobrijo fizičnim ali pravnim osebam ali skupinam fizičnih ali pravnih oseb, katerih kmetijske površine so predvsem površine, ki se naravno vzdržujejo v stanju, primernem za pašo ali pridelavo, in ki na teh površinah ne izvajajo minimalnih dejavnosti, ki jih opredelijo države članice v skladu s točko (b) člena 4(2).

2. Neposredna plačila se ne odobrijo fizičnim ali pravnim osebam oziroma skupinam fizičnih ali pravnih oseb, ki upravljajo letališča, železniške storitve, vodne objekte, nepremičninske storitve ali stalna športna in rekreacijska igrišča.

Po potrebi se lahko države članice na podlagi objektivnih in nediskriminatornih meril odločijo na seznam iz prvega pododstavka dodati katero koli drugo podobno nekmetijsko podjetje ali dejavnost in se pozneje odločijo, da jo črtajo s seznama.

Oseba oziroma skupina oseb, za katere se uporablja prvi ali drugi pododstavek, se šteje za aktivnega kmeta, če v obliki, ki jo zahtevajo države članice, predloži preverljive dokaze, ki izkazujejo kar koli od naslednjega:

(a) letni znesek neposrednih plačil pomeni najmanj 5 % skupnih prihodkov, ki jih je prejela iz nekmetijskih dejavnosti v zadnjem obračunskem letu, za katero so na voljo takšni dokazi,

(b) njene kmetijske dejavnosti niso zanemarljive,

(c) njihova glavna dejavnost ali poslovni namen je opravljanje kmetijske dejavnosti.

3. Poleg odstavkov 1 in 2 se lahko države članice na podlagi objektivnih in nediskriminatornih meril odločijo, da ne bodo odobrile neposrednih plačil fizičnim ali pravnim osebam oziroma skupinam fizičnih ali pravnih oseb, katerih:

(a) kmetijske dejavnosti pomenijo le zanemarljiv delež vseh njihovih gospodarskih dejavnosti in/ali

(b) glavna dejavnost ali poslovni namen ni opravljanje kmetijske dejavnosti.

4. Odstavka 2 in 3 se ne uporabljata za kmete, ki so za preteklo leto prejeli neposredna plačila, ki niso presegla določenega zneska. O tem znesku se odločijo države članice na podlagi objektivnih meril, kot so njihove nacionalne ali regionalne značilnosti, in ni višji od 5 000 EUR.

▼B

5. Da se zagotovi varstvo pravic kmetov, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70, ki določajo:

(a) merila za določitev primerov, pri katerih se za kmetovo kmetijsko površino šteje predvsem, da je površina, ki se naravno vzdržuje v stanju, primernem za pašo ali pridelavo;

(b) merila za določitev razlikovanja med prihodki iz kmetijskih in nekmetijskih dejavnosti;

(c) merila za določitev zneska neposrednih plačil iz odstavkov 2 in 4, zlasti v zvezi s plačilnimi pravicami v prvem letu dodelitve plačilnih pravic, kadar vrednost plačilnih pravic še ni bila dokončno določena, in v zvezi s plačilnimi pravicami za nove kmete;

(d) merila, ki jih morajo kmetje upoštevati, da bi za namene odstavkov 2 in 3 dokazali, da njihove kmetijske dejavnosti niso zanemarljive in da je njihova glavna dejavnost ali poslovni namen opravljanje kmetijske dejavnosti.

6. Države članice do 1. avgusta 2014 obvestijo Komisijo o odločitvi iz odstavkov 2, 3 ali 4, v primeru sprememb odločitev, pa v dveh tednih od datuma sprejetja odločitve o spremembi.

Člen 10

Minimalne zahteve za prejemanje neposrednih plačil

1. Države članice odločijo, v katerem od naslednjih primerov ne odobrijo neposrednih plačil kmetu v:

(a) kadar je skupni znesek neposrednih plačil, ki se uveljavljajo ali naj bi bila odobrena, pred uporabo člena 63 Uredbe (EU) št. 1306/2013 v danem koledarskem letu nižji od 100 EUR;

(b) kadar je upravičena površina kmetijskega gospodarstva, za katero se uveljavljajo ali naj bi bila odobrena neposredna plačila, pred uporabo člena 63 Uredbe (EU) št. 1306/2013 manjša od enega hektara.

2. Da bi države članice upoštevale strukturo svojih kmetijskih gospodarstev, lahko prilagodijo pragove iz točk (a) in (b) odstavka 1 v okviru omejitev iz Priloge IV.

▼B

3. Kadar se država članica odloči, da uporabi prag za površino v skladu s točko (b) odstavka 1, kljub temu uporabi točko (a) navedenega odstavka pri tistih kmetih, ki prejemajo vezano podporo, povezano z živalmi, iz naslova IV in imajo v posesti manj hektarov od praga za površino.

4. Zadevne države članice se lahko odločijo, da ne bodo uporabile odstavka 1 v najbolj oddaljenih regijah in na manjših Egejskih otokih.

5. V Bolgariji in Romuniji se znesek, ki se uveljavlja ali naj bi bil odobren, kot določa točka (a) odstavka 1, za leto 2015, izračuna na podlagi ustreznega zneska iz točke A Priloge V.

Na Hrvaškem se znesek, ki se uveljavlja ali naj bi bil odobren, kot določa točka (a) odstavka 1, za leta od 2015 do 2021 izračuna na podlagi zneska iz točke A Priloge VI.

Člen 11

Zmanjšanje plačil

1. Države članice zmanjšajo znesek neposrednih plačil, ki se v skladu s poglavjem 1 naslova III odobri kmetu za določeno koledarsko leto, in sicer za najmanj 5 % za del zneska, ki presega 150 000 EUR.

2. Države članice lahko pred uporabo odstavka 1 plače, povezane s kmetijsko dejavnostjo, ki se dejansko plačajo in jih kmet prijavi v predhodnem koledarskem letu, vključno z davki in socialnimi prispevki, povezanimi z zaposlitvijo, odštejejo od zneska neposrednih plačil, ki se v skladu s poglavjem 1 naslova III odobrijo kmetu v določenem koledarskem letu. Kadar podatki o plačah, ki so dejansko izplačane in jih kmet prijavi v predhodnem koledarskem letu, niso na voljo, se uporabijo najnovejši razpoložljivi podatki.

3. Kadar se država članica odloči, da na podlagi poglavja 2 naslova III kmetom odobri prerazporeditveno plačilo in za ta namen uporabi več kot 5 % letne nacionalne zgornje meje iz Priloge II, se lahko odloči, da tega člena ne uporabi.

Kadar se država članica odloči, da na podlagi poglavja 2 naslova III kmetom odobri prerazporeditveno plačilo in zaradi uporabe najvišjih vrednosti iz člena 41(4) ne more doseči uporabe več kot 5 % letne nacionalne zgornje meje, se lahko odloči, da tega člena ne uporabi.

4. Nobena ugodnost izogibanja zmanjšanju plačila se ne odobri kmetom, za katere je ugotovljeno, da so po 18. oktobru 2011 umetno ustvarjali pogoje, da bi se izognili učinkom tega člena.

▼B

5. V primeru pravne osebe ali skupine fizičnih ali pravnih oseb lahko države članice uporabljajo znižanje iz odstavka 1 na ravni članov teh pravnih oseb ali skupin, kadar nacionalno pravo predvideva, da posamezni člani prevzamejo pravice in obveznosti, primerljive s tistimi posameznih kmetov, ki imajo status vodje kmetijskega gospodarstva, zlasti kar zadeva njihov gospodarski, socialni in davčni status, pod pogojem, da so prispevali h krepitvi kmetijskih struktur zadevnih pravnih oseb ali skupin.

6. Države članice do 1. avgusta 2014 Komisijo obvestijo o odločitvah, sprejetih v skladu s tem členom, in o vsakem ocenjenem rezultatu zmanjšanj v letih 2015–2019.

Člen 12

Večkratne vloge

Za površino, ki ustreza številu upravičenih hektarov, za katero kmet v skladu s poglavjem 1 naslova III predloži vlogo za osnovno plačilo, se lahko predloži vloga za katero koli drugo neposredno plačilo, pa tudi za katero koli drugo pomoč, ki ni zajeta s to uredbo, razen če v tej uredbi ni izrecno določeno drugače.

Člen 13

Državna pomoč

Z odstopanjem od člena 211(1) Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) se členi 107, 108 in 109 PDEU ne uporabljajo za plačila držav članic v skladu s to uredbo.

Člen 14

Prožnost med stebri

1. Države članice se lahko do 31. decembra 2013 odločijo, da kot dodatno podporo za ukrepe v okviru načrtovanja programov razvoja podeželja, ki se financirajo v okviru EKSRP, kot je določeno v Uredbi (EU) št. 1305/2013, dajo na voljo do 15 % svojih letnih nacionalnih zgornjih mej za koledarsko leto 2014, kot je določeno v Prilogi VIII k Uredbi (ES) št. 73/2009, in svojih letnih nacionalnih zgornjih mej za koledarska leta 2015 do 2019, kot je določeno v Prilogi II k tej uredbi. Ustrezni znesek zato ni več na voljo za odobritev neposrednih plačil.

Odločitev iz prvega pododstavka se sporoči Komisiji do 31. decembra 2013. V njej je naveden odstotek iz navedenega pododstavka, ki se lahko po posameznih koledarskih letih razlikuje.

([1]) Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in o razveljavitvi uredb (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1601/96, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (Glej stran 671 tega Uradnega lista).

▼B

Države članice, ki ne sprejmejo odločitve iz prvega pododstavka za koledarsko leto 2014, lahko sprejmejo to odločitev za koledarska leta od 2015 do 2019 do 1. avgusta 2014. O vseh takih odločitvah obvestijo Komisijo do tega dne.

Države članice se lahko odločijo za pregled odločitev iz tega odstavka z učinkom od koledarskega leta 2018. Vse odločitve, ki temeljijo na tem pregledu, ne povzročijo zmanjšanja odstotka, sporočenega Komisiji v skladu s prvim, drugim in tretjim pododstavkom. Države članice o vseh odločitvah, ki temeljijo na tem pregledu, obvestijo Komisijo do 1. avgusta 2017.

2. Države članice, ki ne sprejmejo odločitve iz odstavka 1, se lahko do 31. decembra 2013 odločijo, da kot neposredna plačila dajo na voljo do 15 %, oziroma Bolgarija, Estonija, Španija, Latvija, Litva, Poljska, Portugalska, Romunija, Slovaška, Finska, Švedska in Združeno kraljestvo pa do 25 % zneska, namenjenega za podporo ukrepom v okviru načrtovanja programov razvoja podeželja, financiranih v okviru EKSRP, za obdobje 2015–2020, kot je določeno v Uredbi (EU) št. 1305/2013. Ustrezni znesek zato ni več na voljo za podporne ukrepe v okviru načrtovanja programov razvoja podeželja.

Odločitev iz prvega pododstavka se sporoči Komisiji do 31. decembra 2013. V njej je naveden odstotek iz navedenega pododstavka, ki se lahko po posameznih koledarskih letih razlikuje.

Države članice, ki ne sprejmejo odločitve iz prvega pododstavka za proračunsko leto 2015, lahko sprejmejo to odločitev za proračunska leta 2016–2020 do 1. avgusta 2014. O vseh takih odločitvah obvestijo Komisijo do tega dne.

Države članice se lahko odločijo za pregled odločitev iz tega odstavka z učinkom za proračunski leti 2019 in 2020. Vsaka odločitev, ki temelji na takšnem pregledu ne povzroči povečanja odstotka, sporočenega Komisiji v skladu s prvim, drugim in tretjim pododstavkom. Države članice o vseh odločitvah, ki temeljijo na tem pregledu obvestijo Komisijo do 1. avgusta 2017.

Člen 15

Pregled

Sheme podpore iz Priloge I se uporabljajo brez poseganja v možnost pregleda, ki se lahko glede na gospodarski razvoj in proračunski položaj izvede kadar koli. Ta pregled lahko povzroči sprejem zakonodajnih aktov, delegiranih aktov na podlagi člena 290 PDEU ali izvedbenih aktov na podlagi člena 291 PDEU.

▼B

POGLAVJE 2

Določbe za Bolgarijo, Hrvaško in Romunijo

Člen 16

Postopno uvajanje neposrednih plačil v Bolgariji in Romuniji

V Bolgariji in Romuniji se zgornje meje, določene v skladu s členi 42, 47, 49, 51, 53 in 65, v letu 2015 določijo na podlagi zneska iz točke A Priloge V.

Člen 17

Postopno uvajanje neposrednih plačil na Hrvaškem

Na Hrvaškem se uvedejo neposredna plačila v skladu z naslednjim razporedom povečanj, izraženih kot odstotek ustrezne ravni neposrednih plačil, ki se uporablja od leta 2022:

25 % leta 2013,

30 % leta 2014,

35 % leta 2015,

40 % leta 2016,

50 % leta 2017,

60 % leta 2018,

70 % leta 2019,

80 % leta 2020,

90 % leta 2021,

100 % od leta 2022.

Člen 18

Dopolnilna nacionalna neposredna plačila in neposredna plačila v Bolgariji in Romuniji

1. V letu 2015 lahko Bolgarija in Romunija uporabita nacionalna neposredna plačila za dopolnitev plačil, odobrenih v okviru sheme osnovnega plačila iz oddelkov 1, 2 in 3 poglavja 1 naslova III. Skupni znesek teh plačil ne preseže ustreznega zneska iz točke B Priloge V.

2. V letu 2015 lahko Bolgarija uporabi nacionalna neposredna plačila za dopolnitev plačil, odobrenih v okviru posebnega plačila za bombaž iz poglavja 2 naslova IV. Skupni znesek teh plačil ne preseže zneska iz točke C Priloge V.

▼B

3. Dopolnilna nacionalna neposredna plačila se odobrijo v skladu z objektivnimi merili in na način, ki zagotavlja enako obravnavo kmetov ter preprečuje izkrivljanje trga in konkurence.

Člen 19

Dopolnilna nacionalna neposredna plačila za Hrvaško

1. Hrvaška lahko po odobritvi Komisije dopolni katero koli shemo podpore iz Priloge I, kadar je to ustrezno.

2. Znesek dopolnilnih nacionalnih neposrednih plačil, ki se lahko odobri v določenem letu in za določeno shemo podpore, se omeji s posebnim finančnim okvirom. Ta okvir ustreza razliki med:

(a) zneskom neposredne podpore, ki je na voljo za zadevno shemo podpore po polni uvedbi neposrednih plačil v skladu s členom 17 za koledarsko leto 2022, in

(b) zneskom neposredne podpore, ki je na voljo za zadevno shemo podpore po uporabi razporeda povečanj v skladu s členom 17 v zadevnem koledarskem letu.

3. Skupni znesek odobrenih dopolnilnih nacionalnih neposrednih plačil ni višji od zgornje meje iz točke B Priloge VI za ustrezno koledarsko leto.

4. Hrvaška se lahko na podlagi objektivnih meril in po odobritvi Komisije odloči o zneskih dopolnilnih nacionalnih neposrednih plačil, ki bodo odobreni.

5. Komisija sprejme izvedbene akte o odobritvi plačil na podlagi tega člena o opredelitvi ustreznih shem podpore in določitvi ravni, do katere se lahko izplačajo dopolnilna nacionalna neposredna plačila.

Glede dopolnilnih nacionalnih neposrednih plačil, ki dopolnjujejo prostovoljno vezano podporo iz poglavja 1 naslova IV, izvedbeni akti navedejo tudi posebne vrste kmetovanja ali posebni kmetijski sektorji iz člena 52(3), na katere se lahko nanašajo dopolnilna nacionalna neposredna plačila.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo brez uporabe postopka iz člena 71(2) ali (3).

6. Pogoji za upravičenost do dopolnilnih nacionalnih neposrednih plačil za Hrvaško so enaki tistim, ki veljajo za podporo v okviru ustreznih shem podpore, kot je določeno v tej uredbi.

▼B

7. Dopolnilna nacionalna neposredna plačila za Hrvaško se lahko prilagodijo, če bi se to izkazalo za potrebno zaradi sprememb v SKP. Odobrijo se v skladu z objektivnimi merili in na način, ki zagotavlja enako obravnavo kmetov ter preprečuje izkrivljanje trga in konkurence.

8. Hrvaška predloži poročilo z informacijami o ukrepih za izvajanje dopolnilnih nacionalnih neposrednih plačil do 30. junija leta, ki sledi njihovi izvedbi. Poročilo zajema vsaj naslednje:

(a) morebitne spremembe okoliščin, ki vplivajo na dopolnilna nacionalna neposredna plačila;

(b) za vsako dopolnilno nacionalno neposredno plačilo število upravičencev in skupni znesek odobrenega dopolnilnega nacionalnega neposrednega plačila kot tudi število hektarov in število živali ali drugih enot, za katere je bilo dopolnilno nacionalno neposredno plačilo odobreno;

(c) poročilo o kontrolnih ukrepih v zvezi z odobrenimi dopolnilnimi nacionalnimi neposrednimi plačili.

Člen 20

Posebna nacionalna rezerva za razminiranje na Hrvaškem

1. Hrvaška od leta 2015 dalje do 31. januarja vsako leto obvesti Komisijo o površinah, ki so bile opredeljene v skladu s členom 57a(10) Uredbe (ES) št. 73/2009 in so se v predhodnem koledarskem letu ponovno uporabljale za kmetijske dejavnosti.

Hrvaška sporoči Komisiji tudi število plačilnih pravic, ki so na voljo kmetom na dan 31. decembra v predhodnem koledarskem letu, ter znesek neporabljenih sredstev v posebni nacionalni rezervi za razminiranje na isti dan.

Kadar je primerno, se sporočila iz prvega in drugega pododstavka pripravijo po posameznih regijah, kot je določeno v skladu s členom 23(1) te uredbe.

2. Komisija pri prilagoditvi Priloge II v skladu s členom 6(3) izračuna znesek na letni ravni, ki se doda zneskom, določenim za Hrvaško v navedeni prilogi, za financiranje podpore, ki bo odobrena na podlagi shem iz Priloge I za površine iz odstavka 1 tega člena. Ta znesek se izračuna na podlagi podatkov, ki jih Hrvaška sporoči v skladu z odstavkom 1 tega člena, in ocenjenih povprečnih neposrednih plačil na hektar na Hrvaškem za zadevno leto.

Najvišji znesek, ki se doda v skladu s prvim pododstavkom na podlagi vseh površin, ki jih v skladu z odstavkom 1 tega člena Hrvaška sporoči do leta 2022, je 9 600 000 EUR in je odvisen od razporeda uvedbe neposrednih plačil v skladu s členom 17. Temu ustrezni najvišji letni zneski so določeni v Prilogi VII.

▼B

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi delež zneska, ki se doda v skladu z odstavkom 2 in ga Hrvaška vključi v posebno nacionalno rezervo za razminiranje, da se dodelijo plačilne pravice za površine iz odstavka 1. Navedeni delež se izračuna na podlagi razmerja med zgornjo mejo za shemo osnovnega plačila in nacionalno zgornjo mejo iz Priloge II preden se nacionalna zgornja meja poveča v skladu z odstavkom 2. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 71(2).

4. Hrvaška za leta od 2015 do 2022 uporabi posebno nacionalno rezervo za razminiranje, da kmetom dodeli plačilne pravice na podlagi razminiranih zemljišč, ki jih kmetje prijavijo za zadevno leto, kadar:

(a) ima takšno zemljišče upravičene hektarje v smislu člena 32(2) do (5);

(b) se je zadevno zemljišče v predhodnem koledarskem letu znova uporabljalo za kmetijske dejavnosti; in

(c) je Komisija prejela uradno sporočilo o zemljišču v skladu z odstavkom 1 tega člena.

5. Vrednost plačilnih pravic, določena v skladu s tem členom, je enaka nacionalni ali regionalni povprečni vrednosti plačilnih pravic v letu dodelitve v okviru zneska, ki je na voljo v posebni nacionalni rezervi za razminiranje.

6. Da bi se upoštevale posledice ponovne uporabe razminiranih zemljišč za kmetijske dejavnosti, ki jih Hrvaška uradno sporoči v skladu s tem členom, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70, s katerimi prilagodi zneske iz Priloge VI.

NASLOV III

SHEMA OSNOVNEGA PLAČILA, SHEMA ENOTNEGA PLAČILA NA POVRŠINO IN Z NJIMA POVEZANA PLAČILA

POGLAVJE 1

Shema osnovnega plačila in shema enotnega plačila na površino

Oddelek 1

Vzpostavitev sheme osnovnega plačila

Člen 21

Plačilne pravice

1. Podpora na podlagi sheme osnovnega plačila se omogoči kmetom, ki:

(a) pridobijo plačilne pravice na podlagi te uredbe prek dodelitve v skladu s členom 20(4), prek prve dodelitve v skladu s členom 24 ali 39, prek dodelitve iz nacionalne rezerve ali regionalnih rezerv v skladu s členom 30 ali prek prenosa v skladu s členom 34, ali

▼B

(b) izpolnjujejo člen 9 in imajo lastniške ali zakupljene plačilne pravice v državi članici, ki se je v skladu z odstavkom 3 odločila, da obdrži svoje obstoječe plačilne pravice.

2. Plačilne pravice, pridobljene na podlagi sheme enotnega plačila v skladu z Uredbo (ES) št. 1782/2003 in Uredbo (ES) št. 73/2009, prenehajo veljati 31. decembra 2014.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 države članice, ki so vzpostavile shemo enotnega plačila v skladu z oddelkom I poglavja 5 naslova III ali poglavjem 6 naslova III Uredbe (ES) št. 1782/2003 ali poglavjem 3 naslova III Uredbe (ES) št. 73/2009, se lahko do 1. avgusta 2014 odločijo, da ohranijo obstoječe plačilne pravice. O vsaki odločitvi obvestijo Komisijo do tega dne

4. Glede države članice, ki sprejme odločitev iz odstavka 3, kadar število lastniških ali zakupljenih plačilnih pravic, določenih v skladu z Uredbo (ES) 1782/2003 in Uredbo (ES) št. 73/2009, ki jih ima kmet na zadnji dan predložitve vloge, ki se določi v skladu s točko (b) prvega pododstavka člena 78 Uredbe (EU) št. 1306/2013 presega število upravičenih hektarov, ki jih kmet prijavi v svoji vlogi za pomoč v skladu s točko (a) prvega pododstavka člena 72(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013 za leto 2015 in ki so mu na voljo na datum, ki ga določi država članica in je najpozneje datum, določen v tej državi članici za spremembo takšne vloge za pomoč, to število plačilnih pravic, ki presega število upravičenih hektarov, na ta zadnji dan preneha veljati.

Člen 22

Zgornja meja sheme osnovnega plačila

1. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi za vsako državo članico določi letno nacionalno zgornjo mejo za shemo osnovnega plačila, tako da od letne nacionalne zgornje meje iz Priloge II odšteje zgornje meje, določene v skladu s členi 42, 47, 49, 51 in 53. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 71(2).

2. Za vsako državo članico se znesek, izračunan v skladu z odstavkom 1 tega člena, lahko poveča za največ 3 % ustrezne letne nacionalne zgornje meje iz Priloge II, potem ko se odšteje znesek, ki izhaja iz uporabe člena 47(1). Kadar država članica uporabi to povečanje, Komisija takšno povečanje upošteva pri določitvi letne nacionalne zgornje meje za shemo osnovnega plačila v skladu z odstavkom 1 tega člena. V ta namen države članice do 1. avgusta 2014 uradno obvestijo Komisijo o letnih odstotkih, za katere se bo povečal znesek, izračunan v skladu odstavkom 1 tega člena.

3. Države članice lahko svojo odločitev iz odstavka 2 vsako leto ponovno pregledajo in o odločitvi, ki temelji na takšnem pregledu, do 1. avgusta leta pred predložitvijo vloge, obvestijo Komisijo.

▼B

4. Skupna vrednost vseh plačilih pravic in nacionalne rezerve ali regionalnih rezerv je za vsako državo članico in za vsako leto enaka ustrezni letni nacionalni zgornji meji, ki jo določi Komisija v skladu z odstavkom 1.

5. Če se zgornja meja za državo članico, ki jo določi Komisija v skladu z odstavkom 1, razlikuje od tiste za preteklo leto, zaradi odločitve, ki jo sprejme ta država članica v skladu z odstavkom 3 tega člena, tretjim in četrtim pododstavkom člena 14(1), tretjim in četrtim pododstavkom člena 14(2), členom 42(1), drugim pododstavkom člena 49(1) in drugim pododstavkom člena 51(1) ali členom 53, mora ta država članica linearno znižati ali zvišati vrednost vseh plačilnih pravic, da se zagotovi skladnost z odstavkom 4 tega člena.

Člen 23

Regionalna dodelitev nacionalnih zgornjih mej

1. Države članice se lahko do 1. avgusta 2014 odločijo, da bodo shemo osnovnega plačila uporabile na regionalni ravni. V takšnih primerih opredelijo regije v skladu z objektivnimi in nediskriminatornimi merili, kot so njihove agronomske in družbeno-gospodarske značilnosti, njihov regionalni kmetijski potencial in njihova institucionalna ali upravna struktura.

Države članice, ki uporabljajo člen 36, lahko sprejmejo odločitev iz prvega pododstavka do 1. avgusta leta pred prvim letom izvajanja sheme osnovnega plačila.

2. Države članice razdelijo letno nacionalno zgornjo mejo za shemo osnovnega plačila iz člena 22(1) med regije v skladu z objektivnimi in nediskriminatornimi merili.

Države članice, ki ne uporabljajo člena 30(2), to delitev opravijo po uporabi linearnega zmanjšanja, predvidenega v členu 30(1).

3. Države članice lahko odločijo, da za regionalne zgornje meje veljajo postopne letne spremembe v skladu s predhodno določenimi letnimi koraki ter objektivnimi in nediskriminatornimi merili, kot so kmetijski potencial ali okoljska merila.

4. Kolikor je to potrebno za upoštevanje veljavnih regionalnih zgornjih mej, določenih v skladu z odstavkom 2 ali 3, države članice v vseh zadevnih regijah linearno zmanjšajo ali povečajo vrednost plačilnih pravic.

5. Države članice, ki uporabljajo odstavek 1, se lahko odločijo, da bodo z datumom, ki ga določijo same, prenehale uporabljati shemo osnovnega plačila na regionalni ravni.

▼B

6. Države članice, ki uporabljajo prvi pododstavek odstavka 1, Komisijo obvestijo o odločitvi iz navedenega odstavka ter o ukrepih, sprejetih za uporabo odstavkov 2 in 3, do 1. avgusta 2014.

Države članice, ki uporabljajo drugi pododstavek odstavka 1, Komisijo obvestijo o vsaki odločitvi iz navedenega pododstavka ter o ukrepih, sprejetih za uporabo odstavkov 2 in 3, do 1. avgusta zadevnega leta.

Države članice, ki uporabljajo odstavek 1, obvestijo Komisijo o vsaki odločitvi iz odstavka 5, in sicer do 1. avgusta leta pred prvim letom izvajanja te odločitve.

Člen 24

Prva dodelitev plačilnih pravic

1. Plačilne pravice se dodelijo kmetom, ki imajo pravico, da se jim odobrijo neposredna plačila v skladu s členom 9 te uredbe, če:

(a) zaprosijo za dodelitev plačilnih pravic na podlagi sheme osnovnega plačila do zadnjega datuma za predložitev vlog v letu 2015, ki se določi v skladu s točko (b) prvega pododstavka člena 78 Uredbe (EU) št. 1306/2013 razen v primeru višje sile ali v izjemnih okoliščinah, in

(b) so bili ti kmetje upravičeni do prejetja plačil, pred vsakršnim zniževanjem ali izključitvijo iz poglavja 4 naslova II Uredbe (ES) št. 73/2009, na podlagi vloge za pomoč za neposredna plačila, ali prehodno nacionalno pomoč, ali za dopolnilna nacionalna neposredna plačila, v skladu z Uredbo (ES) št. 73/2009 za leto 2013.

Prvi pod odstavek se ne uporablja v državah članicah, ki uporabljajo člen 21(3) te uredbe.

Države članice lahko dodelijo plačilne pravice kmetom, ki so upravičeni do neposrednih plačil v skladu s členom 9 te uredbe, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (a) prvega pododstavka, in ki:

(a) za leto 2013 niso prejeli plačil na podlagi vloge za pomoč iz prvega pododstavka tega odstavka in ki so na dan, ki ga določi zadevna država članica v skladu s členom 11(2) Uredbe Komisije (ES) št. 1122/2009 ([1]) za leto predložitve vlog 2013:

([1]) Uredba Komisije (ES) št. 1122/2009 z dne 30. november 2009 o podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 v zvezi z navzkrižno skladnostjo, modulacijo ter integriranim administrativnim in kontrolnim sistemom v okviru shem neposrednih podpor za kmete, določenih za navedeno uredbo, ter za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 v zvezi z navzkrižno skladnostjo v okviru sheme podpore, določene za sektor vina (UL L 316, 2.12.2009, str. 65).

▼B

(i) so v državah članicah, ki uporabljajo shemo enotnega plačila

— pridelali sadje, zelenjavo, jedilni krompir, semenski krompir ali okrasne rastline, na najmanjši površini, izraženi v hektarih, če se je zadevna država članica odločila sprejeti tako zahtevo, ali

— obdelovali vinograde, ali

(ii) so v državah članicah, ki uporabljajo shemo enotnega plačila na površino imeli samo kmetijska zemljišča, ki 30. junija 2003 niso bila v dobrem kmetijskem stanju, kakor določa člen 124(1) Uredbe (ES) št. 73/2009,

(b) so jim v letu 2014 dodeljene plačilne pravice iz nacionalne rezerve v okviru sheme enotnega plačila v skladu s členom 41 ali 57 Uredbe (ES) št. 73/2009, ali

(c) ki nikoli niso imeli lastniških ali zakupljenih plačilnih pravic, določenih v skladu z Uredbo (ES) št. 73/2009 ali Uredbo (ES) št. 1782/2003, in ki predložijo preverljive dokaze, da so na dan, ki ga določi država članica v skladu s členom 11(2) Uredbe (ES) št. 1122/2009 za leto predložitve vlog 2013, pridelovali, vzrejali ali gojili kmetijske proizvode, vključno z žetvijo, molžo, vzrejo živali in kmetijsko rejo živali. Države članice lahko določijo svoja lastna dodatna objektivna in nediskriminatorna merila za upravičenost za to kategorijo kmetov, kar zadeva ustrezne sposobnosti, izkušnje ali izobrazbo.

2. Razen v primeru višje sile ali izjemnih okoliščin je število plačilnih pravic, dodeljenih na kmeta v letu 2015, enako številu upravičenih hektarov, ki jih kmet prijavi v svoji vlogi za pomoč v skladu s točko (a) prvega pododstavka člena 72(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013 za leto 2015 in so mu na voljo na datum, ki ga določi država članica. Ta datum ne sme biti poznejši od datuma, določenega v tej državi članici za spremembo takšne vloge za pomoč.

3. Države članice lahko uporabljajo eno ali več omejitev, kakor so določene v odstavkih 4 do 7, za število plačilnih pravic, ki se dodelijo na podlagi odstavka 2:

4. Država članica se lahko odloči, da je število plačilnih pravic, ki se dodelijo enako bodisi številu upravičenih hektarov, ki jih kmet prijavi v skladu s členom 34(2) Uredbe (ES) št. 73/2009 v letu 2013, bodisi številu upravičenih hektarov iz odstavka 2 tega člena, odvisno od tega, katero število je najnižje. Za Hrvaško se ta možnost uporablja brez poseganja v dodelitev plačilnih pravic za razminirane hektare v skladu s členom 20(4) te uredbe.

▼B

5. Kadar skupno število upravičenih hektarov iz odstavka 2 tega člena, prijavljenih v državi članici, pomeni povečanje za več kot 35 % skupnega števila upravičenih hektarov, prijavljenih v skladu s členom 35 Uredbe (ES) št. 73/2009 v letu 2009, ali v primeru Hrvaške v letu 2013, lahko države članice omejijo število plačilnih pravic, ki se dodelijo v letu 2015, do najmanj 135 % ali 145 % skupnega števila upravičenih hektarov, prijavljenih v letu 2009, ali v primeru Hrvaške skupnega števila upravičenih hektarov, prijavljenih leta 2013, v skladu s členom 35 Uredbe (ES) št. 73/2009.

Države članice pri uporabi te možnosti kmetom dodelijo zmanjšano število plačilnih pravic. To število se izračuna z uporabo sorazmernega zmanjšanja dodatnega števila upravičenih hektarov, ki jih vsak kmet prijavi v letu 2015, v primerjavi s številom upravičenih hektarov v smislu člena 34(2) Uredbe (ES) št. 73/2009, ki jih je ta kmet navedel v svoji vlogi za pomoč v letu 2011, oziroma v primeru Hrvaške v letu 2013, brez poseganja v razminirane hektare, za katere je treba dodeliti plačilne pravice v skladu s členom 20(4) te uredbe;

6. Države članice se lahko odločijo, da bodo za namen določitve števila plačilnih pravic, ki se dodelijo kmetu, uporabile koeficient znižanja za tiste upravičene hektare iz prvega pododstavka, ki vključujejo trajno travinje na površinah s težkimi podnebnimi pogoji, predvsem zaradi nadmorske višine in drugih naravnih omejitev, kot so slaba kakovost zemlje, nagnjenost terena in težavna oskrba z vodo;

7. Države članice se lahko odločijo, da je število plačilnih pravic, ki se dodelijo kmetu, enako številu upravičenih hektarov iz odstavka 2 tega člena, ki niso bili vinogradi na dan, ki ga določi država članica v skladu s členom 11(2) Uredbe (ES) št. 1122/2009 za leto predložitve vlog 2013, ali hektari obdelovalnih zemljišč trajnih rastlinjakov.

8. Fizične ali pravne osebe, ki svoje kmetijsko gospodarstvo v celoti ali delno prodajo ali oddajo v zakup v skladu z odstavkom 1 tega člena, lahko s pogodbo, podpisano pred zadnjim dnem za predložitev vloge v letu 2015, ki se določi v skladu s točko (b) prvega pododstavka člena 78 Uredbe (EU) št. 1306/2013 prenesejo pravico do prejemanja plačilnih pravic v skladu z odstavkom 1 tega člena na enega ali več kmetov, pod pogojem, da ta izpolnjuje pogoje iz člena 9 te uredbe.

9. Država članica se lahko odloči, da bo določila najmanjšo velikost na kmetijsko gospodarstvo, izraženo v upravičenih hektarih, za katero kmet lahko zahteva dodelitev plačilnih pravic. Ta najmanjša velikost ne presega pragov iz točke (b) člena 10(1) v povezavi z odstavkom 2 navedenega člena.

10. Države članice po potrebi Komisijo do 1. avgusta 2014 obvestijo o odločitvah iz tega člena.

▼B

11. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi pravila v zvezi z vlogami za dodelitev plačilnih pravic, vloženimi v letu dodelitve teh pravic, kadar morda še niso dokončno določene in kadar na njihovo dodelitev vplivajo posebne okoliščine. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 71(2).

Člen 25

Vrednost plačilnih pravic in njena konvergenca

1. Države članice v letu 2015 izračunajo vrednost na enoto plačilnih pravic, in sicer tako, da se fiksni odstotek nacionalne zgornje meje iz Priloge II za vsako zadevno leto deli s številom plačilnih pravic v letu 2015 na nacionalni ali regionalni ravni, razen tistih, dodeljenih iz nacionalne rezerve ali regionalnih rezerv v letu 2015.

Fiksni odstotek iz prvega pododstavka se izračuna tako, da se nacionalna ali regionalna zgornja meja za shemo osnovnega plačila, ki se za leto 2015 določi v skladu s členom 22(1) oziroma 23(2) te uredbe, po uporabi linearnega zmanjšanja iz odstavka 1 ali po potrebi odstavka 2 člena 30, deli z nacionalno zgornjo mejo za leto 2015 iz Priloge II. Plačilne pravice se izrazijo v številu, ki ustreza številu hektarov.

2. Z odstopanjem od metode za izračun iz odstavka 1 se lahko države članice odločijo, da diferencirajo vrednost plačilnih pravic v letu 2015, razen tistih, dodeljenih iz nacionalne rezerve ali regionalnih rezerv v letu 2015, za vsako relevantno leto na podlagi njihove začetne vrednosti na enoto, kakor je izračunana v skladu s členom 26.

3. Najpozneje od leta predložitve vlog 2019 imajo vse plačilne pravice v državi članici, oziroma v primeru uporabe člena 23 v regiji, enotno vrednost na enoto.

4. Z odstopanjem od odstavka 3 se lahko država članica odloči, da se plačilnim pravicam, katerih začetna vrednost na enoto, izračunana v skladu s členom 26, je nižja od 90 % nacionalne ali regionalne vrednosti na enoto v letu 2019, najpozneje za leto predložitve vlog 2019 poveča vrednost na enoto vsaj za tretjino razlike med njihovo začetno vrednostjo na enoto in 90 % nacionalne ali regionalne vrednosti na enoto v letu 2019.

Države članice se lahko odločijo, da določijo odstotek iz prvega pododstavka na raven, višjo od 90 %, vendar ne nad 100 %.

Poleg tega države članice zagotovijo, da najpozneje za leto predložitve vlog 2019 nobena plačilna pravica nima vrednosti na enoto, ki bi bila nižja od 60 % nacionalne ali regionalne vrednosti na enoto v letu 2019, razen če bi to v državi članici, ki uporablja prag iz odstavka 7, povzročilo največje zmanjšanje, ki presega navedeni prag. V teh primerih se najnižja vrednost na enoto določi na ravni, ki je potrebna za izpolnjevanje tega praga.

▼B

5. Nacionalna ali regionalna vrednost na enoto v letu 2019 iz odstavka 4 se izračuna tako, da se fiksni odstotek nacionalne zgornje meje iz Priloge II ali regionalne zgornje meje za koledarsko leto 2019 deli s številom upravičenih hektarov v letu 2015 v zadevni državi članici ali regiji, razen tistih, ki se v letu 2015 dodelijo iz nacionalne rezerve ali regionalnih rezerv. Ta fiksni odstotek se izračuna tako, da se nacionalna ali regionalna zgornja meja sheme osnovnega plačila, ki se za leto 2015 določi v skladu s členom 22(1) oziroma 23(2) te uredbe, po uporabi linearnega zmanjšanja iz odstavka 1 ali po potrebi odstavka 2 člena 30, deli z nacionalno zgornjo mejo iz Priloge II ali regionalno zgornjo mejo za leto 2015.

6. Regionalne zgornje meje iz odstavka 5 se izračunajo tako, da se uporabi fiksni odstotek za nacionalno zgornjo mejo iz Priloge II za leto 2019. Ta fiksni odstotek se izračuna tako, da se zadevne regionalne zgornje meje, določene za leto 2015 v skladu s členom 23(2), delijo z nacionalno zgornjo mejo, ki se za leto 2015 določi v skladu s členom 22(1), po uporabi linearnega zmanjšanja iz člena 30(1), kadar se uporablja drugi pododstavek člena 23(2).

7. Za financiranje povečanja vrednosti plačilnih pravic iz odstavka 4, kadar imajo plačilne pravice začetno vrednost na enoto v letu 2019 višjo od nacionalne ali regionalne vrednosti na enoto, se razlika med njihovo začetno vrednostjo na enoto in nacionalno ali regionalno vrednostjo na enoto v letu 2019 zniža na podlagi objektivnih in nediskriminatornih meril, ki jih določijo države članice. Ta merila lahko vključujejo določitev največjega zmanjšanja začetne vrednosti na enoto na 30 %.

8. Kadar se uporablja odstavek 2 tega člena, se prehod z začetne vrednosti na enoto plačilnih pravic, kot je izračunano v skladu s členom 26, na njihove končne vrednosti na enoto v letu 2019, kot je določeno v skladu z odstavkom 3 ali odstavki 4 do 7 tega člena, izvede v enakih korakih, z začetkom v letu 2015.

Da se za vsako leto zagotovi skladnost s fiksnim odstotkom iz odstavka 1 tega člena, se prilagodi vrednost plačilnih pravic, katerih začetna vrednost na enoto je višja od nacionalne ali regionalne vrednosti na enoto v letu 2019.

9. Z odstopanjem od odstavka 8 tega člena, kadar države članice, ki se odločijo v skladu s členom 21(3) obdržati njihove obstoječe pravice uporabijo odstavek 2 tega člena, se prenos med začetno vrednostjo na enoto plačilnih pravic, kakor je določena v skladu s členom 26(5) in njihovo končno vrednostjo ne enoto v letu 2019, kakor je določena v skladu z odstavkom 3 ali odstavki 4 do 7 tega člena, naredi kjer je ustrezno, z uporabo korakov, o katerih se odloči na nacionalni ravni v skladu s členom 63(3) Uredbe (ES) št. 1782/2003.

Za zagotovitev upoštevanja fiksnega odstotka iz odstavka 1 tega člena za vsako leto, se vrednost vseh plačilnih pravic linerano prilagodi.

▼B

10. Države članice v letu 2015 obvestijo kmete o vrednosti njihovih plačilnih pravic, izračunanih v skladu s tem členom in členoma 26 in 27, za vsako leto obdobja, zajetega s to uredbo.

Člen 26

Izračun začetne vrednosti na enoto

1. Začetna vrednost na enoto plačilne pravice iz člena 25(2) se v državah članicah, ki uporabljajo shemo enotnega plačila za koledarsko leto 2014 in ki se niso odločile obdržati obstoječih plačilnih pravic v skladu s členom 21(3), določi v skladu z metodo iz odstavka 2 ali 3.

2. Fiksni odstotek plačil, ki jih je prejel kmet za leto 2014 v okviru sheme enotnega plačila, v skladu z Uredbo (ES) št. 73/2009, pred znižanji in izključitvami iz poglavja 4 naslova II te uredbe, se deli s številom plačilnih pravic, ki so mu dodeljene v letu 2015, razen tistih, dodeljenih iz nacionalne rezerve ali regionalnih rezerv v letu 2015.

Ta fiksni odstotek se izračuna tako, da se nacionalna ali regionalna zgornja meja sheme osnovnega plačila, ki se za leto 2015 določi v skladu s členom 22(1) oziroma 23(2) te uredbe, po uporabi linearnega zmanjšanja iz odstavka 1 ali po potrebi odstavka 2 člena 30 te uredbe, deli z zneskom plačil v letu 2014 na podlagi sheme enotnega plačila v zadevni državi članici ali regiji pred zmanjšanji in izključitvami iz poglavja 4 naslova II Uredbe (ES) št. 73/2009.

3. Fiksni odstotek vrednosti pravic, vključno s posebnimi pravicami, ki jih je imel kmet na dan vložitve svoje vloge za leto 2014 v okviru sheme enotnega plačila, v skladu z Uredbo (ES) št. 73/2009, se deli s številom plačilnih pravic, ki so mu dodeljene v letu 2015, razen tistih, dodeljenih iz nacionalne rezerve ali regionalnih rezerv v letu 2015.

Ta fiksni odstotek se izračuna tako, da se nacionalna ali regionalna zgornja meja sheme osnovnega plačila, ki se za leto 2015 določi v skladu s členom 22(1) oziroma 23(2) te uredbe, po uporabi linearnega zmanjšanja iz odstavka 1 ali po potrebi odstavka 2 člena 30 te uredbe deli s skupno vrednostjo vseh pravic v zadevni državi članici ali regiji za leto 2014, vključno s posebnimi pravicami, na podlagi sheme enotnega plačila.

Za namene tega odstavka se šteje, da ima kmet plačilne pravice na dan vložitve svoje vloge za leto 2014, kadar so mu bile plačilne pravice do tega datuma dodeljene ali nanj dokončno prenesene;

▼B

4. Država članica, ki uporablja shemo enotnega plačila na površino v koledarskem letu 2014, določi začetno vrednost na enoto plačilne pravice iz člena 25(2) te uredbe tako, da se fiksni odstotek skupne vrednosti pomoči, ki jo kmet prejme za leto 2014 v okviru sheme enotnega plačila na površino v skladu z Uredbo (ES) št. 73/2009 in v skladu s členoma 132 in 133a navedene uredbe pred znižanjem in izključitvami iz poglavju 4 naslova II navedene uredbe, deli s številom plačilnih pravic, ki so mu dodeljene v letu 2015, razen tistih, dodeljenih iz nacionalne rezerve ali regionalnih rezerv v letu 2015.

Ta fiksni odstotek se izračuna tako, da se nacionalna ali regionalna zgornja meja sheme osnovnega plačila, ki se za leto 2015 določi v skladu s členom 22(1) oziroma členom 23(2) te uredbe, po uporabi linearnega zmanjšanja iz odstavka 1 ali po potrebi iz odstavka 2 člena 30 te uredbe, deli s skupno vrednostjo pomoči, dodeljene v okviru sheme enotnega plačila na površino v skladu z Uredbo (ES) št. 73/2009, in v skladu s členi 132 in 133a navedene uredbe za leto 2014 v zadevni državi članici ali regiji, pred znižanji in izključitvami iz poglavja 4 naslova II navedene Uredbe.

5. Države članice, ki uporabljajo shemo enotnega plačila za leto 2014in ki se v skladu s členom 21(3) te uredbe odločijo, da bodo ohranile svoje obstoječe plačilne pravice iz člena 25(2) te uredbe, izračunajo začetno vrednost na enoto plačilne pravice tako, da se vrednost pravic pomnoži s fiksnim odstotkom. Ta fiksni odstotek se izračuna tako, da se nacionalna ali regionalna zgornja meja sheme osnovnega plačila, ki se za leto 2015 določi v skladu s členom 22(1) oziroma 23(2) te uredbe, po uporabi linearnega zmanjšanja iz odstavka 1 ali po potrebi odstavka 2 člena 30 te uredbe, deli z zneskom plačil v letu 2014 na podlagi sheme enotnega plačila zadevne države članice ali regije pred zmanjšanji in izključitvami iz Poglavja 4 Naslova II Uredbe (ES) št. 73/2009.

6. Za namene metod izračuna iz tega člena lahko države članice pod pogojem, da zadevni sektorji ne prejmejo prostovoljne vezane podpore na podlagi naslova IV te uredbe, upoštevajo tudi podporo, odobreno za koledarsko leto 2014 na podlagi ene ali več shem v skladu s členom 52, členom 53(1) ter točkama (a) in (b) člena 68(1) Uredbe (ES) št. 73/2009, in za države članice, ki uporabljajo shemo enotnega plačila na površino v skladu z Uredbo (ES) št. 73/2009, v skladu s točko (c) člena 68(1) ter členi 126, 127 in 129 navedene uredbe.

Države članice, ki so se odločile, da uporabijo prostovoljno vezano podporo na podlagi naslova IV te uredbe, lahko upoštevajo razlike med ravnjo pomoči, dodeljene v koledarskem letu 2014, in ravnjo podpore, ki se dodeli v skladu z naslovom IV te uredbe, kadar uporabijo metode izračuna iz tega člena, pod pogojem, da:

▼B

(a) se prostovoljna vezana podpora na podlagi naslova IV te uredbe dodeli sektorju, ki mu je bila odobrena podpora v koledarskem letu 2014 v skladu s členom 52, členom 53(1) ter točkama (a) in (b) člena 68(1), in – za države članice, ki uporabljajo shemo enotnega plačila na površino –, v skladu s točko (c) člena 68(1) ter členi 126, 127 in 129 Uredbe (ES) št. 73/2009, ter

(b) je znesek na enoto prostovoljno vezane podpore manjši kot znesek na enoto podpore v letu 2014.

▼M1

Države članice pri metodah izračunov iz tega člena, pod pogojem, da se ne uporabi prerazporeditveno plačilo v skladu s členom 41, v celoti upoštevajo podporo, odobreno za koledarsko leto 2014 na podlagi členov 72a in 125a Uredbe (ES) št. 73/2009.

▼B

Člen 27

Vključitev posebne nacionalne rezerve za razminiranje

V členih 25 in 26 se vsak sklic na nacionalno rezervo za Hrvaško razume tako, da vključuje posebno nacionalno rezervo za razminiranje iz člena 20.

Poleg tega se znesek iz posebne nacionalne rezerve za razminiranje odšteje od zgornjih meja sheme osnovnega plačila iz drugega pododstavka člena 25(1), odstavkov 5 in 6 navedenega člena in člena 26.

Člen 28

Nepričakovani dobički

Za namene člena 25(4) do (7) in člena 26 lahko država članica na podlagi objektivnih meril določi, da se v primerih prodaje, odstopa ali preteka celotnega ali delnega zakupa kmetijskih površin po datumu, določenem v skladu s členom 35 ali členom 124(2) Uredbe (ES) št. 73/2009, in pred datumom, določenim v skladu s členom 33(1) te uredbe, povečanje ali del povečanja vrednosti plačilnih pravic, ki bi bile dodeljene zadevnemu kmetu, vrne v nacionalno rezervo ali regionalne rezerve, kadar bi povečanje privedlo do nepričakovanih dobičkov za zadevnega kmeta.

Ta objektivna merila se določijo na način, ki zagotavlja enakovredno obravnavo kmetov ter preprečuje izkrivljanje trga in konkurence, in vključujejo najmanj naslednje:

(a) najkrajše trajanje zakupa; in

(b) delež prejetega plačila, ki se vrne v nacionalno rezervo ali regionalne rezerve.

▼B

Člen 29

Obvestila v zvezi z vrednostjo plačilnih pravic in konvergenco

Države članice do 1. avgusta 2014 obvestijo Komisijo o vsaki odločitvi iz členov 25, 26 in 28.

Oddelek 2

Nacionalna rezerva in regionalne rezerve

Člen 30

Vzpostavitev in uporaba nacionalne rezerve ali regionalnih rezerv

1. Vsaka država članica vzpostavi nacionalno rezervo. Za oblikovanje nacionalne rezerve države članice v prvem letu izvajanja sheme osnovnega plačila linearno odstotno zmanjšajo zgornjo mejo sheme osnovnega plačila na nacionalni ravni.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko države članice, ki uporabljajo možnost iz člena 23(1), vzpostavijo regionalne rezerve. Za oblikovanje regionalne rezerve v prvem letu izvajanja sheme osnovnega plačila linearno odstotno zmanjšajo ustrezno zgornjo mejo sheme osnovnega plačila na regionalni ravni iz prvega pododstavka člena 23(2).

3. Zmanjšanje iz odstavkov 1 in 2 ne sme biti večje od 3 %, razen, če je višji odstotek potreben za pokritje potreb po dodelitvi za leto 2015 v skladu z odstavkom 6 ali točkama (a) in (b) odstavka 7 ali za države članice, ki uporabljajo člen 36, za prvo leto izvajanja sheme osnovnega plačila.

4. Države članice dodelijo plačilne pravice iz svojih nacionalnih ali regionalnih rezerv v skladu z objektivnimi merili in na način, ki zagotavlja enako obravnavo kmetov ter ne povzroča izkrivljanj trga in konkurence.

5. Plačilne pravice iz odstavka 4 se dodelijo samo kmetom, ki so upravičeni do odobritve neposrednih plačil v skladu s členom 9.

6. Države članice uporabijo svoje nacionalne ali regionalne rezerve, da bi prednostno dodelile plačilne pravice mladim kmetom in kmetom, ki začenjajo opravljati kmetijsko dejavnost.

7. Države članice lahko svoje nacionalne ali regionalne rezerve uporabijo za:

(a) dodelitev plačilnih pravic kmetom, da se prepreči opuščanje zemljišč, tudi na površinah, kjer se izvajajo programi prestrukturiranja ali razvoja podeželja v obliki javne intervencije,

▼B

(b) dodelitev plačilnih pravic kmetom za kompenzacijo specifično slabšega položaja;

(c) dodelitev plačilnih pravic kmetom, ki se jim je zaradi višje sile ali izjemnih okoliščin preprečila dodelitev plačilnih pravic v skladu s tem poglavjem;

(d) v primerih, da uporabljajo člen 21(3) te uredbe, dodelitev plačilnih pravic kmetom, katerih število upravičenih hektarov, prijavljenih v letu 2015 v skladu s točko (a) prvega pododstavka člena 72(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013 in ki so jim na voljo na datum, ki ga določi država članica in je najpozneje datum, določen v tej državi članici za spremembo takšne vloge za pomoč, je večje od števila lastniških ali zakupljenih plačilnih pravic, določenih v skladu z Uredbo (ES) št. 1782/2003 in Uredbo (ES) št. 73/2009, ki jih imajo na zadnji dan za predložitev vloge, ki se določi v skladu s točko (b) prvega pododstavka člena 78 Uredbe (EU) št. 1306/2013.

(e) stalno linearno povečevanje vrednosti vseh plačilnih pravic na podlagi sheme osnovnega plačila na nacionalni ali regionalni ravni, če so ustrezne nacionalne ali regionalne rezerve večje od 0,5 % letne nacionalne ali regionalne zgornje meje za shemo osnovnega plačila, pod pogojem, da na voljo ostanejo zadostni zneski za dodelitve v skladu z odstavkom 6, točkama (a) in (b) tega odstavka in odstavkom 9 tega člena;

(f) kritje letnih potreb za plačila, ki se odobrijo v skladu s členoma 51(2) in 65(1), (2) in (3) te uredbe.

Za namen tega odstavka se države članice odločijo, kateri načini uporabe, navedeni v teh členih, bodo prednostni.

8. Države članice pri uporabi odstavka 6 ter točk (a), (b) in (c) odstavka 7 določijo vrednost plačilnih pravic, dodeljenih kmetom na nacionalno ali regionalno povprečno vrednost plačilnih pravic v letu dodelitve.

Vrednost nacionalnega ali regionalnega povprečja se izračuna tako, da se nacionalna ali regionalna zgornja meja za sheme osnovnega plačila, določena v skladu s členom 22(1) oziroma členom 23(2) za leto dodelitve, razen zneska nacionalne rezerve ali regionalnih rezerv, in v primeru Hrvaške posebne rezerve za razminiranje, deli s številom dodeljenih plačilnih pravic.

Države članice določijo korake za postopne letne spremembe vrednosti plačilnih pravic, dodeljenih iz nacionalne rezerve ali regionalnih rezerv, pri čemer upoštevajo spremembe nacionalnih ali regionalnih zgornjih mej za shemo osnovnega plačila, določenih v skladu s členi 22(1) oziroma 23(2), ki so posledica različnih ravni nacionalnih zgornjih mej iz Priloge II.

▼B

9. Kadar je kmet na podlagi dokončne odločitve sodišča ali dokončnega upravnega akta pristojnega organa države članice upravičen do dodelitve plačilnih pravic ali povečanja vrednosti obstoječih plačilnih pravic, prejme število in vrednost plačilnih pravic, določenih v navedeni odločitvi ali upravnem aktu, na datum, ki ga določi država članica. Vendar ta datum ni poznejši od najpoznejšega roka za predložitev vloge na podlagi sheme osnovnega plačila po datumu odločitve sodišča ali upravnega akta ob upoštevanju uporabe členov 32 in 33.

10. Države članice lahko pri uporabi odstavka 6, točke (a) in (b) odstavka 7 in odstavka 9 dodelijo nove pravice ali povečajo vrednost na enoto vseh obstoječih pravic kmeta, in sicer do vrednosti nacionalnega ali regionalnega povprečja.

11. V tem členu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „mladi kmetje“ pomeni kmete, ki izpolnjujejo pogoje, določene v členu 50(2), in po potrebi pogoje iz člena 50(3) in (11);

(b) „kmet, ki začenja opravljati kmetijsko dejavnost“ pomeni fizične ali pravne osebe, ki v obdobju petih let pred začetkom opravljanja kmetijske dejavnosti niso opravljale nobene kmetijske dejavnosti v svojem imenu in na lastno odgovornost ali niso imele kontrole pravne osebe, ki opravlja kmetijsko dejavnost. V primeru pravne osebe fizična oseba ali osebe, ki ima (imajo) kontrolo pravne osebe, v obdobju petih let pred začetkom izvajanja kmetijske dejavnosti, ki jo opravlja pravna oseba, ne sme opravljati nobene kmetijske dejavnosti v svojem imenu in na lastno odgovornost oziroma ne sme imeti kontrole pravne osebe, ki opravlja kmetijsko dejavnost. Države članice lahko vzpostavijo svoja lastna dodatna objektivna in nediskriminatorna merila za upravičenost te kategorije kmetov glede sposobnosti, izkušenj ali izobrazbe.

Člen 31

Polnjenje nacionalne rezerve ali regionalnih rezerv

1. Nacionalna rezerva ali regionalne rezerve se polnijo z zneski iz:

(a) plačilnih pravic, ki ne dajejo plačilne pravice v dveh zaporednih letih zaradi uporabe:

(i) člena 9,

(ii) člena 10(1), ali

(iii) člena 11(4) te uredbe;

▼B

(b) števila plačilnih pravic, enakega skupnemu številu plačilnih pravic, ki jih kmet v obdobju dveh zaporednih let ni aktiviral v skladu s členom 32 te uredbe, razen kadar je aktiviranje preprečila višja sila ali izjemne okoliščine, se pri določitvi lastniških ali zakupljenih plačilnih pravic, ki jih ima kmet in se vrnejo v nacionalno rezervo ali regionalne rezerve, da prednost tistim pravicam z najnižjo vrednostjo;

(c) plačilnih pravic, ki jih kmetje prostovoljno vrnejo;

(d) uporabe člena 28 te uredbe;

(e) neupravičeno dodeljenih plačilnih pravic v skladu s členom 63 Uredbe (EU) št. 1306/2013

(f) linearnega zmanjšanja vrednosti plačilnih pravic na podlagi sheme osnovnega plačila na nacionalni ali regionalni ravni, kadar nacionalna rezerva ali regionalne rezerve ne zadostujejo za upoštevanje primerov iz člena 30(9) te uredbe;

(g) linearnega zmanjšanja vrednosti plačilnih pravic na podlagi sheme osnovnega plačila na nacionalni ali regionalni ravni za primere iz člena 30(6) te uredbe, kadar države članice menijo, da je to potrebno;

(h) uporabe člena 34(4) te uredbe.

2. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi potrebne ukrepe v zvezi z vračilom neaktiviranih plačilnih pravic v nacionalno rezervo ali regionalne rezerve. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 71(2).

Oddelek 3

Izvajanje sheme osnovnega plačila

Člen 32

Aktiviranje plačilnih pravic

1. Podpora na podlagi sheme osnovnega plačila se kmetom odobri s prijavo v skladu s členom 33(1) ob aktiviranju plačilne pravice na upravičeni hektar v državi članici, v kateri je bila dodeljena. Aktivirane plačilne pravice dajejo pravico do letnega plačila zneskov, določenih v njih, brez poseganja v uporabo finančne discipline, zmanjševanja plačil v skladu s členom 11 in linearna zmanjšanja v skladu s členom 7, členom 51(2) in točko (c) člena 65(2) te uredbe ter uporabo člena 63 Uredbe (EU) št. 1306/2013

▼B

2. V tem naslovu „upravičeni hektar“ pomeni:

(a) vsako kmetijsko površino kmetijskega gospodarstva, vključno s površinami, ki 30. junija 2003 niso bile v dobrem kmetijskem stanju v državah članicah, ki so 1. maja 2004 pristopile k Uniji in se ob pristopu odločile, da bodo uporabljale shemo enotnega plačila na površino, ki se uporablja za kmetijske dejavnosti ali ki se, kadar se površina uporablja tudi za nekmetijske dejavnosti, pretežno uporablja za kmetijske dejavnosti; ali

(b) vsako površino, ki je v letu 2008 imela pravico do plačil na podlagi sheme enotnega plačila ali sheme enotnega plačila na površino iz naslovov III oziroma IVa Uredbe (ES) št. 1782/2003 ter ki:

(i) ne ustreza več opredelitvi „upravičeni hektar“ na podlagi točke (a) zaradi izvajanja Direktive 92/43/EGS, Direktive 2000/60/ES in Direktive 2009/147/ES,

(ii) je v obdobju trajanja zadevne obveznosti posameznega kmeta pogozdena v skladu s členom 31 Uredbe (ES) št. 1257/1999, členom 43 Uredbe (ES) št. 1698/2005 ali členom 22 Uredbe (EU) št. 1305/2013 ali na podlagi nacionalne sheme, katere pogoji so skladni s členom 43(1), (2) in (3) Uredbe (ES) št. 1698/2005 ali členom 22 Uredbe (EU) št. 1305/2013, ali

(iii) je v času trajanja zadevne obveznosti posameznega kmeta površina pod praho v skladu s členi 22, 23 in 24 Uredbe (ES) št. 1257/1999 ali členom 39 Uredbe (ES) št. 1698/2005 ali členom 28 Uredbe (EU) št. 1305/2013.

3. Za namene točke (a) odstavka 2:

(a) se, kadar se kmetijska površina kmetijskega gospodarstva uporablja tudi za nekmetijske dejavnosti, za zadevno površino šteje, da se uporablja predvsem za kmetijske dejavnosti, če se kmetijske dejavnosti lahko izvajajo, ne da bi bile bistveno ovirane zaradi intenzivnosti, narave, trajanja in časovne razporeditve nekmetijskih dejavnosti;

(b) lahko države članice sestavijo seznam površin, ki se uporabljajo predvsem za nekmetijske dejavnosti.

Države članice določijo merila za izvajanje tega odstavka na svojem ozemlju.

4. Površine se štejejo za upravičene hektarje, če ustrezajo opredelitvi upravičenega hektara v celotnem koledarskem letu, razen v primeru višje sile ali izjemnih okoliščin.

5. Za namene opredelitve „upravičenega hektara“ lahko države članice, ki so sprejele odločitev iz drugega pododstavka člena 4(2), uporabijo koeficient znižanja za spremembo zadevnih hektarov v „upravičene hektarje“.

▼B

6. Za površine, ki se uporabljajo za proizvodnjo konoplje, se šteje, da so upravičeni hektarji le, če vsebnost tetrahidrokanabinola pri uporabljenih sortah ne presega 0,2 %.

Člen 33

Prijava upravičenih hektarov

1. Kmet za aktiviranje plačilnih pravic iz člena 32(1) prijavi parcele, ki ustrezajo upravičenim hektarom, povezanim s plačilno pravico. Razen v primeru višje sile ali izjemnih okoliščin so prijavljene parcele na voljo kmetu na dan, ki ga določi država članica, ki ni pozneje kot dan, ki je v tej državi določen za spremembo vloge za pomoč v skladu s členom 72(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013

2. Države članice lahko v ustrezno utemeljenih okoliščinah kmetu dovolijo, da spremeni svojo prijavo, če ohrani vsaj število hektarov, ki ustrezajo njegovim plačilnim pravicam, in spoštuje pogoje za odobritev plačila na podlagi sheme osnovnega plačila za zadevno površino.

Člen 34

Prenos plačilnih pravic

1. Plačilne pravice se lahko prenesejo le na kmeta, ki je upravičen do odobritve neposrednih plačil v skladu s členom 9, s sedežem v isti državi članici, razen pri prenosu na podlagi dejanskega ali pričakovanega dedovanja.

Plačilne pravice, vključno v primeru dejanskega ali pričakovanega dedovanja, se lahko aktivirajo le v državi članici, v kateri so bile dodeljene.

2. Kadar država članica uporablja možnost iz člena 23(1), se plačilne pravice lahko prenesejo ali aktivirajo samo znotraj iste regije, razen ob dejanskem ali pričakovanem dedovanju.

Plačilne pravice, vključno v primeru dejanskega ali pričakovanega dedovanja, se lahko aktivirajo le v regiji, v kateri so bile dodeljene.

3. Države članice, ki ne uporabljajo možnosti iz člena 23(1), lahko odločijo, da se lahko plačilne pravice prenesejo ali aktivirajo samo znotraj iste regije, razen v primeru dejanskega ali pričakovanega dedovanja.

Takšne regije se določijo na ustrezni teritorialni ravni v skladu z objektivnimi merili in na način, ki zagotavlja enako obravnavo kmetov ter preprečuje izkrivljanje trga in konkurence.

▼B

4. Kadar se plačilne pravice prenesejo brez zemljišča, lahko države članice v skladu s splošnimi načeli prava Unije odločijo, da se del prenesenih plačilnih pravic vrne v nacionalno rezervo ali regionalne rezerve ali da se vrednost na enoto teh pravic zmanjša v korist nacionalne rezerve ali regionalnih rezerv. Takšno zmanjšanje je mogoče uporabiti za eno ali več vrst prenosa.

5. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi podrobna pravila po katerih kmetje obvestijo nacionalne organe o prenosu plačilnih pravic, in roke za takšno uradno obvestilo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 71(2).

Člen 35

Prenos pooblastil

1. Da se zagotovi pravna varnost in razjasni posebne primere, ki se lahko pojavijo pri uporabi sheme osnovnega plačila, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70 v zvezi s:

(a) pravili o upravičenosti in dostopu do sheme osnovnega plačila za kmete v primeru dedovanja in pričakovanega dedovanja, dedovanja na podlagi zakupa, spremembe pravnega statusa ali poimenovanja, prenosa plačilnih pravic ter združitve ali razdružitve kmetijskega gospodarstva in uporabo pogodbene klavzule iz člena 24(8);

(b) pravili o izračunu vrednosti in števila plačilnih pravic ali povečanju ali zmanjšanju vrednosti plačilnih pravic v zvezi z njihovo dodelitvijo na podlagi katere koli določbe tega naslova, vključno s pravili:

(i) o možnosti določitve začasne vrednosti in števila plačilnih pravic ali začasnega povečanja plačilnih pravic, dodeljenih na podlagi vloge kmeta,

(ii) o pogojih za določitev začasne in dokončne vrednosti in števila plačilnih pravic,

(iii) o primerih, ko bi prodajna ali zakupna pogodba lahko vplivala na dodelitev plačilnih pravic;

(c) pravili o določitvi in izračunu vrednosti in števila plačilnih pravic, prejetih iz nacionalne rezerve ali regionalnih rezerv;

(d) pravili o spremembi vrednosti na enoto plačilnih pravic v primeru delov plačilnih pravic in v primeru prenosa plačilnih pravic iz člena 34(4);

(e) merili za uporabo možnosti iz točk (a), (b) in (c) tretjega pododstavka člena 24(1);

▼B

(f) merili za uporabo omejitev na število plačilnih pravic, ki se dodelijo v skladu s členom 24(4) do (7);

(g) merili za dodelitev plačilnih pravic v skladu s členom 30(6) in (7);

(h) merili za določitev koeficienta znižanja iz člena 32(5).

2. Da bi zagotovili ustrezno upravljanje plačilnih pravic, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70 v zvezi s pravili o vsebini prijave in zahtevami za aktiviranje plačilnih pravic.

3. Da se ohrani javno zdravje, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70 v zvezi s pravili o pogojevanju odobritve plačil z uporabo certificiranih semen nekaterih sort konoplje ter o postopku za določitev sort konoplje in preverjanje njihove vsebnosti tetrahidrokanabinola iz člena 32(6).

Oddelek 4

Shema enotnega plačila na površino

Člen 36

Shema enotnega plačila na površino

1. Države članice, ki v letu 2014 uporabljajo shemo enotnega plačila na površino iz poglavja 2 naslova V Uredbe (ES) št. 73/2009, lahko sprejmejo odločitev, da navedeno shemo pod pogoji iz te uredbe uporabljajo največ do 31. decembra 2020. O svoji odločitvi o takšni uporabi in končnem datumu takšne uporabe obvestijo Komisijo do 1. avgusta 2014.

Med uporabo sheme enotnega plačila na površino se za te države članice ne uporabljajo oddelki 1, 2 in 3 tega poglavja, razen drugega pododstavka člena 23(1), člena 23(6) ter člena 32(2) do (6).

2. Enotno plačilo na površino se odobri vsako leto za vsak upravičeni hektar, ki ga kmet prijavi v skladu s točko (a) prvega pododstavka člena 72(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013. Izračuna se vsako leto, tako da se letni finančni okvir, določen v skladu z odstavkom 4 tega člena, deli s skupnim številom upravičenih hektarov, prijavljenih v zadevni državi članici v skladu s točko (a) prvega pododstavka člena 72(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 lahko države članice, ki se odločijo za uporabo člena 38 z začetkom najpozneje 1. januarja 2018, v obdobju, v katerem uporabljajo ta člen, uporabljajo do 20 % letnega finančnega okvira iz odstavka 2 tega člena za diferenciacijo enotnega plačila na površino na hektar.

▼B

Pri tem upoštevajo podporo, odobreno za koledarsko leto 2014 na podlagi ene ali več shem v skladu s točkami (a), (b) in (c) člena 68(1) ter členi 126, 127 in 129 Uredbe (ES) št. 73/2009.

Ciper lahko pomoč diferencira ob upoštevanju posebnih finančnih okvirov za posamezne sektorje, o določeni v Prilogi XVIIa k Uredbi (ES) št. 73/2009, zmanjšanih za kakršno koli pomoč, odobreno istemu sektorju v skladu s členom 37 te uredbe.

▼M1

Države članice za diferenciacijo sheme enotnega plačila na površino in pod pogojem, da se ne uporabi prerazporeditveno plačilo v skladu s členom 41, v celoti upoštevajo podporo, odobreno za koledarsko leto 2014 na podlagi člena 125a Uredbe (ES) št. 73/2009.

▼B

4. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih za vsako državo članico določi letno nacionalno zgornjo mejo za shemo enotnega plačila na površino, tako da od letne nacionalne zgornje meje, določene v Prilogi II, odšteje zgornje meje, določene v skladu s členi 42, 47, 49, 51 in 53. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 71(2).

5. Razen v primeru višje sile ali izjemnih okoliščin morajo biti hektarji iz odstavka 2 na voljo kmetu na dan, ki ga določi država članica, ki ni pozneje kot dan, ki je v tej državi določen za spremembo vloge za pomoč v skladu s členom 72(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70 v zvezi s pravili o upravičenosti in dostopu kmetov do sheme enotnega plačila na površino.

Člen 37

Prehodna nacionalna pomoč

1. Države članice, ki uporabljajo shemo enotnega plačila na površino v skladu s členom 36, se lahko odločijo za odobritev prehodne nacionalne pomoči v obdobju 2015–2020.

2. Prehodna nacionalna pomoč se lahko odobri kmetom v sektorjih, za katere je bila v letu 2013 odobrena ta pomoč ali, v primeru Bolgarije in Romunije, dopolnilna nacionalna neposredna plačila.

3. Pogoji za odobritev prehodne nacionalne pomoči so enaki pogojem, ki veljajo za odobritev plačil v skladu s členom 132(7) ali členom 133a Uredbe (ES) št. 73/2009 za leto 2013, z izjemo zmanjšanja plačil, ki izhajajo iz uporabe člena 132(2) v povezavi s členoma 7 in 10 navedene uredbe.

▼B

4. Skupni znesek prehodne nacionalne pomoči, ki se lahko odobri kmetom v katerem koli sektorju iz odstavka 2, je omejen z naslednjim odstotkom finančnih okvirov za posamezne sektorje, kot jih dovoli Komisija v letu 2013 v skladu s členom 132(7) ali členom 133a(5) Uredbe (ES) št. 73/2009:

— 75 % v letu 2015

— 70 % v letu 2016

— 65 % v letu 2017

— 60 % v letu 2018

— 55 % v letu 2019

— 50 % v letu 2020.

V primeru Cipra se ta odstotek izračuna na podlagi posebnih finančnih okvirov za posamezne sektorje, kot so določeni v Prilogi XVIIa Uredbe (ES) št. 73/2009.

5. Za Ciper se odstavka 2 in 3 ne uporabljata.

6. Država članica o vsaki odločitvi iz odstavka 1 obvesti Komisijo najpozneje do 31. marca vsako leto. Obvestilo vsebuje naslednje informacije:

(a) finančni okvir, specifičen za posamezen sektor in

(b) po potrebi najvišjo stopnjo prehodne nacionalne pomoči.

7. Države članice lahko na podlagi objektivnih meril in v okviru omejitev iz odstavka 4 določijo zneske prehodne nacionalne pomoči, ki bodo odobreni.

Oddelek 5

Izvajanje sheme osnovnega plačila v državah članicah, ki uporabljajo shemo enotnega plačila na površino

Člen 38

Uvedba sheme osnovnega plačila v državah članicah, ki uporabljajo shemo enotnega plačila na površino

Če ni drugače določeno v tem oddelku, se ta naslov uporablja za države članice, ki uporabljajo shemo enotnega plačila na površino iz oddelka 4 tega poglavja.

Členi 24 do 29 se za te države članice ne uporabljajo.

Člen 39

Prva dodelitev plačilnih pravic

1. Plačilne pravice se dodelijo kmetom, upravičenim do odobritve neposrednih plačil v skladu s členom 9 te uredbe, če

▼B

(a) zaprosijo za dodelitev plačilnih pravic v okviru sheme osnovnega plačila do zadnjega dne, na katerega lahko predložijo vlogo za pomoč, ki bo določen v skladu s točko (b) prvega pododstavka člena 78 Uredbe (EU) št. 1306/2013, v prvem letu izvajanja sheme osnovnega plačila, razen v primeru višje sile ali izjemnih okoliščin;

(b) so bili upravičeni do prejema plačil pred morebitnimi znižanji ali izključitvami iz poglavja 4 naslova II Uredbe (ES) št. 73/2009 na podlagi vloge za pomoč za neposredna plačila ali za prehodno nacionalno pomoč ali za dopolnilna nacionalna neposredna plačila, v skladu z Uredbo (ES) št. 73/2009 za leto 2013.

Države članice lahko dodelijo plačilne pravice kmetom, ki so upravičeni do neposrednih plačil v skladu s členom 9 te uredbe, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (a) prvega pododstavka in ki niso prejeli plačil za leto 2013 na podlagi vloge za pomoč iz točke (b) prvega pododstavka tega odstavka in ki so do dneva, ki ga določi zadevna država članica v skladu s členom 11(2) Uredbe (ES) št. 1122/2009 za leto predložitve zahtevka 2013, imeli le kmetijska zemljišča, ki 30. junija 2003 niso bila v dobrem kmetijskem stanju, kot določa člen 124(1) Uredbe (ES) št. 73/2009.

2. Razen v primeru višje sile ali izjemnih okoliščin je število plačilnih pravic, dodeljenih na kmeta v prvem letu izvajanja sheme osnovnega plačila enako številu upravičenih hektarov, ki jih kmet prijavi v svoji vlogi za pomoč v skladu s členom 72(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013 za prvo leto izvajanja sheme osnovnega plačila in ki so mu na voljo na datum, ki ga določi država članica. Ta datum ne sme biti poznejši od datuma, določenega v tej državi članici za spremembo takšne vloge za pomoč.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70 v zvezi z določitvijo dodatnih pravil o uvedbi sheme osnovnega plačila v državah članicah, ki uporabljajo shemo enotnega plačila na površino.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi pravila v zvezi z vlogami za dodelitev plačilnih pravic, vloženimi v letu dodelitve teh pravic, kadar morda še niso dokončno določene in kadar na njihovo dodelitev vplivajo posebne okoliščine.

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 71(2).

Člen 40

Vrednost plačilnih pravic

1. Države članice v prvem letu izvajanja sheme osnovnega plačila izračunajo vrednost na enoto plačilnih pravic, tako da fiksni odstotek nacionalne zgornje meje iz Priloge II za vsako zadevno leto delijo s številom plačilnih pravic v prvem letu izvajanja sheme osnovnega plačila, razen tistih, dodeljenih iz nacionalne rezerve ali regionalnih rezerv.

▼B

Fiksni odstotek iz prvega pododstavka se izračuna tako, da se nacionalna ali regionalna zgornja meja za shemo osnovnega plačila, ki se določi v skladu s členom 22(1) oziroma 23(2) te uredbe za prvo leto izvajanja sheme osnovnega plačila, po uporabi linearnega zmanjšanja, določenega v odstavku 1 ali, kadar je to primerno, odstavku 2 člena 30, deli z nacionalno zgornjo mejo iz Priloge II za prvo leto izvajanja sheme osnovnega plačila. Plačilne pravice se izrazijo v številu, ki ustreza številu hektarov.

2. Z odstopanjem od metode za izračun iz odstavka 1 se lahko države članice odločijo, da diferencirajo vrednost plačilnih pravic v prvem letu izvajanja sheme osnovnega plačila, razen tistih, dodeljenih iz nacionalne rezerve ali regionalnih rezerv, za vsako zadevno leto na podlagi njihove začetne vrednosti na enoto.

3. Začetna vrednost na enoto plačilnih pravic iz odstavka 2 se določi tako, da se fiksni odstotek skupne vrednosti pomoči, med katere se ne šteje pomoč v skladu s členi 41, 43, 48 in 50 ter naslovom IV te uredbe in ki jih je navedeni kmet prejel v skladu s to uredbo za koledarsko leto pred izvajanjem sheme osnovnega plačila, in sicer pred uporabo člena 63 Uredbe (EU) št. 1306/2013, deli s številom plačilnih pravic, dodeljenih temu kmetu v prvem letu izvajanja sheme osnovnega plačila, med katere se ne štejejo tiste, ki so mu bile dodeljene iz nacionalne rezerve ali regionalnih rezerv.

Navedeni fiksni odstotek se izračuna tako, da se nacionalna ali regionalna zgornja meja sheme osnovnega plačila, ki se določi v skladu s členom 22(1) oziroma členom 23(2) te uredbe za prvo leto izvajanja sheme osnovnega plačila, po uporabi linearnega zmanjšanja iz odstavka 1 ali po potrebi iz člena 30(2) deli s skupno vrednostjo pomoči, med katere se ne šteje pomoči v skladu s členi 41, 43, 48 in 50 ter naslovom IV te uredbe, odobrene za koledarsko leto pred izvajanjem sheme osnovnega plačila v zadevni državi članici ali regiji, pred uporabo člena 63 Uredbe (EU) št. 1306/2013.

4. Pri uporabi odstavka 2 države članice v skladu s splošnimi načeli prava Unije preidejo na približevanje vrednosti plačilnih pravic na nacionalni ali regionalni ravni. V ta namen določijo ukrepe, ki jih je treba sprejeti, in metodo izračuna, ki jo je treba uporabiti, ter o njih uradno obvestijo Komisijo do 1. avgusta leta pred izvajanjem sheme osnovnega plačila. Navedeni ukrepi vključujejo postopne letne spremembe začetnih vrednosti plačilnih pravic iz odstavka 3 v skladu z objektivnimi in nediskriminatornimi merili, in sicer od prvega leta izvajanja sheme osnovnega plačila.

V prvem letu izvajanja sheme osnovnega plačila države članice obvestijo kmete o vrednosti njihovih pravic, izračunani v skladu s tem členom, za vsako leto obdobja, zajetega s to uredbo.

▼B

5. Za namene odstavka 3 lahko država članica na podlagi objektivnih meril določi, da se v primerih prodaje, odstopa ali preteka celotnega ali delnega zakupa kmetijskih površin po datumu, določenem v skladu s členom 36(5), in pred datumom, določenim v skladu s členom 33(1), povečanje ali del povečanja vrednosti plačilnih pravic, ki bi bile dodeljene zadevnemu kmetu, vrne v nacionalno rezervo ali regionalne rezerve, kadar bi povečanje zadevnemu kmetu prineslo nepričakovane dobičke.

Ta objektivna merila se določijo na način, ki zagotavlja enakovredno obravnavo kmetov ter preprečuje izkrivljanje trga in konkurence, in vključujejo najmanj naslednje:

(a) najkrajše trajanje zakupa;

(b) delež prejetega plačila, ki se vrne v nacionalno rezervo ali regionalne rezerve.

POGLAVJE 2

Prerazporeditveno plačilo

Člen 41

Splošna pravila

1. Države članice se lahko do 1. avgusta katerega koli leta odločijo, da kmetom, ki so upravičeni do plačila na podlagi sheme osnovnega plačila iz oddelkov 1, 2, 3 in 5 poglavja 1 ali na podlagi sheme enotnega plačila na površino iz oddelka 4 poglavja 1 (prerazporeditveno plačilo), odobrijo letno plačilo, ki se jim začne izplačevati naslednje leto.

Države članice Komisijo obvestijo o vsaki odločitvi do datuma iz prvega pododstavka.

2. Države članice, ki so se odločile za uporabo sheme osnovnega plačila na regionalni ravni v skladu s členom 23, lahko uporabijo prerazporeditveno plačilo na regionalni ravni.

3. Brez poseganja v uporabo finančne discipline, zmanjševanje plačil v skladu s členom 11, linearna zmanjšanja v skladu s členom 7 te uredbe ter v uporabo člena 63 Uredbe (EU) št. 1306/2013 se razporeditveno plačilo iz odstavka 1 tega člena odobri vsako leto, potem ko kmet aktivira plačilne pravice ali, v državi članici, ki uporablja člen 36 te uredbe, ko kmet prijavi upravičene hektarje.

4. Države članice vsako leto izračunajo znesek prerazporeditvenega plačila tako, da znesek, ki ga določi država članica in ni višji od 65 % nacionalnega ali regionalnega povprečnega plačila na hektar, pomnožijo s številom plačilnih pravic, ki jih kmet aktivira v skladu s členom 33(1), ali številom upravičenih hektarjev, ki jih kmet prijavi v skladu s členom 36(2). Število takšnih plačilnih pravic ali hektarov ne presega najvišjega praga, ki ga določijo države članice in ki ni višji od 30 hektarov ali povprečne velikosti kmetijskih gospodarstev, določene v Prilogi VIII, če v zadevni državi članici ta povprečna velikost presega 30 hektarov.

▼B

5. Če se upoštevajo najvišje vrednosti iz odstavka 4, lahko države članice na nacionalni ravni določijo stopnjevanje v okviru števila hektarov, določenega v skladu s tem odstavkom, ki se uporablja za vse kmete enako.

6. Države članice določijo nacionalno povprečno plačilo na hektar iz odstavka 4 tega člena na podlagi nacionalne zgornje meje, določene v Prilogi II za koledarsko leto 2019, in števila upravičenih hektarov, prijavljenih v letu 2015 v skladu s členom 33(1) ali členom 36(2).

Države članice določijo regionalno povprečno plačilo na hektar iz odstavka 4 tega člena z uporabo deleža nacionalne zgornje meje, določene v Prilogi II za koledarsko leto 2019, in števila upravičenih hektarov, ki so bili v letu 2015 prijavljeni v zadevni regiji v skladu s členom 33(1). Ta delež se za vsako regijo izračuna tako, da se zadevna regionalna zgornja meja, določena v skladu s členom 23(2), deli z nacionalno zgornjo mejo, določeno v skladu s členom 22(1), po uporabi linearnega zmanjšanja iz člena 30(1), kadar odstavek 2 navedenega člena ni uporabljen.

7. Države članice zagotovijo, da se ugodnosti iz tega poglavja ne odobrijo tistim kmetom, za katere se ugotovi, da so po 18. oktobru 2011 svoje kmetijsko gospodarstvo razdelili izključno z namenom, da bi pridobili koristi v okviru prerazporeditvenega plačila. To velja tudi za kmete, katerih gospodarstva so posledica takšne delitve.

8. V primeru pravne osebe ali skupine fizičnih ali pravnih oseb lahko države članice uporabijo največje število plačilnih pravic ali hektarov iz odstavka 4 na ravni članov navedenih pravnih oseb ali skupin, kadar nacionalna zakonodaja določa, da posamezni člani prevzamejo pravice in obveznosti, primerljive s tistimi, ki jih imajo posamezni kmetje, ki imajo status vodje kmetijskega gospodarstva, zlasti kar zadeva njihov gospodarski, socialni in davčni status, pod pogojem, da so prispevali h krepitvi kmetijske strukture zadevnih pravnih oseb ali skupin.

Člen 42

Finančne določbe

1. Države članice lahko do datuma iz člena 41(1)odločijo, da bodo za financiranje prerazporeditvenega plačila porabile do 30 % letne nacionalne zgornje meje iz Priloge II. O vsaki takšni odločitvi obvestijo Komisijo do navedenega datuma.

2. Komisija na podlagi odstotka nacionalne zgornje meje, ki ga države članice porabijo v skladu z odstavkom 1 tega člena, sprejme izvedbene akte, v katerih vsako leto določi ustrezne zgornje meje za prerazporeditveno plačilo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 71(2).

▼B

POGLAVJE 3

Plačilo za kmetijske prakse, ki ugodno vplivajo na podnebje in okolje

Člen 43

Splošna pravila

1. Kmetje, ki so upravičeni do plačila na podlagi sheme osnovnega plačila ali sheme enotnega plačila na površino, na vseh svojih upravičenih hektarjih v smislu člena 32(2) do (5), upoštevajo bodisi kmetijske prakse, ki ugodno vplivajo na podnebje in okolje, iz odstavka 2 tega člena bodisi enakovredne prakse iz odstavka 3 tega člena.

2. Kmetijske prakse, ki ugodno vplivajo na podnebje in okolje, so:

(a) diverzifikacija kmetijskih rastlin;

(b) ohranjanje obstoječega trajnega travinja in

(c) obstoj površine z ekološkim pomenom na kmetijski površini.

3. Enakovredne prakse so tiste, ki vključujejo podobne prakse, ki na podnebje in okolje vplivajo enako ali ugodneje kot ena ali več praks iz odstavka 2. Te enakovredne prakse in praksa ali prakse iz odstavka 2, ki so ji enakovredne, so navedene v Prilogi IX in jih krijejo:

(a) obveznosti, ki so bile sprejete v skladu s členom 39(2) Uredbe(ES) št. 1698/2005 ali členom 28(2) Uredbe (EU) št. 1305/2013

(b) nacionalne ali regionalne sheme okoljskega certificiranja, vključno s tistimi za certificiranjem skladnosti z nacionalno okoljsko zakonodajo, ki presega ustrezne obvezne standarde, določene v skladu s poglavjem I naslova VI Uredbe (EU) št. 1306/2013, katerih namen je doseči cilje glede kakovosti prsti in vode, biotske raznovrstnosti, ohranjanja krajine ter blažitve podnebnih sprememb in prilagajanja nanje. Te sheme certificiranja lahko vključujejo prakse, navedene v Prilogi IX k tej uredbi, prakse iz odstavka 2 tega člena ali kombinacijo teh praks.

4. Za enakovredne prakse iz odstavka 3 ni dovoljeno dvojno financiranje.

5. Države članice lahko odločijo, po potrebi tudi na regionalni ravni, da kmetom omejijo izbiro možnosti iz točk (a) in (b) odstavka 3.

6. Države članice lahko odločijo, po potrebi tudi na regionalni ravni, da kmeti izpolnijo vse svoje zadevne obveznosti iz odstavka 1 v skladu z nacionalnimi ali regionalnimi okoljskimi shemami certificiranja iz točke (b) odstavka 3.

▼B

7. Ob upoštevanju odločitev držav članic iz odstavkov 5 in 6 lahko kmet upošteva eno (ali več) praks iz točke (a) odstavka 3 samo tedaj, če te povsem nadomeščajo sorodno prakso ali prakse iz odstavka 2. Kmet lahko uporablja sheme certificiranja iz točke (b) odstavka 3 samo, če te zajemajo vse obveznosti iz odstavka 1.

8. Države članice obvestijo Komisijo o svojih odločitvah iz odstavkov 5 in 6 ter o specifičnih obveznostih in shemah certificiranja, ki jih nameravajo uporabljati kot enakovredne prakse v smislu odstavka 3.

Komisija oceni, ali seznam iz Priloge IX krije prakse, vključene v specifične obveznosti ali sheme certificiranja, in če meni, da niso, ustrezno obvesti države članice z izvedbenimi akti, sprejetimi brez uporabe postopka iz člena 71(2) ali (3). Če Komisija državo članico obvesti, da seznam iz Priloge IX ne krije navedenih praks, država članica kot enakovredne prakse v smislu odstavka 3 tega člena ne prizna specifičnih obveznosti ali shem certificiranja, katere zajema obvestilo Komisije.

9. Brez poseganja v odstavka 10 in 11 tega člena ter uporabo finančne discipline, linearnega zmanjšanja v skladu s členom 7 te uredbe ter uporabo člena 63 Uredbe (EU) št. 1306/2013, države članice odobrijo plačilo iz tega poglavja kmetom, ki upoštevajo tiste prakse iz odstavka 1 tega člena, ki se nanje nanašajo, ter v kolikor ti kmetje delujejo v skladu s členi 44, 45 in 46 te uredbe.

To plačilo je v obliki letnega plačila na upravičeni hektar, prijavljen v skladu s členom 33(1) ali členom 36(2), njegova višina pa se vsako leto izračuna tako, da se znesek, ki izhaja iz uporabe člena 47, deli s številom upravičenih hektarov, prijavljenih v skladu s členom 33(1) ali členom 36(2) v zadevni državi članici ali regiji.

Z odstopanjem od drugega pododstavka lahko države članice, ki se odločijo za uporabo člena 25(2), odobrijo plačilo iz tega odstavka kot odstotek skupne vrednosti plačilnih pravic, ki jih je kmet za vsako zadevno leto aktiviral v skladu s členom 33(1).

Navedeni odstotek se za vsako leto in posamezno državo članico ali regijo izračuna tako, da se znesek, ki izhaja iz uporabe člena 47, deli s skupno vrednostjo vseh plačilnih pravic, ki se v tej državi članici ali regiji aktivirajo v skladu s členom 33(1).

10. Kmetje, katerih kmetijska gospodarstva so v celoti ali deloma na območjih, zajetih v direktivah 92/43/EGS, 2000/60/ES ali 2009/147/ES, so upravičeni do plačila iz tega poglavja, pod pogojem, da upoštevajo prakse iz tega poglavja, kolikor so te prakse na zadevnem kmetijskem gospodarstvu skladne s cilji navedenih direktiv.

▼B

11. Kmetje, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 29(1) Uredbe (ES) št. 834/2007 v zvezi z ekološkim kmetovanjem, so zaradi tega upravičeni do plačila iz tega poglavja.

Prvi pododstavek se uporablja le za enote kmetijskega gospodarstva, ki se uporabljajo za ekološko pridelavo v skladu s členom 11 Uredbe (ES) št. 834/2007.

12. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70, s katerimi:

(a) seznamu iz Priloge IX doda enakovredne prakse;

(b) določi ustrezne zahteve, ki se uporabljajo za nacionalne ali regionalne sheme certificiranja iz točke (b) odstavka 3 tega člena, vključno z ravnjo zagotavljanja varnosti, ki jo morajo zagotavljati te sheme;

(c) določi podrobna pravila za izračun zneska iz člena 28(6) Uredbe (EU) št. 1305/2013 za prakse iz točk 3 in 4 oddelka I in točke 7 oddelka III Priloge IX k tej uredbi in katere koli nadaljnje enakovredne prakse, ki se dodajo navedeni prilogi v skladu s točko (a) tega odstavka, za katere je potreben poseben izračun, da bi se izognili dvojnemu financiranju.

13. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi pravila o postopku obveščanja, vključno z razporedom za njihovo predložitev, in o oceni iz odstavka 8, ki jo pripravi Komisija. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 71(2).

Člen 44

Diverzifikacija kmetijskih rastlin

1. Kadar orno zemljišče kmeta zajema od 10 do 30 hektarov, in se ne uporablja v celoti za pridelavo kmetijskih rastlin, ki so velik del leta pod vodo, ali za velik del cikla pridelave, sta na tem ornem zemljišču vsaj dve različni kmetijski rastlini. Glavna kmetijska rastlina ne zajema več kot 75 % ornega zemljišča.

Kadar orno zemljišče kmeta zajema več kot 30 hektarov in se ne uporablja v celoti za pridelavo kmetijskih rastlin, ki so velik del leta ali velik del cikla pridelave pod vodo, so na tem ornem zemljišču vsaj tri različne kmetijske rastline. Glavna kmetijska rastlina ne zajema več kot 75 % ornega zemljišča, dve glavni kmetijski rastlini skupaj pa ne zajemata več kot 95 % ornega zemljišča.

2. Brez poseganja v število kmetijskih rastlin v skladu z odstavkom 1 se tam določene najvišje zgornje meje ne uporabljajo za kmetijska gospodarstva, kjer je več kot 75 % ornega zemljišča preraščeno s travo ali drugimi zelenimi krmnimi rastlinami ali pa je v prahi. V tem primeru glavna kmetijska rastlina na preostali orni površini ne zajema več kot 75 % preostalega ornega zemljišča, razen kadar je to preostalo zemljišče preraščeno s travo ali drugimi zelenimi krmnimi rastlinami ali pa je zemljišče v prahi.

▼B

3. Odstavka 1 in 2 se ne uporabljata za kmetijska gospodarstva:

(a) pri katerih se več kot 75 % ornega zemljišča uporablja za proizvodnjo trave ali drugih zelenih krmnih rastlin, je v prahi ali pa je kombinacija vseh navedenih uporab, če velikost ornega zemljišča, ki se ne uporablja za te namene, ne presega 30 hektarov;

(b) kadar je več kot 75 % upravičene kmetijske površine trajno travinje ali se uporablja za proizvodnjo trave ali drugih zelenih krmnih rastlin ali za pridelavo kmetijskih rastlin, ki so velik del leta ali velik del cikla pridelave pod vodo, ali pa gre za kombinacijo vseh navedenih uporab, vendar pod pogojem, da velikost ornega zemljišča, ki se ne uporablja za te namene, ne presega 30 hektarov;

(c) kadar kmet več kot 50 % prijavljenih površin, ki spadajo pod orno zemljišče, ni prijavil v vlogi za pomoč iz predhodnega leta in če se glede na primerjalne podatke, pridobljene z geoprostorskimi pripomočki, povsod na ornem zemljišču prideluje druga kmetijska rastlina kot v predhodnem koledarskem letu;

(d) ki so na območju severno od 62. vzporednika ali na nekaterih sosednjih območjih. Kadar orno zemljišče takšnih kmetijskih gospodarstev zajema več kot 10 hektarov, sta na ornem zemljišču vsaj dve kmetijski rastlini in nobena od teh kmetijskih rastlin ne zajema več kot 75 % ornega zemljišča, razen kadar je glavna kmetijska rastlina trava ali druge zelene krmne rastline ali pa je zemljišče v prahi.

4. V tem členu „kmetijska rastlina“ pomeni:

(a) kulturo katerega koli rodu, opredeljenega v botanični razvrstitvi kmetijskih rastlin,

(b) kulturo katere koli vrste v primeru družin Brassicaceae, Solanaceae, in Cucurbitaceae,

(c) zemljišča v prahi,

(d) trave in druge zelene krmne rastline.

Zimska kmetijska rastlina in spomladanska kmetijska rastlina sta različne kmetijske rastline, čeprav pripadata istemu rodu.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70, s katerimi:

(a) poleg rodov in vrst iz odstavka 4 tega člena prizna tudi druge rodove in vrste ter

(b) določi pravila, ki se uporabijo za natančen izračun deležev različnih kmetijskih rastlin.

▼B

Člen 45

Trajno travinje

1. Države članice opredelijo okoljsko občutljivo trajno travinje ki je na območjih, ki jih zajema direktiva 92/43/EGS ali 2009/147/ES, vključno s šotišči in mokrišči s teh območij, in ga je treba strogo varovati, da bi bile izpolnjene zahteve iz navedenih direktiv.

Države članice lahko za zaščito trajnega travinja, ki ima veliko vrednost za okolje, določijo nova občutljiva območja zunaj območij, ki jih zajema direktiva 92/43/EGS ali 2009/147/ES, vključno s trajnim travinjem na z ogljikom bogati prsti.

Kmetje trajnega travinja na območjih, ki jih določijo države članice v skladu s prvim pododstavkom in po potrebi drugim pododstavkom ne spreminjajo ali zorjejo.

2. Države članice zagotovijo da se delež površin s trajnim travinjem v primerjavi s celotno površino kmetijskih zemljišč, ki jo prijavijo kmetje v skladu s členom 73(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013, ne zmanjša za več kot za 5 % glede na referenčni delež, ki ga določijo države članice v letu 2015, tako da velikost zemljišča s trajnim travinjem iz točke (a) drugega pododstavka tega odstavka delijo z velikostjo celotne kmetijske površine iz točke (b) navedenega pododstavka.

Za namene vzpostavitve referenčnega deleža iz prvega pododstavka:

(a) "zemljišče s trajnim travinjem" pomeni zemljišča, ki se uporabljajo kot trajni pašniki in so jih kmetje, za katere veljajo obveznosti iz tega poglavja, v skladu z Uredbo (ES) št. 73/2009 prijavili leta 2012, na Hrvaškem pa leta 2013, poleg tega pa tudi zemljišča s trajnim travinjem, ki so jih kmetje, za katere veljajo obveznosti iz tega poglavja, leta 2015 prijavili v skladu s točko (a) prvega pododstavka člena 72(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013 in ki leta 2012 oziroma v primeru Hrvaške leta 2013 niso bila prijavljena kot zemljišča, ki se uporabljajo kot trajni pašniki;

(b) "celotna kmetijska površina" pomeni kmetijsko površino, ki so jo leta 2015 v skladu s točko (a) prvega pododstavka člena 72(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013 prijavili kmetje, za katere veljajo obveznosti iz tega poglavja.

Referenčni delež površin s trajnim travinjem, se ponovno izračuna, kadar imajo kmetje, za katere veljajo obveznosti iz tega poglavja, obveznost, da v skladu s členom 93 Uredbe (EU) št. 1306/2013 v letu 2015 ali 2016 pretvorijo površino v trajno travinje. V teh primerih se te površine dodajo površinam s trajnim travinjem iz točke (a) drugega pododstavka tega odstavka.

Delež površin s trajnim travinjem se izračuna vsako leto na podlagi površin, ki jih v skladu s točko (a) prvega pododstavka člena 72(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013 za zadevno leto prijavijo kmetje, za katere veljajo obveznosti iz tega poglavja.

▼B

Obveznost iz tega odstavka se uporablja na nacionalni, regionalni ali ustrezni podregionalni ravni. Države članice lahko odločijo, da se na ravni kmetijskega gospodarstva uporablja obveznost za ohranjanje trajnega travinja, s čimer naj bi se zagotovilo, da se delež trajnega travinja ne bi zmanjšal za več kot za 5 %. Države članice o takšni odločitvi do 1. avgusta 2014 obvestijo Komisijo.

Države članice Komisijo obvestijo o referenčnih deležih in deležih iz tega odstavka.

3. Kadar se ugotovi, da se je delež iz odstavka 2 zmanjšal za več kot 5 % na regionalni, podregionalni ali po potrebi državni ravni, zadevna država članica naloži obveznost na ravni kmetijskih gospodarstev, da tisti kmetje, ki imajo na voljo zemljišča, ki so bila v preteklem obdobju pretvorjena iz trajnih pašnikov in zemljišč s trajnim travinjem v zemljišča za drugo uporabo, pretvorijo ta zemljišča nazaj v zemljišča s trajnim travinjem.

Toda če absolutna površina s trajnim travinjem, določena v skladu s točko (a) drugega pododstavka odstavka 2, ostane v določenih mejah, se šteje, da je bila obveznost iz prvega pododstavka odstavka izpolnjena.

4. Odstavek 3 se ne uporablja, kadar je zmanjšanje pod prag posledica pogozdovanja, ki ustreza z okolju in ne vključuje sajenja hitro rastočega panjevca, božičnih dreves ali hitro rastočih dreves za proizvodnjo energije.

5. Da se ohrani delež trajnega travinja, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70, s katerimi se določi podrobna pravila o ohranjanju trajnega travinja, vključno s pravili o ponovni pretvorbi v primeru nespoštovanja obveznosti iz odstavka 1 tega člena, pravila za države članice o določitvi obveznosti na ravni kmetijskega gospodarstva za ohranjanje trajnega travinja iz odstavkov 2 in 3 ter vse potrebne prilagoditve referenčnega deleža iz odstavka 2.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70, ki:

(a) določijo okvir, znotraj katerega se določajo nova občutljiva območja iz drugega pododstavka odstavka 1 tega člena;

(b) opredelijo podrobne metode za določitev deleža trajnega travinja in celotne kmetijske površine, ki ga je treba ohraniti v skladu z odstavkom 2 tega člena;

(c) opredelijo preteklo obdobje iz odstavka 3 tega člena.

7. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi meje iz drugega pododstavka odstavka 3 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 71(2).

▼B

Člen 46

Površina z ekološkim pomenom

1. Kadar površina ornega zemljišča kmetijskega gospodarstva presega 15 hektarov, kmetje zagotovijo, da so od 1. januarja 2015 površine, ki ustrezajo vsaj 5 % ornih zemljišč kmetijskega gospodarstva, ki jih je kmet prijavil v skladu s točko (a) prvega pododstavka člena 72(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013 in ki jih države članice v skladu z odstavkom 2 tega členaštejejo za površine z ekološkim pomenom, vključujoč površine, navedene v točkah (c), (d), (g) in (h) navedenega odstavka, površine z ekološkim pomenom.

Odstotek iz prvega pododstavka tega odstavka se poveča s 5 % na 7 %, če Evropski parlament in Svet sprejmeta ustrezni zakonodajni akt v skladu s členom 43(2) PDEU.

Komisija do 31. marca 2017 predloži poročilo o oceni izvajanja prvega pododstavka tega odstavka, ki mu po potrebi predloži predlog zakonodajnega akta iz drugega pododstavka.

2. Države članice do 1. avgusta 2014 določijo, da se za eno ali več od naslednjega šteje, da je površina z ekološkim pomenom:

(a) zemljišče v prahi;

(b) terase;

(c) krajinske značilnosti, vključno z elementi, ki mejijo na orno zemljišče kmetijskega gospodarstva, ki lahko z odstopanjem od člena 43(1) te uredbe vključujejo krajinske značilnosti, ki ne spadajo med upravičene površine v skladu s točko (c) člena 76(2) Uredbe (EU) št. 1306/2013

(d) varovalni pasovi, vključno z varovalnimi pasovi s trajnim travinjem, če so ta ločena od sosednjih upravičenih kmetijskih površin;

(e) hektarji kmetijsko-gozdnih površin, ki prejemajo ali so prejeli podporo na podlagi člena 44 Uredbe (ES) št. 1698/2005 in/ali člena 23 Uredbe (EU) št. 1305/2013

(f) pasovi upravičenih hektarov ob gozdu;

(g) območja s hitro rastočim panjevcem, na katerih se ne uporabljajo mineralna gnojila in/ali fitofarmacevtska sredstva za zaščito rastlin;

(h) pogozdene površine iz točke (b)(ii) člena 32(2) te uredbe;

(i) površine z naknadnimi posevki ali ozelenitvijo, nastale s sajenjem in kalitvijo semen, za katere se uporabljajo utežni faktorji iz odstavka 3 tega člena;

(j) površine s kmetijskimi rastlinami, ki vežejo dušik.

▼B

Razen območij kmetijskih gospodarstev iz točk (g) in (h) prvega pododstavka tega odstavka so površine z ekološkim pomenom na ornih zemljiščih kmetijskega gospodarstva. V primeru površin iz točk (c) in (d) prvega pododstavka tega odstavka lahko površine z ekološkim pomenom tudi mejijo na orne površine kmetijskega gospodarstva, ki jih je kmet prijavil v skladu s točko (a) prvega pododstavka člena 72(1) Uredbe (EU) št 1306/2013.

3. Zaradi poenostavitve upravnih postopkov in upoštevanja značilnosti različnih vrst površin z ekološkim pomenom iz prvega pododstavka odstavka 2 ter njihovega lažjega merjenja lahko države članice pri izračunu skupnih hektarov površine z ekološkim pomenom na kmetijskem gospodarstvu uporabijo faktorje pretvorbe in/ali utežnih faktorjev iz Priloge X. Če država članica odloči, da bo kot površine z ekološkim pomenom obravnavala površine iz točke (i) prvega pododstavka odstavka 2 ali katere koli površine, katerih utežni faktor je manjši od 1, potem je obvezna uporaba utežnih faktorjev iz Priloge X.

4. Odstavek 1 se ne uporablja za kmetijska gospodarstva:

(a) kadar se več kot 75 % orne površine uporablja za proizvodnjo trave ali drugih zelenih krmnih rastlin, je v prahi, se uporablja za pridelavo stročnic ali pa gre za kombinacijo vsega navedenega, pod pogojem, da površina ornih zemljišč, ki se ne uporablja za te namene, ne presega 30 hektarov;

(b) kadar je več kot 75 % upravičene kmetijske površine trajno travinje ali se uporablja za proizvodnjo trave ali drugih zelenih krmnih rastlin ali za pridelavo kmetijskih rastlin, ki so bodisi velik del leta bodisi velik del cikla pridelave pod vodo, ali pa gre za kombinacijo vseh navedenih uporab, vendar pod pogojem, da velikost ornega zemljišča, ki se ne uporablja za te namene, ne presega 30 hektarov.

5. Države članice se lahko odločijo, da bodo izvajale do polovice odstotnih točk površin z ekološkim pomenom iz odstavka 1 na regionalni ravni, da bi pridobili sosednje površine z ekološkim pomenom. Države članice določijo površine in obveznosti za sodelujoče kmete ali skupine kmetov. Namen določitve površin in obveznosti je podpreti izvajanje politik Unije s področja okolja, podnebja in biotske raznovrstnosti.

6. Države članice lahko odločijo, da kmetom, katerih kmetijska gospodarstva so v neposredni bližini, dovolijo, da obveznost iz odstavka 1 izpolnijo skupaj (v nadaljnjem besedilu: skupinsko izvajanje), pod pogojem, da so zadevne površine z ekološkim pomenom sosednje površine. Da bi spodbudile izvajanje politik Unije glede okolja, podnebja in biotske raznovrstnosti, lahko države članice določijo območja, na katerih bi bilo mogoče njihovo skupinsko izvajanje, lahko pa kmetom in skupinam, ki sodelujejo pri takem skupinskem izvajanju, naložijo tudi dodatne obveznosti.

▼B

Vsak kmet, ki sodeluje pri takšnem skupinskem izvajanju, zagotovi, da je vsaj 50 % površine, za katere velja obveznost iz odstavka 1, na zemljišču njegovega kmetijskega gospodarstva in v skladu z drugim pododstavkom odstavka 2. Pri takšnem skupinskem izvajanju lahko sodeluje največ deset kmetov.

7. Države članice, v katerih gozdovi prekrivajo več kot 50 % skupne površine, lahko odločijo, da se odstavek 1 ne uporablja za kmetijska gospodarstva na območjih, ki so jih navedene države članice v skladu s točkama (a) ali (b) člena 32(1) Uredbe (EU) št. 1305/2013 razglasile za območja z naravnimi omejitvami, če več kot 50 % površine enote iz drugega pododstavka tega odstavka prekrivajo gozdovi in je razmerje med gozdnimi in kmetijskimi površinami večje od 3:1.

Gozdna območja in delež gozda proti kmetijskim zemljiščem, se ocenijo na ravni, ki ustreza ravni LUE 2, ali na ravni druge jasno omejene enote, ki zajema eno samo jasno, povezano zemljepisno območje, na katerem obstajajo podobne razmere za kmetijstvo.

8. Države članice do 1. avgusta 2014 obvestijo Komisijo o odločitvah iz odstavka 2 in do 1. avgusta leta pred predložitvijo vloge o kateri koli odločitvi iz odstavkov 3, 5, 6 ali 7.

9. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70:

(a) o določitvi dodatnih meril za uvrstitev vrst površin iz odstavka 2 tega člena med površine z ekološkim pomenom;

(b) o dodajanju drugih vrst površin poleg tistih iz odstavka 2, ki se lahko upoštevajo za namene spoštovanja odstotka iz odstavka 1;

(c) o prilagoditvi Priloge X zaradi določitve pretvorbenih in/ali utežnih faktorjev iz odstavka 3 ter zaradi upoštevanja meril in/ali vrst površin, ki jih bo opredelila Komisija na podlagi točk (a) in (b) tega odstavka;

(d) o določitvi pravil za uvedbo izvajanja iz odstavkov 5 in 6, vključno z minimalnimi zahtevami takšnega izvajanja;

(e) o vzpostavitvi okvira, v katerem države članice opredelijo merila, ki jih morajo izpolnjevati kmetijska gospodarstva, da se zanje šteje, da so kmetijska gospodarstva v neposredni bližini za namene odstavka 6;

(f) o opredelitvi metod za določitev odstotka skupne površine, ki jo pokriva gozd in razmerje med gozdom in kmetijskimi zemljišči iz odstavka 7.

▼B

Člen 47

Finančne določbe

1. Države članice za financiranje plačil iz tega poglavja porabijo 30 % letne nacionalne zgornje meje iz Priloge II.

2. Države članice uporabijo plačilo iz tega poglavja na nacionalni ravni.

Države članice, ki uporabijo člen 23, se lahko odločijo, da bodo uporabile plačilo na regionalni ravni. V takšnem primeru v vsaki regiji uporabijo delež zgornje meje, določen v skladu z odstavkom 3 tega člena. Ta delež se za vsako regijo izračuna tako, da se zadevna regionalna zgornja meja, določena v skladu s členom 23(2), deli z nacionalno zgornjo mejo, določeno v skladu s členom 22(1), po tem, ko se je uporabilo linearno zmanjšanje iz odstavka 1 člena 30, kadar se odstavek 2 navedenega člena ne uporabi.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi vsako leto določi ustrezno zgornjo mejo za plačilo iz tega poglavja. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 71(2).

POGLAVJE 4

Plačilo za območja z naravnimi omejitvami

Člen 48

Splošna pravila

1. Države članice lahko odobrijo plačilo kmetom, ki so upravičeni do plačila na podlagi sheme osnovnega plačila ali sheme enotnega plačila na površino iz poglavja 1 in katerih kmetijska gospodarstva so v celoti ali delno na območjih z naravnimi omejitvami, ki jih določijo države članice v skladu s členom 32(1) Uredbe (EU) št. 1305/2013 (v nadaljnjem besedilu: območja z naravnimi omejitvami).

2. Države članice se lahko odločijo, da bodo plačilo za območja z naravnimi omejitvami odobrile vsem območjem, ki spadajo v področje uporabe odstavka 1, ali da bodo na podlagi objektivnih in nediskriminatornih meril plačilo omejile na nekatera območja.

3. Brez poseganja v odstavek 2 tega člena, v uporabo finančne discipline, v uporabo postopnega zmanjševanja neposrednih plačil v skladu s členom 11 in v linearno zmanjšanje v skladu s členom 7 te uredbe, ter v uporabo člena 63 Uredbe (EU) št. 1306/2013 se plačilo za območja z naravnimi omejitvami odobri vsako leto na upravičeni hektar na površinah, za katere se je država članica odločila, da jim bo odobrila plačilo v skladu z odstavkom 2 tega člena. Izplača se, potem ko zadevni kmet aktivira plačilne pravice za zadevne hektarje ali, v državah članicah, ki uporabljajo člen 36 te uredbe, potem, ko zadevni kmet prijavi te upravičene hektarje.

▼B

4. Plačilo na hektar območja z naravnimi omejitvami se izračuna tako, da se znesek, ki izhaja iz uporabe člena 49, deli s številom upravičenih hektarov, prijavljenih v skladu s členom 33(1) ali členom 36(2), ki so na območjih, za katera se je država članica odločila, da zanje odobri plačilo v skladu z odstavkom 2 tega člena.

Države članice lahko na podlagi objektivnih in nediskriminatornih meril določijo tudi največje število hektarov na kmetijo, za katere se lahko odobri podpora v skladu s tem poglavjem.

5. Države članice smejo uporabiti plačilo za območja z naravnimi omejitvami na regionalni ravni pod pogoji iz tega odstavka, če so določile zadevne regije v skladu z objektivnimi in nediskriminatornimi merili, zlasti pa z značilnostmi njihovih naravnih omejitev, vključno z resnostjo teh omejitev, in njihovimi agronomskimi razmerami.

Države članice razdelijo nacionalno zgornjo mejo iz člena 49(1) med regije v skladu z objektivnimi in nediskriminatornimi merili.

Plačilo za območja z naravnimi omejitvami se na regionalni ravni izračuna tako, da se regionalna zgornja meja, izračunana v skladu z drugim pododstavkom tega odstavka, deli s številom upravičenih hektarov, prijavljenih v zadevni regiji v skladu s členom 33(1) ali členom 36(2), ki so na območjih, za katera se je država članica odločila, da zanje odobri plačilo v skladu z odstavkom 2 tega člena.

Člen 49

Finančne določbe

1. Države članice se lahko do 1. avgusta 2014 odločijo, da bodo za financiranje plačila za območja z naravnimi omejitvami porabile do 5 % letne nacionalne zgornje meje iz Priloge II. O vsaki takšni odločitvi obvestijo Komisijo do navedenega datuma.

Države članice lahko do 1. avgusta 2016 svojo odločitev pregledajo in jo spremenijo z učinkom od 1. januarja 2017. O vsaki takšni odločitvi obvestijo Komisijo do 1. avgusta 2016.

2. Komisija vsako leto na podlagi odstotka nacionalne zgornje meje, ki ga države članice porabijo v skladu z odstavkom 1, sprejme izvedbene akte, v katerih določi ustrezne zgornje meje za plačilo za območja z naravnimi omejitvami. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 71(2).

▼B

POGLAVJE 5

Plačilo za mlade kmete

Člen 50

Splošna pravila

1. Države članice odobrijo letno plačilo mladim kmetom, ki so upravičeni do plačila na podlagi sheme osnovnega plačila ali sheme enotnega plačila na površino iz poglavja 1 (v nadaljnjem besedilu: plačila za mlade kmete).

2. V tem poglavju „mladi kmetje“ pomenijo fizične osebe:

(a) ki prvič vzpostavljajo kmetijsko gospodarstvo kot njegovi nosilci ali so ga vzpostavili v petih letih pred prvo predložitvijo vloge na podlagi sheme osnovnega plačila ali sheme enotnega plačila na površino iz člena 72(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013 in

(b) ki niso starejše od 40 let v letu predložitve vloge iz točke (a).

3. Države članice lahko določijo dodatna objektivna in nediskriminatorna merila za upravičenost mladih kmetov, ki zaprosijo za plačilo za mlade kmete, kar zadeva ustrezne veščine in/ali zahteve glede usposabljanja.

4. Brez poseganja v uporabo finančne discipline, v zmanjševanje plačil v skladu s členom 11 in v linearna zmanjšanja v skladu s členom 7 te uredbe ter v uporabo člena 63 Uredbe (EU) št. 1306/2013 se plačilo za mlade kmete odobri vsako leto, potem ko kmet aktivira plačilne pravice, v državah članicah, ki uporabljajo člen 36 te uredbe, pa potem, ko kmet prijavi upravičene hektarje.

5. Plačilo za mlade kmete se odobri posameznemu kmetu za največ pet let. To obdobje se zmanjša za število let, ki so pretekla med trenutkom vzpostavitve iz točke (a) odstavka 2 in prve predložitve vloge za plačila mladim kmetom.

6. Države članice, ki ne uporabljajo člen 36, vsako leto izračunajo znesek plačila za mlade kmete tako, da pomnožijo število pravic, ki jih je kmet aktiviral v skladu s členom 32(1), z zneskom, ki ustreza:

(a) 25 % povprečne vrednosti lastniških ali zakupljenih plačilnih pravic, ki jih ima kmet; ali

(b) 25 % zneska, izračunanega tako, da se fiksni odstotek nacionalne zgornje meje za koledarsko leto 2019, kot je določen v Prilogi II, deli s številom vseh upravičenih hektarov, prijavljenih v letu 2015 v skladu s členom 33(1). Navedeni fiksni odstotek je enak deležu nacionalne zgornje meje, preostale za shemo osnovnega plačila v skladu s členom 22(1) za leto 2015.

▼B

7. Države članice, ki uporabljajo člen 36, vsako leto izračunajo znesek plačila za mlade kmete tako, da znesek, ki ustreza 25 % enotnega plačila na površino, izračunanega v skladu s členom 36, pomnožijo s številom upravičenih hektarov, ki jih je kmet prijavil v skladu s členom 36(2).

8. Države članice lahko z odstopanjem od odstavkov 6 in 7 vsako leto izračunajo znesek plačil za mlade kmete tako, da znesek, ki ustreza 25 % nacionalnega povprečnega plačila na hektar, pomnožijo s številom pravic, ki jih je aktiviral kmet v skladu s členom 32(1), ali s številom upravičenih hektarov, ki jih je kmet prijavil v skladu s členom 36(2).

Nacionalno povprečno plačilo na hektar se izračuna tako, da se nacionalna zgornja meja za koledarsko leto 2019, določena v Prilogi II, deli s številom upravičenih hektarov, prijavljenih v letu 2015 v skladu s členom 33(1) ali členom 36(2).

9. Države članice določijo enotno najvišjo vrednost, ki se uporablja za število plačilnih pravic, ki jih je aktiviral kmet, ali za število upravičenih hektarov, ki jih je prijavil kmet. Ta najvišja vrednost ni manjša od 25 in večja od 90. Pri uporabi odstavkov 6, 7 in 8 države članice upoštevajo navedeno najvišjo vrednost.

10. Namesto uporabe odstavkov 6 do 9, lahko države članice dodelijo letni pavšalni znesek na kmeta, ki se izračuna tako, da se fiksno število hektarov pomnoži z zneskom, ki ustreza 25 % nacionalnega povprečnega plačila na hektar, kot je določeno v skladu z odstavkom 8.

Fiksno število hektarov iz prvega pododstavka tega odstavka se izračuna tako, da se skupno število upravičenih hektarov, ki so jih v skladu s členom 33(1) ali členom 36(2) v letu 2015 prijavili mladi kmeti, ko so zaprosili za plačilo za mlade kmete, deli s skupnim številom mladih kmetov, ki so v letu 2015 zaprosili za to plačilo.

Države članice lahko v katerem koli letu po letu 2015 ponovno izračunajo fiksno število hektarov, če se število mladih kmetov, ki zaprosijo za pomoč, ali velikost kmetijskih gospodarstev mladih kmetov ali oboje bistveno spremeni.

Letni pavšalni znesek, ki se lahko odobri kmetu, ne presega skupnega zneska njegovega osnovnega plačila pred uporabo člena 63 Uredbe (EU) št. 1306/2013 v danem letu.

11. Da bi zagotovili varstvo pravic upravičencev in preprečili njihovo diskriminacijo, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70 v zvezi s pogoji, pod katerimi se lahko šteje, da je pravna oseba upravičena do plačila za mlade kmete.

▼B

Člen 51

Finančne določbe

1. Države članice za financiranje plačila za mlade kmete porabijo odstotek, ki ni višji od 2 % letne nacionalne zgornje meje iz Priloge II. Države članice obvestijo Komisijo do 1. avgusta 2014 o ocenjenem odstotku, ki je potreben za financiranje tega plačila.

Države članice lahko do 1. avgusta vsakega leta ocenjeni odstotek spremenijo z učinkom od naslednjega leta. O spremenjenem odstotku obvestijo Komisijo do 1. avgusta leta pred predložitvijo vloge.

2. Brez poseganja v najvišjo dovoljeno vrednost 2 %, kadar skupni znesek plačila za mlade kmete, za katerega se zaprosi v državi članici v določenem letu, preseže zgornjo mejo, določeno v skladu z odstavkom 4 tega člena, in kadar je navedena zgornja meja nižja od navedene najvišje dovoljene vrednosti določeno v odstavku 1 tega člena, financirajo države članice razliko z uporabo točke (f) prvega pododstavka člena 30(7) v ustreznem letu ali z uporabo linearnega zmanjšanja vseh plačil, ki se odobrijo vsem kmetom v skladu s členom 32 ali členom 36(2) ali z obema načinoma.

3. Kadar skupni znesek plačila za mlade kmete, za katerega se zaprosi v državi članici v določenem letu, preseže zgornjo mejo, določeno v skladu z odstavkom 4 tega člena, in kadar ta zgornja meja znaša 2 % letne nacionalne zgornje meje iz Priloge II, države članice, da bi upoštevale navedeno zgornjo mejo, uporabijo linearno zmanjšanje za zneske, ki se izplačajo v skladu s členom 50.

4. Komisija vsako leto na podlagi odstotka, o katerem jo države članice obvestijo v skladu z odstavkom 1, sprejme izvedbene akte, v katerih določi ustrezajoče zgornje meje za plačilo mladim kmetom.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 71(2).

NASLOV IV

VEZANA PODPORA

POGLAVJE 1

Prostovoljna vezana podpora

Člen 52

Splošna pravila

1. Države članice lahko kmetom odobrijo vezano podporo pod pogoji, določenimi v tem poglavju (v nadaljnjem besedilu v tem poglavju: vezana podpora).

▼B

2. Vezana podpora se lahko odobri za naslednje sektorje in proizvode: žita, oljnice, stročnice, zrnate stročnice, lan, konopljo, riž, oreške, škrobni krompir, mleko in mlečne proizvode, semena, ovčje in kozje meso, goveje in telečje meso, oljčno olje, sviloprejke, posušeno krmo, hmelj, sladkorno peso, sladkorni trs in cikorijo, sadje in zelenjavo ter hitro rastoči panjevec.

3. Vezana podpora se lahko odobri le sektorjem ali regijam države članice, v katerih se določene vrste kmetovanja ali določeni kmetijski sektorji, ki so posebej pomembni iz gospodarskih, socialnih ali okoljskih razlogov, spopadajo s težavami.

4. Z odstopanjem od odstavka 3 se lahko vezana podpora odobri tudi kmetom, ki:

(a) imajo 31. decembra 2014 plačilne pravice, odobrene v skladu z oddelkom 2 poglavja 3 naslova III in členom 71m Uredbe (ES) št. 1782/2003 ter v skladu s členom 60 in četrtim odstavkom člena 65 Uredbe (ES) št. 73/2009, in

(b) nimajo upravičenih hektarov za aktiviranje plačilnih pravic na podlagi sheme osnovnega plačila iz poglavja 1 naslova III te uredbe.

5. Vezana podpora se lahko odobri le v obsegu, ki je potreben za spodbujanje ohranitve trenutne ravni proizvodnje v zadevnih sektorjih ali regijah.

6. Vezana podpora je v obliki letnega plačila in se odobri v opredeljenih količinskih omejitvah ter temelji na določenih površinah in donosih ali na določenem številu živali.

7. V primeru pravne osebe ali skupine fizičnih ali pravnih oseb lahko države članice uporabljajo količinske omejitve iz odstavka 6 na ravni članov teh pravnih oseb ali skupin, kadar nacionalna zakonodaja določa, da posamezni člani prevzamejo pravice in obveznosti, primerljive s tistimi posameznih kmetov, ki imajo status vodje kmetijskega gospodarstva, zlasti kar zadeva njihov gospodarski, socialni in davčni status, pod pogojem, da so prispevali h krepitvi kmetijskih struktur zadevnih pravnih oseb ali skupin.

8. Vsaka vezana podpora, odobrena v skladu s tem členom, je skladna z drugimi ukrepi in politikami Unije.

9. Da bi zagotovili učinkovito in usmerjeno porabo sredstev Unije ter preprečili dvojno financiranje v okviru drugih podobnih instrumentov podpore, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70, v katerih so določeni:

(a) pogoji za odobritev vezane podpore,

(b) pravili o skladnosti z drugimi ukrepi Unije in o kumulaciji podpore.

▼B

Člen 53

Finančne določbe

1. Države članice se lahko do 1. avgusta leta pred prvim letom izvajanja vezane podpore odločijo, da za financiranje te podpore porabijo do 8 % letne nacionalne zgornje meje iz Priloge II.

2. Države članice se lahko z odstopanjem od odstavka 1 odločijo, da porabijo do 13 % letne nacionalne zgornje meje iz Priloge II, če:

(a) do 31. decembra 2014:

(i) uporabljajo shemo enotnega plačila na površino, kakor je določeno v naslovu V Uredbe (ES) št. 73/2009,

(ii) financirajo ukrepe na podlagi člena 111 navedene uredbe,

(iii) zanje velja odstopanje iz člena 69(5) ali, v primeru Malte, iz člena 69(1) navedene uredbe in/ali

(b) dodelijo, v vsaj enem letu v obdobju 2010–2014,več kot 5 % svojega zneska, ki je na voljo za odobritev neposrednih plačil iz naslova III, naslova IV, razen oddelka 6 poglavja 1 naslova IV, in naslova V Uredbe (ES) št. 73/2009 za financiranje:

(i) ukrepov iz oddelka 2 poglavja 2 naslova III Uredbe (ES) št. 73/2009,

(ii) podpore iz podtočk (i) do (iv) točke (a) ter točk (b) in (e) člena 68(1) navedene uredbe ali

(iii) ukrepov iz poglavja 1, razen oddelka 6 naslova IV navedene uredbe.

3. Višino odstotkov letne nacionalne zgornje meje iz odstavkov 1 in 2 je mogoče zvišati za največ dve odstotni točki v tistih državah članicah, ki se odločijo, da bodo uporabile vsaj 2 % svoje letne nacionalne zgornje meje, določene v Prilogi II, za podporo proizvodnji stročnic v skladu s tem poglavjem.

4. Z odstopanjem od odstavkov 1 in 2 se lahko države članice, ki dodelijo, v vsaj enem letu v obdobju 2010– 2014, več kot 10 % svojega zneska, ki je na voljo za odobritev neposrednih plačil iz naslova III, naslova IV, razen oddelka 6 poglavja 1 naslova IV, in naslova V Uredbe (ES) št. 73/2009 za financiranje

(a) ukrepov iz oddelka 2 poglavja 2 naslova III Uredbe (ES) št. 73/2009,

▼B

(b) podpore iz podtočk (i) do (iv) točke (a) ter točk (b) in (e) člena 68(1) navedene uredbe ali

(c) ukrepov iz poglavja 1, razen oddelka 6 naslova IV navedene uredbe,

po odobritvi s strani Komisije v skladu s členom 55 te uredbe odločijo, da bodo porabile več kot 13 % letne nacionalne zgornje meje iz Priloge II te uredbe.

5. Z odstopanjem od odstotkov, določenih v odstavkih 1 do 4, lahko države članice odločijo, da bodo za financiranje vezane podpore na leto porabile do 3 milijone EUR.

6. Države članice lahko do 1. avgusta 2016 spremenijo svojo odločitev, sprejeto v skladu z odstavki 1 do 4, ter se z učinkom od leta 2017 odločijo:

(a) da bodo ohranile, povečale ali zmanjšale odstotek, določen v skladu z odstavki 1, 2 in 3 vendar po potrebi v okviru tam določenih omejitev, ali da bodo ohranile ali zmanjšale odstotek, določen v skladu z odstavkom 4,

(b) spremenile pogoje za odobritev podpore;

(c) da podpore iz tega poglavja ne bodo več odobrile.

7. Komisija vsako leto na podlagi odločitve, ki jo posamezna država članica sprejme v skladu z odstavki 1 do 6 tega člena sprejme izvedbene akte, v katerih določi ustrezne zgornje meje za vezano podporo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 71(2).

Člen 54

Uradna obvestila

1. Države članice o odločitvah iz člena 53 obvestijo Komisijo do datumov iz navedenega člena. Razen pri odločitvi iz točke (c) člena 53(6) obvestilo vsebuje informacije o ciljnih regijah, izbranih vrstah kmetovanja ali kmetijskih sektorjih in ravni podpore, ki bo odobrena.

2. Odločitve iz člena 53(2) in (4) ali, če je ustrezno, točke (a) člena 53(6) vsebujejo podroben opis posebnega položaja v ciljni regiji in posebnih značilnosti vrst kmetovanja ali posebnih kmetijskih sektorjev, zaradi katerih odstotek iz člena 53(1) ne zadostuje za reševanje težav iz člena 52(3) in ki utemeljujejo višjo raven podpore.

Člen 55

Odobritev s strani Komisije

1. Komisija sprejme izvedbene akte brez uporabe postopka iz člena 71(2) ali (3), v katerih dobri odločitev iz člena 53(4) ali, če je to ustrezno, točke (a) člena 53(6), kadar je v zadevni sektorju ali regiji razvidna ena od naslednjih potreb:

▼B

(a) potreba po ohranitvi določene ravni specifične pridelave zaradi pomanjkanja nadomestnih možnosti ali po zmanjšanju tveganja opustitve pridelave in posledičnih socialnih in/ali okoljskih problemov,

(b) potreba po zagotavljanju stabilne oskrbe lokalne predelovalne industrije, s čimer bi preprečili negativne socialne in gospodarske posledice morebitnega prestrukturiranja, ki bi iz tega sledilo;

(c) potreba po kompenzaciji slabšega položaja kmetov v določenem sektorju, ki je posledica ponavljajočih se motenj na zadevnem trgu;

(d) potreba po intervenciji, kadar se šteje, da je kakršna koli druga podpora, ki je na voljo na podlagi te uredbe, Uredbe (EU) št. 1305/2013 ali katere koli odobrene sheme državne pomoči, nezadostna za zadovoljitev potreb iz točk (a), (b) in (c) tega odstavka.

2. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi pravila o postopku ocene in odobritve odločitev iz odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 71(2).

POGLAVJE 2

Plačilo za bombaž, vezano na kmetijsko rastlino

Člen 56

Področje uporabe

Pomoč se odobri kmetom, ki pridelujejo bombaž iz oznake KN 5201 00 pod pogoji iz tega poglavja (v nadaljnjem besedilu: posebno plačilo za bombaž).

Člen 57

Upravičenost

1. Posebno plačilo za bombaž se odobri na hektar upravičene pridelovalne površine za bombaž. Površina je upravičena le, če je na kmetijskem zemljišču, na katerem je država članica odobrila pridelavo bombaža, posajenem s sortami, ki jih je odobrila država članica, in dejansko požetem pod normalnimi pogoji rasti.

Posebno plačilo za bombaž se izplača za bombaž neoporečne, čiste in prodajne kakovosti.

2. Države članice odobrijo zemljišče in sorte iz odstavka 1 v skladu s pravili in pogoji, ki se sprejmejo v skladu z odstavkom 3.

▼B

3. Da bi zagotovili učinkovito upravljanje posebnega plačila za bombaž, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70 v zvezi se pravili in pogoji za odobritev zemljišča in sort za namene posebnega plačila za bombaž.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi pravila o postopku odobritve zemljišč in sort za namene posebnega plačila za bombaž in uradnem obveščanju pridelovalcev v zvezi s to odobritvijo. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 71(2).

Člen 58

Osnovne površine, fiksni donosi in referenčni zneski

1. Nacionalne osnovne površine so:

— Bolgarija: 3 342 ha,

— Grčija: 250 000 ha,

— Španija: 48 000 ha,

— Portugalska: 360 ha.

2. Fiksni donosi v referenčnem obdobju so:

— Bolgarija: 1,2 tone/ha,

— Grčija: 3,2 tone/ha,

— Španija: 3,5 tone/ha,

— Portugalska: 2,2 tone/ha.

3. Znesek posebnega plačila za določeno kmetijsko rastlino na hektar upravičene površine se izračuna tako, da se donosi iz odstavka 2 pomnožijo z naslednjimi referenčnimi zneski:

— Bolgarija: 584,88 EUR v letu 2015 in 649,45 EUR za leto 2016 in pozneje

— Grčija: 234,18 EUR

— Španija: 362,15 EUR

— Portugalska: 228,00 EUR

4. Če upravičena pridelovalna površina za bombaž v dani državi članici in v danem letu preseže osnovno površino, določeno v odstavku 1, se znesek iz odstavka 3 za to državo članico zmanjša sorazmerno s prekoračenjem osnovne površine.

▼B

5. Da bi omogočili uporabo posebnega plačila za bombaž, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70 v zvezi s pravili o pogojih za odobritev tega plačila, zahtevah glede upravičenosti in agronomskih praksah.

6. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, v katerih določi pravila o izračunu zmanjšanja iz odstavka 4. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 71(2).

Člen 59

Odobrene medpanožne organizacije

1. V tem poglavju „odobrena medpanožna organizacija“ pomeni pravno osebo, ki jo sestavljajo kmetje, ki pridelujejo bombaž, in vsaj en obrat za odzrnjevanje bombaža, v katerem se izvajajo dejavnosti, kot so:

(a) pomoč za boljše usklajevanje načina dajanja bombaža na trg, zlasti z raziskovalnimi študijami in tržnimi raziskavami;

(b) priprava standardnih oblik pogodbe, usklajenih s predpisi Unije;

(c) usmerjanje proizvodnje k proizvodom, ki so bolje prilagojeni potrebam na trgu in povpraševanju potrošnikov, zlasti kar zadeva kakovost in varstvo potrošnikov;

(d) posodabljanje metod in načinov za izboljšanje kakovosti proizvodov;

(e) razvijanje tržnih strategij za promoviranje bombaža prek shem za potrjevanje kakovosti.

2. Država članica, v kateri imajo obrati za odzrnjevanje bombaža sedež, odobri medpanožne organizacije, ki izpolnjujejo merila, ki se določijo v skladu z odstavkom 3.

3. Da bi zagotovili učinkovito uporabo posebnega plačila za bombaž, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70 v zvezi z:

(a) merili za odobritev medpanožnih organizacij,

(b) obveznostmi proizvajalcev in

(c) pravili za primere, v katerih odobrena medpanožna organizacija ne izpolnjuje meril iz točke (a).

▼B

Člen 60

Odobritev plačila

1. Posebno plačilo za bombaž se kmetom odobri na upravičeni hektar v skladu s členom 58.

2. Za kmete, ki so člani odobrene medpanožne organizacije, se posebno plačilo za bombaž na upravičeni hektar v okviru osnovne površine iz člena 58(1), poveča za znesek 2 EUR.

NASLOV V

SHEMA ZA MALE KMETE

Člen 61

Splošna pravila

1. Države članice lahko vzpostavijo shemo za male kmete v skladu s pogoji iz tega naslova (v nadaljnjem besedilu: shema za male kmete).

Za sodelovanje v shemi za male kmete se lahko odločijo kmetje, ki imajo v letu 2015 lastniške ali zakupljene plačilne pravice ali ki so se v državah članicah, ki uporabljajo člen 36, odločili za uporabo sheme enotnega plačila na površino, in izpolnjujejo minimalne zahteve iz člena 10(1).

2. Plačila na podlagi sheme za male kmete nadomestijo plačila, ki se odobrijo v skladu z naslovoma III in IV.

Prvi pododstavek se ne uporablja, kadar se država članica odloči za način plačila iz točke (a) prvega pododstavka člena 63(2). V tem primeru je plačilo odvisno od ustreznih pogojev, določenih v naslovih III in IV, brez poseganja v odstavek 3 tega člena.

3. Kmetje, ki sodelujejo v shemi za male kmete, so izvzeti iz kmetijskih praks iz poglavja 3 naslova III.

4. Nobena ugodnost iz tega naslova se ne odobri kmetom, za katere je ugotovljeno, da so po 18. oktobru 2011 umetno ustvarjali razmere, da bi prejemali ugodnosti sheme za male kmete.

Člen 62

Sodelovanje

1. Kmetje, ki želijo sodelovati v shemi za male kmete, predložijo vlogo do datuma, ki ga določijo države članice, ki pa ni poznejši od 15. oktobra 2015. Vendar države članice ne smejo določiti datuma, ki bi bil zgodnejši od zadnjega dne za predložitev vloge na podlagi sheme osnovnega plačila ali sheme enotnega plačila na površino.

▼B

Kmetje, ki do datuma, ki ga določijo države članice, ne zaprosijo za sodelovanje v shemi za male kmete, se po tem datumu odločijo, da se iz nje umaknejo, ali so bili izbrani za podporo na podlagi točke (c) člena 19(1) Uredbe (EU) št. 1305/2013, niso več upravičeni do sodelovanja v navedeni shemi.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko države članice določijo, da so kmetje, katerih znesek neposrednih plačil na podlagi naslovov III in IV je nižji od najvišjega zneska, ki ga država članica določi v skladu s členom 63, samodejno vključeni v shemo za male kmete, razen če se iz nje izrecno umaknejo do datuma, ki ga določi država članica v skladu z odstavkom 1, ali v katerem koli naslednjem letu. Države članice, ki uporabljajo to možnost, zadevne kmete pravočasno obvestijo o njihovi pravici, da se umaknejo iz sheme.

3. Vsaka država članica zagotovi, da so kmetje o ocenjenem znesku plačila iz člena 63 obveščeni pravočasno pred datumom za predložitev vloge za sodelovanje v shemi ali umik iz nje, ki ga določijo države članice.

Člen 63

Znesek plačila

1. Države članice določijo znesek letnega plačila za vsakega kmeta, ki sodeluje v shemi za male kmete, na eni od naslednjih ravni:

(a) znesek ne presega 25 % nacionalnega povprečnega plačila na upravičenca, ki ga države članice določijo na podlagi nacionalne zgornje meje, določene v Prilogi II za koledarsko leto 2019, in števila kmetov, ki so v letu 2015 prijavili upravičene hektarje v letu 2015 v skladu s členom 33(1) ali členom 36(2);

(b) znesek ustreza nacionalnemu povprečnemu plačilu na hektar, pomnoženemu s številom, ki ustreza številu hektarov, ki ne presega petih hektarov, ki ga določijo države članice. Države članice določijo nacionalno povprečje na hektar na podlagi nacionalne zgornje meje, določene v Prilogi II za koledarsko leto 2019, in števila upravičenih hektarov, prijavljenih v letu 2015 v skladu s členom 33(1) ali členom 36(2).

Zneska iz točk (a) ali (b) prvega pododstavka nista nižja od 500 EUR in ne višja od 1 250 EUR.

Kadar je znesek zaradi uporabe točk (a) in (b) prvega pododstavka nižji od 500 EUR ali višji od 1 250 EUR, se zaokroži navzgor ali navzdol na najnižji oziroma najvišji znesek.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko država članica odloči, da sodelujočim kmetom odobri:

(a) znesek, enak skupni vrednosti plačil, ki bodo vsako leto dodeljena kmetu na podlagi naslovov III in IV, ali

▼B

(b) znesek, enak skupni vrednosti plačil, ki bodo v letu 2015 dodeljena kmetu na podlagi naslovov III in IV, ki ga lahko države članice v naslednjih letih sorazmerno prilagodijo skladno s spremembami nacionalne zgornje meje, določene v Prilogi II.

Znesek iz točk (a) ali (b) prvega pododstavka ni višji od zneska, ki ga določijo države članice in je med 500 EUR in 1 250 EUR.

Kadar je zaradi uporabe točk (a) ali (b) prvega pododstavka znesek nižji od 500 EUR, se lahko zadevne države članice odločijo, da bodo ta znesek zaokrožile na 500 EUR.

3. Z odstopanjem od odstavkov 1 in 2, je lahko na Cipru, Hrvaškem, Malti in v Sloveniji znesek iz navedenih odstavkov nižji od 500 EUR, vendar ne nižji od 200 EUR, na Malti pa ne nižji od 50 EUR.

Člen 64

Posebni pogoji

1. Kmetje med sodelovanjem v shemi za male kmete:

(a) ohranijo vsaj število upravičenih hektarov, ki ustreza številu lastniških ali zakupljenih plačilnih pravic ali številu upravičenih hektarov, prijavljenih v letu 2015 v skladu s členom 36(2);

(b) izpolnijo minimalne zahteve iz točke (b) člena 10(1).

2. Za plačilne pravice, ki jih kmet, ki sodeluje v shemi za male kmete, aktivira v letu 2015 v skladu s členoma 32 in 33, se šteje, da so aktivirane pravice za čas sodelovanja kmeta v navedeni shemi.

Lastniške ali zakupljene plačilne pravice, ki jih ima kmet med sodelovanjem v navedeni shemi, se ne štejejo kot neuporabljene plačilne pravice, ki se vrnejo v nacionalno rezervo ali regionalne rezerve v skladu s točko (b) člena 31(1).

V državah članicah, ki uporabljajo člen 36, se šteje, da so upravičeni hektarji, ki jih kmet, ki sodeluje v shemi za male kmete, prijavi v letu 2015 v skladu s členom 36(2), prijavljeni za čas sodelovanja kmeta v navedeni shemi.

3. Z odstopanjem od člena 34 plačilne pravice, ki jih ima kmet, ki sodeluje v shemi za male kmete, niso prenosljive, razen v primeru dedovanja ali pričakovanega dedovanja.

Kmetje, ki z dedovanjem ali pričakovanim dedovanjem prejmejo plačilne pravice od kmeta, ki sodeluje v shemi za male kmete, so upravičeni do sodelovanja v navedeni shemi, če izpolnjujejo zahteve za sodelovanje v shemi osnovnega plačila in podedujejo vse plačilne pravice, ki jih je imel kmet, od katerega so prejeli plačilne pravice.

▼B

4. Odstavka 1 in 2 ter prvi pododstavek odstavka 3 tega člena se ne uporabljajo, kadar se država članica odloči za način plačila iz točke (a) prvega pododstavka člena 63(2), ne da bi uporabila tretji pododstavek člena 63(2).

5. Zaradi zagotavljanja pravne varnosti se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70, ki določajo pogoje sodelovanja v shemi, kadar se položaj sodelujočega kmeta spremeni.

Člen 65

Finančne določbe

1. Države članice za financiranje plačila iz tega naslova od skupnih zneskov, ki so na voljo za ustrezna plačila, odštejejo zneske, do katerih bi bili mali kmetje upravičeni:

(a) na podlagi sheme osnovnega plačila ali sheme enotnega plačila na površino iz poglavja 1 naslova III,

(b) prerazporeditvenega plačila iz poglavja 2 naslova III,

(c) plačila za kmetijske prakse, ki ugodno vplivajo na podnebje in okolje, iz poglavja 3 naslova III,

(d) plačila za območja z naravnimi omejitvami iz poglavja 4 naslova III,

(e) plačila za mlade kmete iz poglavja 5 naslova III in

(f) vezane podpore iz naslova IV.

Kadar v državah članicah, ki so se odločile za izračun zneska plačila v skladu s točko (a) prvega pododstavka člena 63(2), vsota navedenih zneskov za posameznega kmeta presega najvišji znesek, ki so ga določile, se vsak znesek sorazmerno zmanjša.

2. Razlika med vsoto vseh plačil, ki se izplačajo na podlagi sheme za male kmete, in skupnim zneskom, ki se financira v skladu z odstavkom 1, se financira na enega ali več od naslednjih načinov:

(a) z uporabo člena 30(7) v zadevnem letu;

(b) z uporabo sredstev za financiranje plačil za mlade kmete, določenih v poglavju 5 naslova III, ki v zadevnem letu niso bila porabljena;

(c) z linearnim zmanjšanjem vseh plačil, ki se odobrijo v skladu s členom 32 ali 36.

3. Razen kadar se država članica odloči za določitev zneska letnega plačila v skladu s točko (a) prvega pododstavka člena 63(2), elementi, na podlagi katerih so določeni zneski iz odstavka 1 tega člena, ostanejo enaki celoten čas sodelovanja malega kmeta v shemi.

▼B

4. Če skupni znesek plačil, ki jih je treba izplačati na podlagi sheme za male kmete, presega 10 % letne nacionalne zgornje meje iz Priloge II, države članice linearno zmanjšajo zneske, ki se izplačajo v skladu s tem naslovom, da bi zagotovile upoštevanje navedenega odstotka, razen če so določile znesek plačila v skladu s točko (a) prvega pododstavka člena 63(2), ne da bi uporabile tretji pododstavek člena 63(2).

Enaka izjema se uporablja za države članice, ki so znesek plačila določile v skladu s točko (b) prvega pododstavka člena 63(2) brez uporabe tretjega pododstavka člena 63(2), katerih nacionalna zgornja meja iz Priloge II za leto 2019 je višja kot za leto 2015 in ki uporabljajo metodo za izračun iz člena 25(1) ali člena 36(2).

NASLOV VI

NACIONALNI PROGRAMI PRESTRUKTURIRANJA ZA SEKTOR BOMBAŽA

Člen 66

Uporaba letnega proračuna za programe prestrukturiranja

1. Za države članice, ki so uporabile prvi pododstavek člena 4(1) Uredbe (ES) št. 637/2008, se ustrezni letni proračun, ki je na voljo v skladu s členom 5(1) navedene uredbe, prenese z učinkom od 1. januarja 2014 in pomeni dodatna sredstva Unije za ukrepe v okviru načrtovanja programov razvoja podeželja, ki se financirajo na podlagi Uredbe (EU) št. 1305/2013

2. Za države članice, ki so uporabile drugi pododstavek člena 4(1) Uredbe (ES) št. 637/2008, se ustrezni letni proračun, ki je na voljo v skladu s členom 5(1) navedene uredbe, z učinkom od 1. januarja 2017 vključi v njihove nacionalne zgornje meje iz Priloge II k tej uredbi.

NASLOV VII

KONČNE DOLOČBE

POGLAVJE 1

Uradna obvestila in nujni primeri

Člen 67

Zahteve glede uradnih obvestil

1. Da bi zagotovili pravilno uporabo pravil iz te uredbe, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70 o potrebnih ukrepih glede uradnih obvestil, ki jih države članice pošiljajo Komisiji za namene te uredbe ali za namene preverjanja, kontrole, spremljanja, vrednotenja in revizije neposrednih plačil ali za upoštevanje zahtev iz mednarodnih sporazumov, ki so bili sklenjeni s sklepom Sveta, vključno z zahtevami glede uradnega obveščanja v okviru navedenih sporazumov. Komisija pri tem upošteva potrebe po podatkih in sinergije med potencialnimi viri podatkov.

▼B

Pridobljene informacije se lahko po potrebi posredujejo ali dajo na voljo mednarodnim organizacijam in pristojnim organom tretjih držav ter se lahko objavijo ob upoštevanju varstva osebnih podatkov in legitimnega interesa podjetij, da se varujejo njihove poslovne skrivnosti.

2. Da bi zagotovili hitro, učinkovito, natančno in cenovno smotrno uradno obveščanje iz odstavka 1, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70, ki določajo dodatna pravila o:

(a) naravi in vrsti informacij, ki se uradno sporočajo;

(b) kategorijah podatkov, ki jih je treba obdelati, in najdaljših obdobjih hrambe;

(c) pravicah dostopa do informacij ali informacijskih sistemov, ki so dani na voljo;

(d) pogojih objavljanja informacij.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi:

(a) metode uradnega obveščanja;

(b) pravila o zagotavljanju informacij, kot je potrebno za uporabo tega člena;

(c) ureditve za upravljanje informacij, ki se uradno sporočajo, ter pravila o vsebini, obliki, časovni razporeditvi, pogostnosti in rokih za uradna obvestila;

(d) ureditve za posredovanje ali dajanje na voljo informacij in dokumentov državam članicam, mednarodnim organizacijam, pristojnim organom v tretjih državah ali javnosti ob upoštevanju varstva osebnih podatkov ter legitimnega interesa kmetov in podjetij, da se varujejo njihove poslovne skrivnosti.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 71(2).

Člen 68

Obdelava in varstvo osebnih podatkov

1. Države članice in Komisija zbirajo osebne podatke za namene iz člena 67(1). Teh podatkov ne obdelujejo na način, ki ni skladen s temi nameni.

2. Če se osebni podatki obdelujejo zaradi spremljanja in vrednotenja, kot je določeno v členu 67(1), se spremenijo v anonimne in se obdelajo le v agregirani obliki.

▼B

3. Osebni podatki se obdelujejo v skladu s z Direktivo 95/46/ES in Uredbo (ES) št. 45/2001. Zlasti se takšni podatki ne hranijo v obliki, ki dopušča identifikacijo posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, za dlje, kot je treba za namene, za katere so bili zbrani ali za katere se nadalje obdelujejo, pri čemer se upoštevajo minimalna obdobja hrambe iz veljavnega nacionalnega prava in prava Unije.

4. Države članice obvestijo posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, da lahko nacionalni organi in organi Unije v skladu z odstavkom 1 obdelajo njihove osebne podatke in da imajo ti posamezniki zaradi tega pravice, določene v Direktivi 95/46/ES oziroma Uredbi (ES) št. 45/2001.

5. Za ta člen veljajo členi 111 do 114 Uredbe (EU) št. 1306/2013.

Člen 69

Ukrepi za reševanje specifičnih problemov

1. Komisija zaradi reševanja specifičnih problemov sprejme izvedbene akte, ki so v nujnih primerih potrebni in upravičeni. Takšni izvedbeni akti lahko odstopajo od določb te uredbe, vendar samo toliko in tako dolgo, kot je nujno potrebno. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 71(2).

2. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih in da se rešijo ti specifični problemi ob hkratni zagotovitvi nemotenega delovanja sistema neposrednih plačil v izjemnih okoliščinah, sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 71(3) izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

3. Ukrepi, sprejeti na podlagi odstavkov 1 in 2, ostanejo v veljavi največ dvanajst mesecev. Če po navedenem obdobju specifični problemi iz navedenih odstavkov še niso odpravljeni, lahko Komisija zaradi vzpostavitve trajne rešitve predloži ustrezne zakonodajne predloge.

4. Komisija obvesti Evropski parlament in Svet o vsakem ukrepu, sprejetem na podlagi odstavka 1 ali 2, v dveh delovnih dneh po njegovem sprejetju.

POGLAVJE 2

Prenos pooblastil in izvedbene določbe

Člen 70

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

▼B

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 2, člena 4(3), člena 6(3), člena 7(3), člena 8(3), člena 9(5), člena 20(6), člena 35, člena 36(6), člena 39(3), člena 43(12), člena 44(5), člena 45(5) in (6), člena 46(9), člena 50(11), člena 52(9), člena 57(3), člena 58(5), člena 59(3), člena 64(5), člena 67(1) in (2) ter člena 73 se prenese na Komisijo za sedem let od 1. januarja 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem sedemletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz člena 2, člena 4(3), člena 6(3), člena 7(3), člena 8(3), člena 9(5), člena 20(6), člena 35, člena 36(6), člena 39(3), člena 43(12), člena 44(5), člena 45(5) in (6), člena 46(9), člena 50(11), člena 52(9), člena 57(3), člena 58(5), člena 59(3), člena 64(5), člena 67(1) in (2) ter člena 73 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 2, člena 4(3), člena 6(3), člena 7(3), člena 8(3), člena 9(5), člena 20(6), člena 35, člena 36(6), člena 39(3), člena 43(12), člena 44(5), člena 45(5) in (6), člena 46(9), člena 50(11), člena 52(9), člena 57(3), člena 58(5), člena 59(3), člena 64(5), člena 67(1) in (2) ter člena 73 začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 71

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, imenovan „odbor za neposredna plačila“. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

▼B

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Če odbor o aktih iz člena 24(11), člena 31(2) in člena 67(3) ne predloži mnenja, Komisija ne sprejme osnutka izvedbenega akta in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 navedene uredbe.

POGLAVJE 3

Prehodne in končne določbe

Člen 72

Razveljavitve

1. Uredba (ES) št. 637/2008 se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2014.

Vendar se do 31. decembra 2017 še vedno uporablja za države članice, ki so uporabile možnost iz drugega pododstavka člena 4(1) navedene uredbe.

2. Uredba (ES) št. 73/2009 se razveljavi.

▼M1

Vendar se še naprej uporablja v zvezi z zahtevki za pomoč za leta vložitve zahtevkov, ki se začnejo pred 1. januarjem 2015.

▼B

Brez poseganja v odstavek 3 se sklicevanja na razveljavljeno uredbo štejejo kot sklicevanja na to uredbo ali Uredbo (EU) št. 1306/2013 in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge XI k tej uredbi.

3. Sklicevanja v tej uredbi na uredbi (ES) št. 73/2009 in (ES) št. 1782/2003 se razumejo kot sklicevanja na navedeni uredbi, kot sta veljali pred razveljavitvijo.

Člen 73

Prehodne določbe

Da bi zagotovili nemoten prehod z ureditev, določenih v Uredbi (ES) št. 73/2009, na ureditve, določene v tej uredbi, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 70 v zvezi z ukrepi, ki so potrebni za zaščito vseh pridobljenih pravic in legitimnih pričakovanj kmetov.

Člen 74

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

▼B

Uporablja se od 1 januarja 2015.

Vendar se člen 8, člen 9(6), člen 11(6), člen 14, člen 16, člen 21(2) in (3), člen 22(2), prvi pododstavek člena 23(1), člen 23(6), člen 24(10), člen 29, prvi pododstavek člena 36(1), člen 41(1), člen 42(1), člen 43(2) in (13), četrti pododstavek člena 45(2), člen 46(2) in (8), člen 49(1), člen 51(1), člen 53, člen 54, člen 66(1), člen 67, člen 70 in člen 72(1) uporabljajo od datuma začetka veljavnosti te uredbe.

Ta uredba je zavezujoča v celoti in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼B

PRILOGA I

Seznam shem podpore

Sektor	Pravna podlaga	Opombe
Shema osnovnega plačila	Oddelki 1,2, 3 in 5 poglavja 1 naslova III te uredbe	Nevezano plačilo
Shema enotnega plačila na površino	Člen 36 te uredbe	Nevezano plačilo
Prerazporeditveno plačilo	Poglavje 2 naslova III te uredbe	Nevezano plačilo
Nevezano plačilo Plačilo za kmetijske prakse, ki ugodno vplivajo na podnebje in okolje	Poglavje 3 naslova III te uredbe	Nevezano plačilo
Plačilo za območja z naravnimi omejitvami	Poglavje 4 naslova III te uredbe	Nevezano plačilo
Plačilo za mlade kmete	Poglavje 5 naslova III te uredbe	Nevezano plačilo
Prostovoljna vezana podpora	Poglavje 1 naslova IV te uredbe	
Posebno plačilo za bombaž	Poglavje 2 naslova IV te uredbe	Plačilo na površino
Shema za male kmete	Naslov V te uredbe	Nevezano plačilo
POSEI	Poglavje IV Uredbe EU št. 228/2013	Neposredna plačila v okviru ukrepov, določenih v programih
Egejski otoki	Poglavje IV Uredbe (EU) št. 229/2013	Neposredna plačila v okviru ukrepov, določenih v programih

▼M5

PRILOGA II

Nacionalne zgornje meje iz člena 6

(v tisočih EUR)

Koledarsko leto	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Belgija	523 658	509 773	502 095	488 964	481 857	505 266
Bolgarija	721 251	792 449	793 226	794 759	796 292	796 292
Češka	844 854	844 041	843 200	861 708	861 698	872 809
Danska	870 751	852 682	834 791	826 774	818 757	880 384
Nemčija	4 912 772	4 880 476	4 848 079	4 820 322	4 792 567	5 018 395
Estonija	114 378	114 562	123 704	133 935	143 966	169 366
Irska	1 215 003	1 213 470	1 211 899	1 211 482	1 211 066	1 211 066
Grčija	1 921 966	1 899 160	1 876 329	1 855 473	1 834 618	1 931 177
Španija	4 842 658	4 851 682	4 866 665	4 880 049	4 893 433	4 893 433
Francija	7 302 140	7 270 670	7 239 017	7 214 279	7 189 541	7 437 200
Hrvaška ([1])	183 035	202 065	240 125	278 185	316 245	304 479
Italija	3 902 039	3 850 805	3 799 540	3 751 937	3 704 337	3 704 337
Ciper	50 784	50 225	49 666	49 155	48 643	48 643
Latvija	181 044	205 764	230 431	255 292	280 154	302 754
Litva	417 890	442 510	467 070	492 049	517 028	517 028
Luksemburg	33 604	33 546	33 487	33 460	33 432	33 432
Madžarska	1 345 746	1 344 461	1 343 134	1 343 010	1 342 867	1 269 158
Malta	5 241	5 241	5 242	5 243	5 244	4 690
Nizozemska	749 315	736 840	724 362	712 616	700 870	732 370
Avstrija	693 065	692 421	691 754	691 746	691 738	691 738
Poljska	3 378 604	3 395 300	3 411 854	3 431 236	3 450 512	3 061 518
Portugalska	565 816	573 954	582 057	590 706	599 355	599 355
Romunija	1 599 993	1 772 469	1 801 335	1 872 821	1 903 195	1 903 195
Slovenija	137 987	136 997	136 003	135 141	134 278	134 278
Slovaška	438 299	441 478	444 636	448 155	451 659	394 385
Finska	523 333	523 422	523 493	524 062	524 631	524 631
Švedska	696 890	697 295	697 678	698 723	699 768	699 768
Združeno kraljestvo	3 173 324	3 179 880	3 186 319	3 195 781	3 205 243	3 591 683

([1]) Nacionalna zgornja meja za Hrvaško za koledarsko leto 2021 je 342 539 000 EUR, za leto 2022 pa 380 599 000 EUR.

▼**M5**

PRILOGA III

Neto zgornje meje iz člena 7

(v milijon EUR)

Koledarsko leto	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Belgija	523,7	509,8	502,1	489,0	481,9	505,3
Bolgarija	720,9	788,8	789,6	791,0	792,5	798,9
Češka	840,1	839,3	838,5	856,7	856,7	872,8
Danska	870,2	852,2	834,3	826,3	818,3	880,4
Nemčija	4 912,8	4 880,5	4 848,1	4 820,3	4 792,6	5 018,4
Estonija	114,4	114,5	123,7	133,9	143,9	169,4
Irska	1 214,8	1 213,3	1 211,8	1 211,4	1 211,0	1 211,1
Grčija	2 109,8	2 087,0	2 064,1	2 043,3	2 022,4	2 119,0
Španija	4 902,3	4 911,3	4 926,3	4 939,7	4 953,1	4 954,4
Francija	7 302,1	7 270,7	7 239,0	7 214,3	7 189,5	7 437,2
Hrvaška ([1])	183,0	202,1	240,1	278,2	316,2	304,5
Italija	3 897,1	3 847,3	3 797,2	3 750,0	3 702,4	3 704,3
Ciper	50,8	50,2	49,7	49,1	48,6	48,6
Latvija	181,0	205,7	230,3	255,0	279,8	302,8
Litva	417,9	442,5	467,1	492,0	517,0	517,0
Luksemburg	33,6	33,5	33,5	33,5	33,4	33,4
Madžarska	1 276,7	1 275,5	1 274,1	1 274,0	1 273,9	1 269,2
Malta	5,2	5,2	5,2	5,2	5,2	4,7
Nizozemska	749,2	736,8	724,3	712,5	700,8	732,4
Avstrija	693,1	692,4	691,8	691,7	691,7	691,7
Poljska	3 359,2	3 375,7	3 392,0	3 411,2	3 430,2	3 061,5
Portugalska	565,9	574,0	582,1	590,8	599,4	599,5
Romunija	1 600,0	1 772,5	1 801,3	1 872,8	1 903,2	1 903,2
Slovenija	138,0	137,0	136,0	135,1	134,3	134,3
Slovaška	435,5	438,6	441,8	445,2	448,7	394,4
Finska	523,3	523,4	523,5	524,1	524,6	524,6
Švedska	696,8	697,2	697,6	698,7	699,7	699,8
Združeno kraljestvo	3 169,8	3 176,3	3 182,7	3 191,4	3 200,8	3 591,7

([1]) Neto zgornja meja za Hrvaško za koledarsko leto 2021 je 342 539 000 EUR, za leto 2022 pa 380 599 000 EUR.

▼B

PRILOGA IV

Zgornje meje za prilagoditve pragov iz člena 10(2)

Država članica	Omejitev za prag v EUR (člen 10(1)(a))	Omejitev za prag v hektarjih (člen 10(1)(b))
Belgija	400	2
Bolgarija	200	0,5
Češka	200	5
Danska	300	5
Nemčija	300	4
Estonija	100	3
Irska	200	3
Grčija	400	0,4
Španija	300	2
Francija	300	4
Hrvaška	100	1
Italija	400	0,5
Ciper	300	0,3
Latvija	100	1
Litva	100	1
Luksemburg	300	4
Madžarska	200	0,3
Malta	500	0,1
Nizozemska	500	2
Avstrija	200	2
Poljska	200	0,5
Portugalska	200	0,3
Romunija	200	0,3
Slovenija	300	0,3
Slovaška	200	2
Finska	200	3
Švedska	200	4
Združeno kraljestvo	200	5

▼B

PRILOGA V

Finančne določbe iz členov 10, 16 in 18, ki se uporabljajo za Bolgarijo in Romunijo

A. Zneski za uporabo točke (a) člena 10(1) in za izračun nacionalne zgornje meje za plačila iz člena 16 v letu 2015:

Bolgarija: 790 909 000 EUR

Romunija: 1 783 426 000 EUR

B. Skupni znesek nacionalnih neposrednih plačil, ki dopolnjujejo shemo osnovnega plačila iz člena 18(1) v letu 2015:

Bolgarija: 69 657 000 EUR

Romunija: 153 536 000 EUR

C. Skupni znesek nacionalnih neposrednih plačil, ki dopolnjujejo posebno plačilo za bombaž iz člena 18(2) v letu 2015:

Bolgarija: 258 952 EUR

▼**M3**

PRILOGA VI

Finančne določbe iz členov 10 in 19, ki se uporabljajo za Hrvaško

A. Znesek za uporabo točke (a) člena 10(1):

380 599 000 EUR

B. Skupni zneski dopolnilnih nacionalnih neposrednih plačil iz člena 19(3):

(v tisoč EUR)

2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
247 390	228 360	190 300	152 240	114 180	76 120	38 060

▼B

PRILOGA VII

Najvišji zneski, ki se v skladu s členom 20(2) dodajo zneskom iz Priloge II

(v tisočih EUR)

2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
3 360	3 840	4 800	5 760	6 720	7 680	8 640	9 600

▼B

PRILOGA VIII

Povprečna velikost kmetijskega gospodarstva iz člena 41(4)

Država članica	Povprečna velikost kmetijskega gospodarstva (v hektarjih)
Belgija	29
Bolgarija	6
Češka	89
Danska	60
Nemčija	46
Estonija	39
Irska	32
Grčija	5
Španija	24
Francija	52
Hrvaška	5,9
Italija	8
Ciper	4
Latvija	16
Litva	12
Luksemburg	57
Madžarska	7
Malta	1
Nizozemska	25
Avstrija	19
Poljska	6
Portugalska	13
Romunija	3
Slovenija	6
Slovaška	28
Finska	34
Švedska	43
Združeno kraljestvo	54

▼B

PRILOGA IX

Seznam enakvorednih praks iz člena 43(3)

I. Prakse, enakovredne diverzifikaciji kmetijskih rastlin:

1) Diverzifikacija kmetijskih rastlin

Zahteva: vsaj tri kmetijske rastline, glavna kmetijska rastlina pokriva največ 75 % in uporablja se eden ali več od naslednjih pogojev:

— so vsaj štiri kmetijske rastline,

— uporabljajo se nižji najvišji pragovi,

— obstaja ustreznejša izbira kmetijske rastline, kot so leguminoze beljakovinske rastline ali kmetijske rastline, ki jih ni treba namakati ali tretirati s pesticidi, odvisno od primera,

— vključene so regionalne sorte starih ali tradicionalnih/ogroženih vrst kmetijskih rastlin (na vsaj 5 % površin, na katerih se izvaja kolobarjenje).

2) Kolobarjenje

Zahteva: vsaj tri kmetijske rastline, glavna kmetijska rastlina pokriva največ 75 % in uporablja se eden ali oba naslednja pogoja:

— upošteva se za okolje ugodnejše večletno zaporedje kmetijskih rastlin in/ali praha,

— so vsaj štiri kmetijske rastline.

3) Zimska talna odeja (*)

4) Naknadni posevki (*)

II. Prakse, enakovredne ohranjanju trajnega travinja:

1) Gospodarjenje s travniki ali pašniki

Zahteva: ohranjanje trajnega travinja in eden ali več od naslednjih pogojev:

— režim košnje ali način košnje (datum, metode, omejitve),

— ohranjanje krajinskih značilnosti na trajnem travinju in nadzor nad grmičevjem,

— posebne sorte trav in/ali način sejanja ob obnavljanju, odvisno od vrste travinja (brez uničevanja visoke naravne vrednosti),

— odstranjevanje rastlinja za krmo ali seno,

— ustrezno gospodarjenje s strmimi pobočji,

— način gnojenja,

— omejitve pri uporabi pesticidov.

(*) Prakse upoštevajo izračun iz točke (c) člena 43(12).

▼B

2) Sistemi ekstenzivnega pašništva

Zahteva: ohranjanje trajnega travinja in eden ali več od naslednjih pogojev:

— ekstenzivno pašništvo (čas, največja gostota živine),

— ovčarstvo ali planšarstvo,

— uporaba lokalnih ali tradicionalnih pasem za pašo na trajnem travinju.

III. Prakse, enakovredne upravljanju površin z ekološkim pomenom:

Zahteva: uporablja se katera koli izmed naslednjih praks na deležu ornega zemljišča, določenem v skladu s členom 46(1):

1) Ekološka praha

2) Vzpostavitev varovalnih pasov za območja z visoko naravno vrednostjo, območja Natura 2000 ali druga območja, namenjena zaščiti biotske raznovrstnosti, tudi ob živih mejah in vodotokih

3) Upravljanje neobdelovanih varnostnih pasov in ozar (režim košnje, lokalne ali posebne sorte trav in/ali način sejanja, ponovno sejanje regionalnih sort, brez uporabe pesticidov, gnojil in/ali mineralnih gnojil, brez namakanja in brez gaženja tal)

4) Ozare, pasovi skozi polja in zaplate, prilagojene prostoživečim ali posebnim živalskim vrstam (zelnate meje, zaščita gnezd, pasovi z divjimi cvetlicami, mešanica semen iz lokalnega okolja, nepožete kmetijske rastline)

5) Urejanje (obrezovanje, datumi, metode, obnavljanje) krajinskih značilnosti (drevesa, žive meje, olesenelo obrežno rastlinje, kamniti zidovi (terase), jarki, ribniki)

6) Ohranjanje trave na ornih šotnih zemljiščih ali vlažnih tleh (brez uporabe gnojil in brez uporabe fitofarmacevtskih sredstev)

7) Pridelava na ornem zemljišču brez uporabe gnojil (mineralnih in naravnih) in/ali fitofarmacevtskih sredstev, brez namakanja in brez sejanja iste poljščine dve leti zapored na istem kraju (*)

8) Pretvorba ornega zemljišča v trajno travinje za ekstenzivno rabo

▼**M2**

PRILOGA X

Faktorji pretvorbe in utežni faktorji iz člena 46(3) ([1])

Značilnosti	Faktor pretvorbe (m/drevo na m2)	Utežni faktor	Površina z ekološkim pomenom (če se uporabita oba faktorja)
Zemljišče v prahi (na 1 m2)	n. r.	1	1 m^2
Terase (na 1 m)	2	1	2 m^2
Krajinske značilnosti:			
Žive meje/gozdni pasovi (na 1 m)	5	2	10 m^2
Posamično drevo (na drevo)	20	1,5	30 m^2
Drevesa v vrsti (na 1 m)	5	2	10 m^2
Skupina dreves/poljske goščave (na 1 m^2)	n. r.	1,5	1,5 m^2
Rob polja (na 1 m)	6	1,5	9 m^2
Ribniki (na 1 m^2)	n. r.	1,5	1,5 m^2
Jarki (na 1 m)	3	2	6 m^2
Tradicionalni kamniti zidovi (na 1 m)	1	1	1 m^2
Druge značilnosti, ki zgoraj niso navedene, vendar so zaščitene v okviru GAEC7, SMR 2 ali SMR 3 (na1 m2)	n. r.	1	1 m^2
Varovalni pasovi (na 1 m)	6	1,5	9 m^2
Hektarji kmetijsko-gozdnih površin (na 1m^2)	n. r.	1	1 m^2
Pasovi upravičenih hektarjev ob gozdu (na 1 m)			
Brez proizvodnje	6	1,5	9 m^2
S proizvodnjo	6	0,3	1,8 m^2
Površine s hitro rastočim panjevcem (na 1m^2)	n. r.	0,3	0,3 m^2
Pogozdene površine iz člena 32(2)(b)(ii) (na m^2)	n. r.	1	1 m^2
Površine z naknadnimi posevki ali travno rušo (na 1m^2)	n. r.	0,3	0,3 m^2
Površine s kmetijskimi rastlinami, ki uravnavajo vsebnost dušika (na 1m^2)	n. r.	►**M4** 0,7 ◄	0,3 m^2

([1]) Faktorji pretvorbe in utežni faktorji se uporabljajo tudi za značilnosti, ki so vključene v enakovredne prakse, navedene v oddelku III Priloge IX, ki so enake kot značilnosti, navedene v tej Prilogi in podrobno opredeljene v členu 45 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014 z dne 11. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi pravil za neposredna plačila kmetom v podpornih shemah v okviru skupne kmetijske politike ter o spremembi Priloge X k navedeni uredbi (UL L 181, 20.6.2014, str. 1), izključno za namen izračuna površine z ekološkim pomenom kmetijskega gospodarstva iz člena 46(1) te Uredbe.

▼B

PRILOGA XI

Korelacijska tabela

iz člena 72(2)

Uredba (ES) št 73/2009	ta uredba	Uredba (EU) št 1306/2013
člen 1	člen 1	—
člen 2	člen 4	—
člen 3	člen 5	—
člen 4(1)	—	člen 91
člen 4(2)	—	člen 95
člen 5	—	člen 93
člen 6(1)	—	člen 94
člen 6(2)	—	—
člen 7	—	—
člen 8	člen 7	—
člen 9	—	—
člen 10	—	—
člen 10a	—	—
člen 10b	—	—
člen 10c	—	—
člen 10d	—	—
člen 11	člen 8	člen 26(1) in (2)
člen 11(3)	člen 8(2)	—
člen 11a	člen 8(3)	—
člen 12(1) in (2)	—	člen 12
člen 12(3)	—	člen 14
člen 12(4)	—	—
člen 13	—	člen 13(2)
člen 14	—	člen 67
člen 15	—	člen 68(1) in (2)
člen 16	—	člen 69
člen 17	—	člen 70
člen 18	—	člen 71
člen 19	—	člen 72

▼B

Uredba (ES) št 73/2009	ta uredba	Uredba (EU) št 1306/2013
člen 20	—	člen 74(1), (2) in (3)
člen 21	—	člen 74(4)
člen 22	—	člen 96
člen 23	—	člen 97
člen 24	—	člen 99
člen 25	—	člen 100
člen 26	—	člen 61
člen 27(1)	—	člen 102(3)
člen 27(2)	—	člen 47
člen 27(3)	—	člen 68(3)
člen 28(1)	člen 10	—
člen 28(2)	člen 9(3)	—
člen 28(3)	člen 31(1)(a) (i) in (ii)	—
člen 29	—	člen 75
člen 30	—	člen 60
člen 31	—	člen 2(2)
člen 32	člen 15	—
člen 33	—	—
člen 34 (2)	člen 32(2) in (4)	—
člen 35	člen 33	—
člen 36	—	—
člen 37	člen 12	—
člen 38	—	—
člen 39(1)	člen 32(6)	—
člen 39(2)	člen 35(3)	—
člen 40(1)	člen 6(1)	—
člen 41(1)	člen 30(1)	—
člen 41(2)	člen 30(3) in (6)	—
člen 41(3)	člen 30(3) in (7)(a)	—
člen 41(4)	—	—
člen 41(5)	člen 30(10)	—
člen 41(6)	—	—
člen 42	člen 31(1)(b)	—
člen 43(1)	člen 34(1), (2) in (3)	—

▼B

Uredba (ES) št 73/2009	ta uredba	Uredba (EU) št 1306/2013
člen 43(2)	—	
člen 43(3)	člen 34(4)	—
člen 44	—	—
člen 45	—	—
člen 46	—	—
člen 47	—	—
člen 48	—	—
člen 49	—	—
člen 50	—	—
člen 51	—	—
člen 52	—	—
člen 53	—	—
člen 54	—	—
člen 55	—	—
člen 56	—	—
člen 57	—	—
člen 57a	člen 20 in Priloga VII	—
člen 58	—	—
člen 59	—	—
člen 60	—	—
člen 61	—	—
člen 62	—	—
člen 63	—	—
člen 64	—	—
člen 65	—	—
člen 66	—	—
člen 67	—	—
člen 68	—	—
člen 69	—	—
člen 70	—	—
člen 71	—	—
člen 72	—	—
člen 73	—	—
člen 74	—	—

▼B

Uredba (ES) št 73/2009	ta uredba	Uredba (EU) št 1306/2013
člen 75	—	—
člen 76	—	—
člen 77	—	—
člen 78	—	—
člen 79	—	—
člen 80	—	—
člen 81	—	—
člen 82	—	—
člen 83	—	—
člen 84	—	—
člen 85	—	—
člen 86	—	—
člen 87	—	—
člen 88	člen 56	—
člen 89	člen 57	—
člen 90	člen 58	—
člen 91	člen 59	—
člen 92	člen 60	—
člen 93	—	—
člen 94	—	—
člen 95	—	—
člen 96	—	—
člen 97	—	—
člen 98	—	—
člen 99	—	—
člen 100	—	—
člen 101	—	—
člen 102	—	—
člen 103	—	—
člen 104	—	—
člen 105	—	—
člen 106	—	—
člen 107	—	—
člen 108	—	—

▼B

Uredba (ES) št 73/2009	ta uredba	Uredba (EU) št 1306/2013
člen 109	—	—
člen 110	—	—
člen 111	—	—
člen 112	—	—
člen 113	—	—
člen 114	—	—
člen 115	—	—
člen 116	—	—
člen 117	—	—
člen 118	—	—
člen 119	—	—
člen 120	—	—
člen 121	člena 16 in 17	—
člen 121a	—	člen 98, drugi pododstavek
člen 122	—	—
člen 123	—	—
člen 124(1) do (5), (7) in (8)	—	—
člen 124(6)	—	člen 98, prvi pododstavek
člen 125	—	—
člen 126	—	—
člen 127	—	—
člen 128	—	—
člen 129	—	—
člen 130	—	—
člen 131	—	—
člen 132	člena 18 in 19	—
člen 133	—	—
člen 133a	člen 37	—
člen 134 (črtan)	—	—
člen 135 (črtan)	—	—
člen 136	—	—
člen 137	—	—
člen 138	člen 3	—
člen 139	člen 13	—
člen 140	člen 67	—

▼B

Uredba (ES) št 73/2009	ta uredba	Uredba (EU) št 1306/2013
člen 141	člen 71	—
člen 142(a) do (q) in (s)	člen 70	—
člen 142(r)	člen 69	—
člen 143	—	—
člen 144	—	—
člen 145	—	—
člen 146	člen 72	—
člen 146a	—	—
člen 147	člen 73	—
člen 148	—	—
člen 149	člen 74	—
Priloga I	Priloga I	—
Priloga II	—	Priloga II
Priloga III	—	Priloga II
Priloga IV	Priloga III	—
Priloga V	—	—
Priloga VI	—	—
Priloga VII	Priloga IV	—
Priloga VIII	Priloga II	—
Priloga IX	—	—
Priloga X	—	—
Priloga XI	—	—
Priloga XII	—	—
Priloga XIII	—	—
Priloga XIV	—	—
Priloga XV	—	—
Priloga XVI	—	—
Priloga XVII	—	—
Priloga XVIIa	—	—